

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2024. április 26.
(OR. en)

2016/0224/A(COD)

PE-CONS 16/24

ASILE 27
JAI 231
MIGR 58
FRONT 40
CODEC 394

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... RENDELETE

(...)

az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról,
valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdése d) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményeire¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményeire²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 75., 2017.3.10., 97. o. és HL C 155., 2021.4.30., 64. o.

² HL C 207., 2017.6.30., 67. o. és HL C 175., 2021.5.7., 32. o.

³ Az Európai Parlament 2024. április 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) E rendelet célja a tagállamok eljárási szabályainak észszerűsítése, egyszerűsítése és összehangolása egy Unión belüli, nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozása révén. E cél elérése érdekében a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ jelentős módosítására kerül sor, és az említett irányelvet hatályon kívül kell helyezni, és egy rendelettel kell felváltani. A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.
- (2) Az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és mindenre kiterjedő alkalmazásán alapuló közös menekültpolitika részét képezi az Unió azon célkitűzésének, hogy fokozatosan létrehozzon egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget, amely nyitva áll mindazon harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek számára, akik védelmet keresnek az Unióban. E politikának a szolidaritás és a felelősség – ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is – tagállamok közötti igazságos elosztásának elvén kell alapulnia.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (HL L 180., 2013.6.29., 60. o.).

- (3) A közös európai menekültügyi rendszer a menekültügyi eljárásokra, az uniós szintű elismerésre és védelemre, továbbá a befogadási feltételekre vonatkozó közös szabályokon alapul, és létrehozta a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására szolgáló rendszert. Jóllehet előrelépés történt a közös európai menekültügyi rendszer kialakítása terén, továbbra is jelentős különbségek mutatkoznak a tagállamok között az alkalmazott eljárásokat, az elismerési arányt, a nyújtott védelem fajtáját, a befogadás anyagi feltételeinek mértékét és a kérelmezőknek, valamint a nemzetközi védelemben részesülő személyeknek adott kedvezményeket illetően. Ezen különbségek a továbbutazás fontos ösztönzői, és aláássák azon célkitűzést, hogy minden kérelmező számára ugyanolyan bánásmódot kell biztosítani, bárhol is kérelmezze a nemzetközi védelmet az Unióban.

- (4) A Bizottság „A közös európai menekültügyi rendszer reformja és az Európába jutás legális lehetőségeinek javítása felé” című, 2016. április 6-i közleményében meghatározta azokat a kiemelt területeket, amelyeken a közös európai menekültügyi rendszert strukturálisan tovább kell fejleszteni, nevezetesen egy fenntartható és méltányos rendszer létrehozását a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására, az Eurodac rendszer megerősítését, nagyobb konvergencia elérését a menekültügyi rendszerben, az Unión belüli továbbutazások megelőzését, valamint az (EU) 2021/2303 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁵ létrehozott ügynökségnek, az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségének (a továbbiakban: Menekültügyi Ügynökség) kibővített megbízatását. Az említett közlemény összhangban van az Európai Tanács 2016. február 18–19-i felhívásával, amely szerint haladást kell elérni az Unió meglévő keretrendszerének reformja irányába egy humánus, méltányos és hatékony menekültügyi politika biztosítása érdekében. A közlemény javaslatot is tesz az Európai Parlamentnek a földközi- tengeri térségben kialakult helyzetről és a migrációval kapcsolatos átfogó uniós megközelítés szükségességéről szóló, 2016. április 12-i állásfoglalásában meghatározott holisztikus megközelítésnek megfelelő előrelépésre.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/2303 rendelete (2021. december 15.) az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségéről és a 439/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 468., 2021.12.30., 1. o.).

- (5) Ahhoz, hogy a közös európai menekültügyi rendszer jól működjön, jelentős előrelépést kell tenni a nemzeti menekültügyi rendszerek konvergenciáját illetően. A tagállamokban jelenleg eltérő menekültügyi eljárások helyébe az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶⁺ szerint egy valamennyi tagállamban alkalmazandó, a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásnak kell lépnie, amely biztosítja az eljárás időszerűségét és hatékonyságát. A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek által tett, nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatokat egy olyan eljárásban kell megvizsgálni, amelyre azonos szabályok vonatkoznak, függetlenül attól, hogy mely tagállamban nyújtották be a kérelmet, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálása során az egyenlő elbánás, valamint az egyes kérelmezők számára az egyértelműség és a jogbiztonság biztosítható legyen.
- (6) A nemzeti menekültügyi rendszerek említett harmonizációját és konvergenciáját úgy kell elérni, hogy ez ne akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn, amennyiben e rendelet ezt lehetővé teszi.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete (...) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemben részesülő személyként való elismerésére, a menekültek vagy a kiegészítő védelemre jogosult személyek egységes jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról, a 2003/109/EK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát, a lábjegyzetbe pedig illesszék be a rendelet számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

- (7) A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárás az eljárások észszerűsítése, továbbá a kérelmezők jogainak és kötelezettségeinek, valamint az e kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó következményeknek az egyértelmű meghatározása révén várhatóan korlátozza a nemzetközi védelmet kérelmezők tagállamok közötti továbbutazásait – amennyiben az ilyen továbbutazást a jogi keretek között fennálló különbségek okozzák –, és a tagállamokban egységes feltételeket teremt az (EU) .../... rendelet⁺ alkalmazására vonatkozóan.
- (8) Ezt a rendeletet minden olyan, nemzetközi védelem iránti kérelemre kell alkalmazni, amelynek a benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot a tagállamok területén – többek között a külső határon, a parti tengeren vagy a tagállami tranzitónákban tették –, továbbá a nemzetközi védelem visszavonására kell alkalmazni. A tagállamok parti tengerén tartózkodó, nemzetközi védelmet kérő személyeket a szárazföldre kell szállítani, és e rendelettel összhangban el kell bírálni kérelmüket.
- (9) Ezt a rendeletet kell alkalmazni a nemzetközi védelem iránti kérelmekre abban az eljárásban, amely révén megvizsgálják, hogy a kérelmezők az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban nemzetközi védelemre jogosultnak minősülnek-e. A nemzetközi védelem mellett a tagállamok a nemzeti joguk alapján humanitárius okból megadott más nemzeti védelmet is megíthetnek azon személyek számára, akik nem minősülnek menekült jogállásra vagy kiegészítő védelmi jogállásra jogosultnak. A tagállami eljárások észszerűsítése érdekében a tagállamoknak meg kell adni a lehetőséget, hogy a rendeletet minden ilyen védelemre alkalmazhassák.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (10) Az e rendelet hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamokra kötelezők az olyan nemzetközi jogi eszközök alapján fennálló kötelezettségek, amelyeknek azok részes felei.
- (11) A tagállamok által e rendelet alkalmazása céljából tett erőfeszítések támogatása érdekében lehetővé kell tenni az (EU) 2021/1147 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁷ létrehozott Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap (MMIA), valamint egyéb releváns uniós alapok (a továbbiakban: az alapok) forrásainak igénybe vételét, a releváns alapok használatára irányadó szabályokkal összhangban az alapok által támogatott egyéb prioritások sérelme nélkül. Ezzel összefüggésben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy felhasználják a vonatkozó programjaik alapján rendelkezésükre álló allokációkat, beleértve a félidős felülvizsgálatot követően rendelkezésre bocsátott összegeket is. Különösen a tagállamok által a határon folytatott eljárás lefolytatásához szükséges megfelelő kapacitás kialakítása céljából hozott intézkedéseket lehet pénzügyileg támogatni a 2021–2027-re szóló többéves pénzügyi keret alapján rendelkezésre bocsátott uniós alapokból. Lehetővé kell tenni további támogatás rendelkezésre bocsátását is tematikus eszközök keretében, különösen azon tagállamok számára, amelyeknek szükségük lehet arra, hogy növeljék a külső határokon fennálló kapacitásaikat, vagy amelyek egyedi nyomással vagy igényekkel szembesülnek a menekültügyi és befogadási rendszereik tekintetében és a külső határaikon.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1147 rendelete (2021. július 7.) a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap létrehozásáról (HL L 251., 2021.7.15., 1. o.).

- (12) A Menekültügyi Ügynökségnek biztosítania kell e rendelet alkalmazása során a tagállamok számára a szükséges operatív és technikai segítséget, ennek keretében egyrészt különösen szakértőket kell biztosítania, hogy segítsék a nemzeti hatóságokat a nemzetközi védelem iránti kérelmek befogadása és nyilvántartásba vétele során, illetve az eljáró hatóságot a – többek között a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásával kapcsolatos – feladatainak ellátásában, másrészt pedig naprakész információkat és elemzéseket kell szolgáltatnia harmadik országokról, egyebek mellett a származási országgal kapcsolatos információkat és az egyes származási országokban fennálló helyzetre vonatkozó iránymutatást. E rendelet alkalmazása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük a Menekültügyi Ügynökség által kidolgozott operatív előírásokat, mutatókat, iránymutatásokat és legjobb gyakorlatokat.
- (13) A genfi egyezmény 1. cikke értelmében menekültként vagy kiegészítő védelemre jogosult személyként védelemre szoruló személyek helyes elismerése érdekében valamennyi kérelmező számára hatékony hozzáférést kell biztosítani az eljáráshoz, különösen az ügyük szempontjából releváns tények bemutatása érdekében lehetővé kell tenni számukra az illetékes hatóságokkal való teljes körű együttműködést és megfelelő kommunikációt, valamint megfelelő eljárási garanciákat kell biztosítani számukra ahhoz, hogy ügyüket az eljárás valamennyi szakaszában folytathassák.

(14) A kérelmezőnek tényleges lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a rendelkezésére álló valamennyi olyan elemet bemutathassa az illetékes hatóságoknak, amelyek alátámasztják a kérelmet vagy e rendelettel összhangban relevánsak az eljárások szempontjából. Ezen okból kifolyólag a kérelmezőt – korlátozott körű kivételek mellett – adott esetben a kérelmének elfogadhatósága vagy a kérelme érdemének vonatkozásában meg kell, hogy illesse a személyes meghallgatáshoz való jog. Amennyiben a kérelmező állapota nem alkalmas a személyes meghallgatáson való részvételre, a hatóságok kérhetik a kérelmezőtől, hogy nyújtson be orvosi igazolást. Ahhoz, hogy a személyes meghallgatáshoz való jog ténylegesen érvényesüljön, a kérelmezőt – amennyiben erre a megfelelő kommunikáció biztosításához szükség van – egy tolmácsnak kell segítenie és meg kell adni számára a lehetőséget, hogy átfogó magyarázattal szolgáljon a kérelmének benyújtására. A kérelmezőnek elegendő időt kell biztosítani a felkészüléshez és ahhoz, hogy egyeztessen a jogi tanácsadójával vagy más, a nemzeti jog szerint jogi tanácsadásra jogosult vagy arra engedéllyel rendelkező, jogi tanácsot nyújtó személlyel (a továbbiakban: a jogi tanácsadó), illetve jogi tanácsadás nyújtásával megbízott személlyel. A kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy a jogi tanácsadó segítse a meghallgatás során. A személyes meghallgatást olyan körülmények között kell lefolytatni, amelyek biztosítják a magánélet megfelelő védelmét és a megfelelő titoktartást, továbbá azt megfelelően képzett és hozzáértő személyzetnek kell lefolytatnia, ideértve szükség esetén a Menekültügyi Ügynökség által kirendelt szakértőket vagy más tagállamok hatóságainak személyzetét is. Amennyiben a nemzetközi védelemhez való gyors hozzáférés biztosítása érdekében elmarad az érdemi meghallgatás, ez nem járhat azon kötelezettség sérelmével, amelynek értelmében az arra irányuló vizsgálat lefolytatása előtt, hogy a kérelmező megfelel-e a kiegészítő védelem megadásához szükséges feltételeknek, meg kell vizsgálni, hogy a kérelmező megfelel-e az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti menekült jogállás megadásához szükséges feltételeknek. Mivel a személyes meghallgatás a kérelem megvizsgálásának lényegi részét képezi, a meghallgatást rögzíteni kell, és miután arra sor került, a kérelmezők, a képviselőik és jogi tanácsadóik számára a meghallgatás megtörténte után a lehető leghamarabb, de minden esetben az eljáró hatóság döntésének meghozatala előtt kellő időben hozzáférést kell biztosítani e meghallgatás jegyzőkönyvéhez vagy annak leiratához, illetve átiratához.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (15) A személyes meghallgatás a hatékony és tisztességes menekültügyi eljárás alapvető része. Az optimális kommunikációs környezet biztosítása érdekében a személyes meghallgatásokat kell előnyben részesíteni, a távoli, videokonferencia útján történő meghallgatásnak pedig kivételt kell képeznie. A közegészségügyi megfontolásokon kívül az eljáró hatóságnak jogos indoka lehet a távoli, videokonferencia útján történő meghallgatás igénybevételére, például ha a menedékkérő kiszolgáltatott helyzete kizárja, vagy egészségügyi vagy családi okokból eredően megnehezíti a utazást, vagy ha a meghallgatást őrizetben lévő kérelmezőkkel, tengerentúli területeken, vagy olyan helyzetekben kell megtartani, amikor speciális tolmácsolási készségekkel rendelkező tolmács távoli részvételére van szükség. Távmeghallgatás esetén az eljáró hatóságnak minden, a személyes meghallgatás esetén alkalmazandó eljárási biztosítékot alkalmaznia kell, biztosítva a magánélet tiszteletben tartását és a titoktartást, továbbá kellő figyelmet fordítva az adatvédelemre. A videokonferencia útján történő távmeghallgatás alkalmazásának megfelelőségét a meghallgatás előtt egyedileg kell értékelni, mivel előfordulhat, hogy a távmeghallgatás – például fiatal koruk, látás- vagy halláskárosodásuk, illetve mentális egészségi állapotuk miatt – nem minden menedékkérő számára megfelelő, különös tekintettel bizonyos kiszolgáltatott csoportokra, például azokra az áldozatokra, akiket megkínóztak, vagy akiket trauma ért. A gyermek mindenképp felett álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie. Különös figyelmet kell fordítani az esetleges technológiai nehézségekre, amelyek zavaró hatással lehetnek a meghallgatásra, a meghallgatásról készült felvétel hiányos vagy érthetetlen voltát eredményezhetik, vagy befolyásolhatják a felvétel tárolását, illetve annak visszakeresését.

- (16) Mind a tagállamok, mind a kérelmezők érdeke, hogy a kérelmezők nagyon korai szakaszban átfogó tájékoztatást kapjanak a követendő eljárásról, valamint a jogaikról és kötelezettségeikről. Emellett a jó minőségű információk és jogi támogatás biztosítása révén alapvetően fontos biztosítani a nemzetközi védelem iránti szükségleteknek már a közigazgatási eljárás szakaszában való helyes elismerését, ami hatékonyabb és jobb minőségű döntéshozatalt eredményez. Ennek érdekében a jogi tanácsadás nyújtásához, segítségnyújtáshoz és képviselőhöz történő hozzáférésnek a nemzetközi védelem iránti közös eljárás szerves részét kell képeznie. A kérelmezőknek – amint az a nemzetközi védelem iránti kérelem nyilvántartásba vételét követően lehetséges – kérésükre ingyenes jogi tanácsadás nyújtásában kell részesülniük a közigazgatási eljárás során. Ezen túlmenően annak érdekében, hogy biztosítható legyen a kérelmező jogainak – különösen a védelemhez való jognak és a méltányosság elvének – a hatékony védelme, a kérelmezők részére – amennyiben ezt kérik, továbbá az e rendeletben meghatározott feltételek mellett – a fellebbezési eljárás során ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt kell biztosítani. A tagállamok számára lehetővé kell továbbá tenni, hogy a nemzeti joggal összhangban ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt biztosítsanak a közigazgatási eljárás során.
- (17) Egyes kérelmezőknek különleges eljárási garanciákra lehet szükségük, például az életkoruk, nemük, szexuális irányultságuk, nemi identitásuk, fogyatékoságuk, súlyos fizikai vagy mentális betegségük vagy zavaraik miatt, abban az esetben is, ha ezek kínzás, nemi erőszak vagy bármely egyéb súlyos lelki, fizikai, szexuális vagy nemi alapú erőszak következményei. Fel kell mérni, hogy bármely egyéni kérelmező igényel-e különleges eljárási garanciákat.

- (18) Az illetékes tagállami hatóságok érintett személyzetét, valamint a különleges eljárási garanciák szükségességét felmérő orvost, illetve pszichológust megfelelő képzésben kell részesíteni, hogy felismerjék az azon kérelmezők kiszolgáltatottságára utaló jeleket, akiknek különleges eljárási garanciákra lehet szükségük, továbbá hogy ennek megállapítása esetén e szükségletekkel foglalkozni tudjanak.
- (19) Ez a rendelet nem érinti a Bizottság azon lehetőségét, hogy az (EU) 2021/2303 rendelet 13. cikkével összhangban felkérje a Menekültügyi Ügynökséget, hogy dolgozzon ki operatív előírásokat, mutatókat, iránymutatásokat és legjobb gyakorlatokat a menekültügyre vonatkozó uniós jog végrehajtására vonatkozóan.
- (20) A különleges eljárási garanciákat igénylőként azonosított kérelmezők számára megfelelő támogatást kell biztosítani az eljárásokhoz való valódi és hatékony hozzáférésük szükséges feltételeinek megteremtése érdekében. Amennyiben valamely gyorsított vizsgálati eljárás vagy határon lefolytatandó eljárás keretében nem lehet megfelelő támogatást biztosítani, a különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezőt fel kell menteni ezen eljárások alól.

- (21) A női és a férfi kérelmezők közötti tényleges egyenlőség biztosítása céljából a vizsgálati eljárásokat nemek szerint kell differenciálni. A személyes meghallgatásokat különösen olyan formában kell megszervezni, amely mind a női, mind a férfi kérelmezők számára lehetővé teszi, hogy szabadon beszámoljanak arról, amit a múltban átéltek, többek között a nemen, a nemi identitáson vagy a szexuális irányultságon alapuló üldözést magukban foglaló esetekben. Ennek érdekében a kérelmezőknek tényleges lehetőséget kell biztosítani, hogy a házastársuktól, társuktól vagy más családtagjaiktól elkülönítetten hallgassák meg őket. Amennyiben a kérelmező ezt kéri, és amennyiben lehetséges, a meghallgatást végző személyeknek és a tolmácsoknak a kérelmező által preferált neműeknek kell lenniük. A nemekkel kapcsolatos igények összetettségét valamennyi eljárás során kellőképpen figyelembe kell venni.
- (22) Amennyiben az a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásához szükséges és kellően indokolt, lehetővé kell tenni az illetékes hatóságok számára, hogy előírják a kérelmező átvizsgálását, vagy a birtokában lévő tárgyak átvizsgálását. Ilyen tárgyak lehetnek az elektronikus eszközök, mint például a laptopok, táblagépek vagy mobiltelefonok. Az ilyen átvizsgálásokat az alapvető jogok és az arányosság elvének tiszteletben tartásával kell elvégezni.

- (23) E rendelet végrehajtása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek mindenképp felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 24. cikkével és a gyermek jogairól szóló 1989-es ENSZ-egyezménnyel összhangban. A gyermek mindenképp felett álló érdekének mérlegelésekor a tagállamoknak különösen kellő figyelmet kell fordítaniuk a kiskorú jólétére és szociális fejlődésére, beleértve a gyermek háttérét is. A gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek a gyermeket megillető meghallgatáshoz való jogról szóló 12. cikkére tekintettel, az eljáró hatóságnak biztosítani kell a kiskorú részére a személyes meghallgatás lehetőségét, kivéve, ha ez nem szolgálja a gyermek mindenképp felett álló érdekét. Az eljáró hatóságnak a kiskorú számára különösen az életkorát és érettségi fokát figyelembe véve kell megszerveznie a személyes meghallgatást.
- (24) Az állampolgárság megszerzésére vonatkozó tagállami hatáskörök sérelme nélkül, valamint tekintettel arra a tényre, hogy a nemzetközi jog értelmében – az uniós jog kellő figyelembevételével – az egyes tagállamok feladata, hogy e rendelet alkalmazása során meghatározzák az állampolgárság megszerzésének és elvesztésének feltételeit, a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a hontalan személyekkel szembeni nemzetközi kötelezettségeiket a nemzetközi emberi jogi eszközökkel összhangban, ideértve adott esetben a hontalan személyek jogállásáról szóló, 1954. szeptember 28-án New Yorkban elfogadott egyezmény szerinti nemzetközi kötelezettségeiket is. A tagállamoknak adott esetben törekedniük kell a hontalan személyek azonosítására és védelmük megerősítésére, lehetővé téve ezáltal a hontalan személyek számára alapvető jogaik gyakorlását, és csökkentve a megkülönböztetés vagy az egyenlőtlen bánásmód kockázatát.

- (25) Amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok által végzett alapos értékelést követően megállapítást nyer, hogy a kérelmező veszélyt jelent a nemzetbiztonságra vagy a közrendre, különösen a súlyos bűncselekmények vagy a terrorizmus tekintetében, a tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy a közigazgatási eljárás során kivételt tegyen a kérelmezőnek a területén maradása joga alól, feltéve, hogy e kivétel alkalmazása nem eredményezi azt, hogy a kérelmezőt a visszaküldés tilalma elvének megsértésével harmadik országba utasítsák ki.
- (26) A közös eljárás észszerűsíti az egyén számára az eljárás megindítására, az eljáró hatóságnak pedig a kérelem megvizsgálására nyitva álló határidőket. Ha egyazon időszakban aránytalanul nagy számban tesznek kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, az azzal a kockázattal járhat, hogy elhúzódik az eljárás és a kérelmek megvizsgálása, ezért időnként szükség lehet egy olyan rugalmas intézkedésre, amellyel kivételesen meg lehet hosszabbítani ezeket a határidőket. Ugyanakkor a hatékony eljárás biztosítása érdekében e határidők meghosszabbításához csak végső eszközként szabad folyamodni, figyelembe véve, hogy a hatékony menekültügyi rendszer fenntartása érdekében a tagállamoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk a szükségleteiket, ideértve szükség esetén vészhelyzeti tervek készítését is, továbbá figyelembe véve, hogy a Menekültügyi Ügynökségnek a tagállamok számára biztosítani kell a szükséges operatív és technikai segítséget. Amennyiben a tagállamok előre látják, hogy nem tudnák betartani az előírt határidőket, segítséget kell kérniük a Menekültügyi Ügynökségtől. Amennyiben ilyen kérést nem fogalmazznak meg, továbbá amennyiben valamely tagállam menekültügyi rendszerére olyan mértékű nyomás nehezedik, amelynek eredményeként az adott menekültügyi rendszer hatékonysága a közös európai menekültügyi rendszer működését veszélyeztető mértékben leromlik, a Menekültügyi Ügynökségnek a Bizottság javaslatát követően benyújtott tanácsi végrehajtási jogi aktus alapján lehetőséget kell biztosítani arra, hogy intézkedéseket hozzon a tagállam támogatására.

(27) A közös eljáráshoz való hozzáférés három lépésből álló megközelítésen alapul, amelyet a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtétele, a kérelem nyilvántartásba vétele és annak benyújtása alkot. A kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtétele az első lépés, amely kiváltja e rendelet alkalmazását. Valamely harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy akkor tekinthető úgy, hogy kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot terjesztett elő, ha kifejezi azon kívánságát, hogy valamely tagállamtól nemzetközi védelemben részesüljön. Amennyiben a kérelem olyan hatósághoz érkezik, amely nem felelős a kérelmek nyilvántartásba vételéért, a tagállamoknak belső eljárásaiknak és intézményrendszerük szerkezetének megfelelően alkalmazniuk kell ezt a rendeletet annak érdekében, hogy biztosítható legyen az eljáráshoz való tényleges hozzáférés. Lehetővé kell tenni, hogy az egyes kérelmezők bármely formában kifejezhessék, hogy valamely tagállamtól nemzetközi védelemben kívánnak részesülni, és ne kelljen szükségszerűen olyan meghatározott szavakat használniuk, mint például a „nemzetközi védelem”, a „menedék” vagy a „kiegészítő védelem”. A meghatározó elemnek annak kell lennie, hogy a harmadik országbeli állampolgár vagy a hontalan személy kifejezze a származási országba, vagy hontalan személy esetén a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba való visszatérése esetén rá váró üldözéstől vagy súlyos sérelemtől való félelmét. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy valamely adott nyilatkozat nemzetközi védelem iránti kérelemként értelmezhető -e, a harmadik országbeli állampolgárt vagy hontalan személyt kifejezetten meg kell kérdezni, hogy kíván-e nemzetközi védelemben részesülni. A kérelmezőt a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének időpontjától meg kell, hogy illessék az e rendelet és az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi irányelv⁸⁺ szerinti jogok.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... irányelve (...) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát, a lábjegyzetbe pedig illesszék be az irányelv számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

- (28) A kérelmet a benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételét követően haladéktalanul nyilvántartásba kell venni. Ebben a szakaszban a kérelmek nyilvántartásba vételéért felelős illetékes hatóságoknak vagy a Menekültügyi Ügynökség által kiküldött szakértőknek nyilvántartásba kell venniük a kérelmet a kérelmező személyes adataival együtt. Az említett hatóságoknak vagy szakértőknek tájékoztatniuk kell a kérelmezőt a jogairól és kötelezettségeiről, valamint az említett kötelezettségek nem teljesítésének rá gyakorolt következményeiről. Az illetékes hatóságokkal együtt tevékenykedő, illetve a számukra segítséget nyújtó szervezetek számára is lehetővé kell tenni a tájékoztatás nyújtását. A kérelmező részére át kell adni a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének és a nyilvántartásba vételnek a megtörténtét tanúsító dokumentumot. A kérelem benyújtására rendelkezésre álló határidő a kérelem nyilvántartásba vételének időpontjában kezdődik.
- (29) A kérelem benyújtása az az aktus, amely hivatalossá teszi a nemzetközi védelem iránti kérelmet. A kérelmezővel közölni kell a kérelem benyújtásának módjára és helyére vonatkozó szükséges információkat, és a kérelem benyújtására tényleges lehetőséget kell számára biztosítani. Ebben a szakaszban a kérelmezőnek a lehető leghamarabb be kell nyújtania a kérelem alátámasztásához és teljessé tételéhez szükséges valamennyi rendelkezésére álló elemet és dokumentumot, kivéve, ha e rendelet másként rendelkezik. A közigazgatási eljárás lefolytatására rendelkezésre álló határidő a kérelem benyújtásának időpontjával kezdődik. Röviddel a kérelem benyújtását követően a kérelmező részére át kell adni egy olyan dokumentumot, amely tartalmazza a kérelmezői jogállását.
- (30) Különösen fontos annak biztosítása, hogy a kiskorúakat gyermekbarát módon tájékoztassák.

- (31) A kérelmezőt megfelelően és időben, írásban és szükség esetén szóban értesíteni kell a jogairól és kötelezettségeiről, mégpedig olyan nyelven, amelyet a kérelmező megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti. Tekintettel arra, hogy a kérelem hallgatólagos visszavonás okán elutasításra kerül vagy azt hallgatólagosan visszavontnak nyilvánítják, ha például a kérelmező megtagadja a nemzeti hatóságokkal való együttműködést különösen azáltal, hogy nem közli a kérelem megvizsgálásához szükséges elemeket vagy nem szolgáltat ujjnyomatot vagy arcképmást, ezért a kérelmezőt előzetesen tájékoztatni kell az említett kötelezettségeknek való meg nem felelés következményeiről.
- (32) Annak érdekében, hogy teljesíteni tudja a kötelezettségeit, az e rendeletet alkalmazó hatóságok személyzetének rendelkeznie kell a megfelelő ismeretekkel a nemzetközi védelem területét illetően, és azzal kapcsolatosan képzésben kell részesülnie, többek között a Menekültügyi Ügynökség támogatásával. Biztosítani kell továbbá számukra a feladataik hatékony ellátásához szükséges megfelelő eszközöket, beleértve a szükséges hozzáértő személyzetet és az iránymutatást is. Ennek érdekében valamennyi tagállam rendszeresen értékeli az eljáró hatóság és a többi illetékes hatóság szükségleteit, hogy biztosítani tudják, hogy mindig olyan helyzetben legyenek, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel hatékonyan tudjanak foglalkozni, különösen akkor, ha ugyanazon időszakon belül aránytalanul sok kérelmet nyújtanak be.

- (33) A vizsgálati eljárás határátkelőhelyeken és őrizeti létesítményekben történő tényleges igénybevételének megkönnyítése érdekében információkat kell biztosítani a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének lehetőségéről. A tolmácsolás megszervezése révén biztosítani kell a szükséges alapvető kommunikációt ahhoz, hogy az illetékes hatóságok megérthessék, ha az egyének ha a személyek kijelentik, hogy nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot kívánnak tenni.
- (34) E rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a kérelmezők a cselekvőképesség gyakorlásához segítségre szoruló nagykorúak nevében, illetve kiskorúak nevében nyújtsanak be kérelmet, amennyiben a nemzeti jog szerint ők nem cselekvőképesek a tekintetben, hogy a saját nevükben kérelmet nyújtsanak be. Lehetővé kell tenni e kérelmek közös vizsgálatát.

(35) Annak biztosítása érdekében, hogy a kísérő nélküli kiskorúak ténylegesen igénybe vehessék az eljárást és élhessenek az e rendelet, az (EU) .../... rendelet⁹⁺, az (EU) .../... irányelv⁺⁺ és az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰⁺⁺⁺ szerinti jogokkal, továbbá eleget tegyenek az említett jogszabályokban foglalt kötelezettségeknek, képviselőt kell kijelölni számukra, ideértve azt az esetet is, amikor a kérelmezőről a menekültügyi eljárás során bármikor kiderül, hogy kísérő nélküli kiskorú. A képviselőnek a gyermek mindenek felett álló érdekének védelme érdekében segítenie és kísérenie kell a kiskorút az eljárás során, és különösen segítséget kell nyújtania a kérelem benyújtása és a személyes meghallgatás során. Szükség esetén a képviselőnek a kiskorú nevében be kell nyújtania a kérelmet. A kísérő nélküli kiskorúak számára ki kell jelölni egy személyt, aki segítséget nyújt számukra a képviselő kijelöléséig, többek között adott esetben az életkor-meghatározási eljárás, valamint az (EU) .../... rendeletben⁺⁺⁺⁺ és az (EU) .../... rendeletben⁺⁺⁺⁺ előírt eljárások tekintetében.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete (...) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/201/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát, a lábjegyzetbe pedig illesszék be a rendelet számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete (...) a biometrikus adatok összehasonlítására szolgáló Eurodacnak az (EU) .../... és az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2001/55/EK tanácsi irányelv hatékony alkalmazása és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek azonosítása érdekében történő létrehozásáról, valamint a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, továbbá a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát, a lábjegyzetbe pedig illesszék be a rendelet számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

⁺⁺⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

A kísérő nélküli kiskorúak hatékony támogatása érdekében a képviselők, illetve a képviselet ideiglenes ellátására alkalmas személy felelőssége alá egyidejűleg csak arányos és korlátozott számú, valamint rendes körülmények között egyszerre legfeljebb 30 kísérő nélküli kiskorút célszerű helyezni. A tagállamoknak ki kell jelölniük azokat a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságokat vagy más szerveket, amelyek felelősek az ilyen képviselőknek a feladataik ellátása során történő rendszeres felügyeletéért. A kísérő nélküli kiskorú számára biztosítani kell a jogot arra, hogy saját nevében nyújtsa be kérelmet, amennyiben a kiskorú a nemzeti jog szerint cselekvőképes. A nemzeti jog szerint nem cselekvőképes, kísérő nélküli kiskorú jogainak és eljárási garanciáinak védelme érdekében a kérelmet a képviselőnek a lehető leghamarabb be kell nyújtania, figyelembe véve a gyermek mindenképp felett álló érdekét. Az, hogy egy kísérő nélküli kiskorú kérelmet nyújt be a saját nevében, nem akadályozhatja meg, hogy számára képviselőt jelöljenek ki.

- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek feldolgozása a gyermekek jogainak kellő figyelembevételével történjen, a kiskorúak számára különleges, a gyermekek szempontját figyelembe vevő eljárási biztosítékokat és különleges befogadási feltételeket kell biztosítani. Amennyiben a kérelmező nyilatkozatait követően kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező kiskorú-e, az eljáró hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározza az érintett személy életkorát. A kérelmező életkorával kapcsolatos kétségek felmerülhetnek mind abban az esetben, amikor a kérelmező azt állítja, hogy kiskorú, mind abban az esetben, amikor azt, hogy nagykorú. Tekintettel arra, hogy a kísérő nélküli kiskorúak – akik valószínűleg nem rendelkeznek személyazonosító vagy egyéb okmányokkal – különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak, különösen fontos, hogy szigorú biztosítékok garantálják, hogy az ilyen kérelmezőket ne vessék alá helytelen vagy észszerűtlen életkor-meghatározási eljárásoknak.

- (37) Az életkor meghatározását minden esetben úgy kell elvégezni, hogy az eljárás során elsődlegesen figyelembe vegyék a gyermek mindenek felett álló érdekét. Az életkor meghatározását két lépésben kell elvégezni. Első lépésben multidiszciplináris értékelést kell lefolytatni, amely magában foglalhat pszichoszociális értékelést és más nem orvosi módszereket, például meghallgatást, a fizikai megjelenésen alapuló vizuális értékelést vagy az okmányok vizsgálatát. E meghatározást az életkor becslése, illetve és a gyermekkori fejlődés terén szakértelemmel rendelkező szakembereknek, például szociális munkásoknak, pszichológusoknak vagy gyermekorvosoknak kell elvégezniük annak érdekében, hogy értékeljék a különböző tényezőket, például a fizikai, pszichológiai, a fejlődés terén jelentkező, valamint, környezeti és kulturális tényezőket. Amennyiben a multidiszciplináris életkor-meghatározás nem szolgál meggyőző eredménnyel, második lépésként lehetővé kell tenni az eljáró hatóság számára, hogy végső eszközként és az egyén méltóságának teljes körű tiszteletben tartása mellett orvosi vizsgálatot kérjen. Amennyiben különböző eljárások alkalmazhatók, az orvosi vizsgálatnak a legkevésbé invazív eljárásokat kell előnyben részesítenie, mielőtt invazívabb eljárásokat alkalmaznának, adott esetben figyelembe véve a Menekültügyi Ügynökség iránymutatását. Ha az életkor meghatározása nem szolgál meggyőző eredménnyel, az eljáró hatóságnak azzal a feltételezéssel kell élnie, hogy a kérelmező kiskorú.

- (38) A kérelmezők jogainak biztosítása érdekében valamennyi nemzetközi védelem iránti kérelemről szóló döntést a tények alapján, tárgyilagosan, részrehajlás nélkül, egyedi elbírálás alapján, a kérelmező által benyújtott valamennyi elem és a kérelmező egyedi körülményeinek figyelembevételével végzett, alapos vizsgálatot követően kell meghozni. A kérelmek alapos vizsgálatának biztosítása érdekében az eljáró hatóságnak figyelembe kell vennie a kérelmező származási országának a kérelemről szóló határozat meghozatalakor fennálló helyzetével kapcsolatos releváns, pontos és naprakész információkat. Ezek az információk a Menekültügyi Ügynökségtől és más forrásokból, például az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosától szerezhetők be. Az eljáró hatóságnak – amennyiben rendelkezésre állnak – figyelembe kell vennie emellett az egyes származási országokban fennálló helyzetre vonatkozó közös elemzést és az iránymutató feljegyzéseket, amelyeket a Menekültügyi Ügynökség dolgozott ki. Az eljárás lezárása elhalasztásának teljes mértékben meg kell felelnie az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti tagállami kötelezettségeknek és a megfelelő ügyintézéshez való jognak, az e rendelet szerinti eljárás hatékonyságának és méltányosságának sérelme nélkül.
- (39) A kérelmező jogainak biztosítása érdekében a kérelemről szóló határozatot írásba kell foglalni. Amennyiben a határozat nem adja meg a nemzetközi védelmet, a kérelmező számára ténybeli és jogi indokolást kell adni, és tájékoztatni kell őt a döntés következményeiről, valamint a határozat megtámadására vonatkozó szabályokról.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (40) Az eljárások hatékonyságának növelése, valamint a szökés kockázatának és a jogellenes továbbutazás valószínűségének csökkentése érdekében nem lehetnek eljárási hézagok a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó elutasító határozat kibocsátása és a kiutasítási határozat kibocsátása között. Haladéktalanul kiutasítási határozatot kell hozni azon kérelmezők vonatkozásában, akiknek a kérelmét elutasították. A hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme nélkül a kiutasítási határozatnak vagy a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó elutasító határozat részét kell képeznie, vagy pedig – ha különálló jogi aktust képez – azt az elutasító határozattal egyidejűleg és azzal együtt kell kibocsátani, vagy azt követően indokolatlan késedelem nélkül.
- (41) A valamely nemzetközi büntetőbíróságtól vagy -törvényszéktől harmadik országba vagy másik tagállamba történő kiadatás, átadás vagy átszállítás esetén az érintett illetékes hatóság figyelembe veheti a kiadatásra, átadásra vagy átszállításra vonatkozó döntés meghozatalakor vizsgált azon elemeket, amelyek relevánsak lehetnek a közvetlen vagy közvetett visszaküldés kockázatának értékelése szempontjából.
- (42) Szükséges, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmekre vonatkozó határozatokat olyan hatóságok hozzák meg, amelyek személyzete megfelelő tudással rendelkezik a menekültügy és a menekültjog területével kapcsolatos vonatkozó rendelkezéseket illetően, és ezekkel kapcsolatosan megfelelő képzésben részesült – beleértve a Menekültügyi Ügynökség vonatkozó képzését is –, továbbá hogy e személyzet a tevékenységét a vonatkozó etikai elvek kellő tiszteletben tartásával végezze. A fentieknek más tagállamok hatóságainak személyzetére és a Menekültügyi Ügynökség által valamely tagállam eljáró hatóságához a nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálásában való segítségnyújtás céljából kiküldött szakértőkre is alkalmazandónak kell lennie.

- (43) A nemzetközi védelem iránti kérelem megfelelő és teljes körű megvizsgálása lefolytatásának sérelme nélkül, a tagállamoknak és a kérelmezőknek egyaránt az áll érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül határozat szülessen. A nemzetközi védelem iránti eljárás észszerősítése érdekében meg kell határozni a közigazgatási eljárások maximális időtartamát. Így a kérelmezők várhatóan valamennyi tagállamban a lehető leghamarabb kézhez kaphatják a kérelmükre vonatkozó határozatot, ezáltal biztosítva a gyors és hatékony eljárást.
- (44) Annak érdekében, hogy az eljárás teljes időtartamát bizonyos esetekben le lehessen rövidíteni, a tagállamok számára rugalmasságot kell biztosítani ahhoz, hogy nemzeti igényeiknek megfelelően előrébb sorolják egyes kérelmek vizsgálatát és azokat olyan más kérelmek előtt vizsgálják meg, amelyek esetében a benyújtásra irányuló szándéknyilatkozat megtételére korábban került sor. A kérelmek vizsgálatának előrébb sorolását a szokásosan alkalmazandó eljárásoktól – különösen az elfogadhatósági eljárástól vagy a gyorsított vizsgálati eljárástól –, továbbá a szokásosan alkalmazandó határidőktől, elvektől és garanciáktól való eltérés nélkül kell elvégezni. Ezért az e rendelet szerinti azon követelmény, hogy bizonyos kérelmeket gyorsított eljárással vagy határon folytatott eljárással összhangban kell megvizsgálni, nem érintheti a tagállamok arra vonatkozó rugalmasságát, hogy döntsenek arról, előrébb sorolják-e ezeket a kérelmeket. Bizonyos körülmények között, különösen ha a kiskorúakat nevelő családokkal szemben határon folytatott eljárás van folyamatban, a tagállamok elsőbbséget kell, hogy biztosítsanak az ő kérelmük vizsgálatának.

- (45) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy elfogadhatatlanság okán elutasítsanak egy kérelmet, például abban az esetben, ha egy olyan ország, amely nem tagállam, a kérelmező tekintetében az első menedék országának vagy biztonságos harmadik országnak minősül, vagy ha egy nemzetközi bíróság vagy törvényszék biztonságos áthelyezést biztosított a kérelmező számára valamely tagállamba vagy harmadik országba, vagy ha a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot csak a kiutasítási határozatnak a kérelmező általi kézhezvételétől számított hét munkanap elteltével tették meg, feltéve, hogy a kérelmezőt tájékoztatták arról, milyen következményekkel jár, ha e határidőn belül nem teszi meg a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, és nem merültek fel új releváns elemek. Tekintettel arra, hogy a közös európai menekültügyi rendszer a kölcsönös bizalmon és az alapvető jogok – köztük a genfi egyezményen és az emberi jogok európai egyezményén alapuló jogok – tiszteletben tartásának védelmének alapul, az a tény, hogy egy másik tagállam már megadta a nemzetközi védelmet, főszabály szerint oka annak, hogy ugyanazon kérelmező kérelmét elfogadhatatlanság okán elutasítsák. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egy kérelmet elfogadhatatlanság okán elutasítsanak, ha a kérelmező egy másik tagállamban már nemzetközi védelemben részesült. Továbbá elfogadhatatlannak kell tekinteni a kérelmet abban az esetben, ha az ismételt, új releváns elemeket nem tartalmazó kérelem.

- (46) Az első menedék országa és a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazásához elengedhetetlen, hogy az a harmadik ország, amelyre ezen elveket alkalmazzák, részes fele legyen a genfi egyezménynek és megfeleljen annak, kivéve, ha ez a harmadik ország jogilag és a gyakorlatban másként hatékony védelmet biztosít az alapvető emberi jogi normákkal összhangban, például azáltal, hogy biztosítja a fogadó harmadik ország általános helyzetéhez képest megfelelő életszínvonal fenntartásához elegendő megélhetési forráshoz való hozzáférést, továbbá az egészségügyi ellátáshoz és a betegségek alapvető kezeléséhez, valamint – az adott harmadik országban általában biztosított feltételek mellett – az oktatáshoz való hozzáférést. Az ilyen hatékony védelmet a tartós megoldás megtalálásáig biztosítani kell. Lehetővé kell tenni, hogy valamely harmadik országot a területe meghatározott részeire vagy személyek egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozó kivételekkel nyilvánítsanak biztonságos származási országgá.
- (47) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az elfogadhatatlanság indokaként alkalmazzák az első menedék országának elvét, amennyiben a kérelmező hatékony védelemben részesült és még mindig igénybe veheti ezt a védelmet egy olyan harmadik országban, ahol életét és szabadságát nem veszélyezteti fajon, valláson, nemzeti hovatartozáson, meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozáson vagy politikai véleményen alapuló fenyegetés, amennyiben nincs kitéve üldöztetésnek, és nem szembesül súlyos sérelem tényleges veszélyével az (EU) .../... rendeletben⁺ meghatározottak szerint, továbbá, ha a kérelmező védelmet élvez a visszaküldéssel és a kitoloncolással szemben, amelyek sértik a kínzással és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szembeni védelemhez való, a nemzetközi jogban meghatározott jogot.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (48) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az elfogadhatatlanság indokaként alkalmazzák a biztonságos harmadik ország elvét, amennyiben a kérelmezőnek lehetősége van kérni, hogy hatékony védelemben részesüljön, és – amennyiben a feltételek teljesülnek – lehetősége van ilyen védelemben részesülni egy olyan harmadik országban, ahol életét és szabadságát nem veszélyezteti fajon, valláson, nemzeti hovatartozáson, meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozáson vagy politikai véleményen alapuló fenyegetés, amennyiben nem sújtja üldöztetés, és nem áll fenn az (EU) .../... rendeletben⁺ meghatározott súlyos sérelem tényleges veszélye, továbbá védelmet élvez a visszaküldéssel és a kitoloncolással szemben, amelyek sértik a kínzással és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szembeni védelemhez való, a nemzetközi jogban meghatározott jogot. Mindazonáltal a tagállamok eljáró hatóságainak meg kell őrizniük a jogot a kérelem érdemének értékelésére, még akkor is, ha teljesülnek a kérelem elfogadhatatlanná nyilvánításának feltételei, különösen akkor, ha nemzeti kötelezettségeik szerint kötelesek így eljárni. A tagállamok számára kizárólag abban az esetben szabad lehetővé tenni a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazását, ha a kérelmező és a harmadik ország között olyan kapcsolat áll fenn, amelynek alapján észszerű lenne, hogy a kérelmező ebbe az országba menjen. Különösen abban az esetben tekinthető úgy, hogy fennáll a kérelmező és a biztonságos harmadik ország közötti kapcsolat, ha a kérelmező egyes családtagjai abban az országban vannak, vagy ha a kérelmező letelepedett vagy tartózkodott abban az országban.
- (49) A biztonság védelme azon harmadik országok tekintetében, amelyekkel az e rendeletben említett típusú megállapodásokat kötöttek, nem alkalmazandó abban az esetben, ha az ilyen megállapodásokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdésével összhangban felfüggesztik.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (50) Az első menedék országának elve és a biztonságos harmadik ország elve nem alkalmazható olyan kérelmező tekintetében, aki a kérelmet megvizsgáló tagállamban harmadik országbeli állampolgár vagy uniós polgár családtagjaként kérelmez a 2003/86/EK tanácsi irányelvben¹¹ vagy a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹² meghatározott jogokat és ilyenekre jogosult.
- (51) Annak értékelése során, hogy egy harmadik ország teljesíti-e a hatékony védelem e rendeletben meghatározott kritériumait, a megfelelő életszínvonal fenntartásához elegendő megélhetési forráshoz való hozzáférést úgy kell értelmezni, hogy az magában foglalja az élelemhez, a ruházathoz, a lakhatáshoz vagy szálláshoz való hozzáférést, valamint a keresőtevékenység végzéséhez való jogot – például a munkaerőpiachoz való hozzáférés révén –, olyan feltételek mellett, amelyek nem kedvezőtlenebbek a nem a harmadik ország állampolgárságával rendelkező személyekre azonos körülmények között általában vonatkozóknál.
- (52) Annak érdekében, hogy a tagállamok a kérelmet elfogadhatatlanság okán elutasíthassák az első menedék országának elve vagy a biztonságos harmadik ország elve alapján, el kell végezni a kérelmező sajátos körülményeinek egyedi értékelését, beleértve a kérelmező által előterjesztett bármely olyan elemet is, amely alátámasztja, hogy ezek az elvek miért nem alkalmazandók rá. Amennyiben a kérelmező kísérő nélküli kiskorú, az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a gyermek mindenek felett álló érdekét, különösen a fenntartható megfelelő gondozási és felügyeleti megoldások rendelkezésre állását illetően.

¹¹ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családegyesítési jogról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

- (53) Egy adott kérelmet nem lehet elfogadhatatlanság okán elutasítani az első menedék országának elve vagy a biztonságos harmadik ország elve alapján, ha már az elfogadhatóság vizsgálatának szakaszában egyértelmű, hogy az érintett harmadik ország nem fogja befogadni vagy visszafogadni a kérelmezőt. Továbbá, ha a kérelmezőt végül nem fogadják be vagy nem fogadják vissza a harmadik országba azt követően, hogy a kérelmet elfogadhatatlanság okán elutasították, a kérelmező számára e rendelettel összhangban ismét biztosítani kell a nemzetközi védelem iránti eljáráshoz való hozzáférést.
- (54) A nemzetközi védelem iránti kérelmet érdemben kell vizsgálni annak eldöntése érdekében, hogy a kérelmező az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban jogosult-e nemzetközi védelemre. Nem szükséges az érdemi vizsgálat abban az esetben, ha a kérelmet e rendeletnek megfelelően elfogadhatatlanság okán elutasítják, ha az (EU) .../... rendeletnek⁺⁺ megfelelően egy másik tagállam a felelős, vagy ha a kérelmet hallgatólagosan vagy kifejezetten visszavonttá nyilvánítják.
- (55) Néhány meghatározott esetben a kérelem vizsgálatát fel kell gyorsítani és legfeljebb három hónapon belül el kell végezni, ideértve azt az esetet, ha a kérelmező biztonságos származási országból érkezik vagy ha a kérelmező a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot csupán valamely kitoloncolási határozat végrehajtásának késleltetése vagy megghiúsítása végett teszi, vagy ha súlyos nemzetbiztonsági vagy közrenddel kapcsolatos aggályok állnak fenn. A tagállamok gyorsított vizsgálati eljárást kísérő nélküli kiskorúak esetében kizárólag az ebben a rendeletben meghatározott, korlátozott körülmények között alkalmazhatnak.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

(56) Annak érdekében, hogy valamennyi kérelmező számára gyors és tisztességes eljárást lehessen biztosítani, a tagállamoknak – elkerülve az Unióban nemzetközi védelemre nem jogosult kérelmezők, köztük az (EU) 2018/1806 rendelet értelmében vízumentességet élvező harmadik országbeli állampolgárok tartózkodásának indokolatlan elhúzódását – fel kell gyorsítaniuk azon kérelmezők kérelmeinek vizsgálatát, akik olyan harmadik országok állampolgárai vagy hontalan személyek tekintetében korábban olyan harmadik országban rendelkeztek szokásos tartózkodási hellyel, amelyek esetében a nemzetközi védelmet megadó határozatok aránya az adott harmadik országra vonatkozó határozatok teljes számának legfeljebb 20 %-át éri el, figyelembe véve többek között az elsőfokú és a jogerős határozatok közötti jelentős különbségeket. A kérelem vizsgálata nem gyorsítható fel, amennyiben az érintett harmadik országban jelentős változás következett be a vonatkozó Eurostat-adatok közzététele óta, és figyelembe véve az (EU) 2021/2303 rendelet 11. cikke szerinti iránymutató feljegyzést, vagy amennyiben a kérelmező olyan személyek meghatározott kategóriájába tartozik, akiknek az esetében az alacsony elismerési arány valamely konkrét üldöztetési ok miatt nem tekinthető reprezentatívnak védelmi szükségleteik szempontjából. Helyénvaló, hogy azok az esetek, amikor egy harmadik ország e rendelet értelmében biztonságos származási országnak vagy biztonságos harmadik országnak tekinthető a kérelmező szempontjából, továbbra is különálló indokként szolgáljanak a gyorsított vizsgálati eljárás vagy az elfogadhatósági eljárás alkalmazására.

(57) A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételére sok esetben valamely tagállam külső határán vagy tranzitónájában kerül sor, többek között a külső határ szabálytalan átlépése miatt – azaz a külső határ szabálytalan átlépésének időpontjában vagy a külső határ átlépését követően a külső határ közelében – elfogott személyek, vagy kutatási-mentési műveletet követően partra szállított személyek által. A külső határon végzett személyazonosítás, biztonsági és egészségügyi szűrés, valamint az érintett harmadik országbeli állampolgároknak és a hontalan személyeknek a vonatkozó eljárások alá vonása érdekében előszűrésre van szükség. Az előszűrést követően a harmadik országbeli állampolgárokat és a hontalan személyeket a megfelelő menekültügyi vagy visszaküldési eljárás alá kell vonni, vagy meg kell tagadni a beléptetésüket. Ezért létre kell hozni egy belépést megelőző szakaszt, amely előszűrésből, valamint a határon folytatott menekültügyi és visszaküldési eljárásokból áll. Hézagmentes és hatékony kapcsolatokat kell kialakítani az irreguláris érkezésekre vonatkozó megfelelő eljárások valamennyi szakasza között.

(58) A határon folytatott menekültügyi és visszaküldési eljárás célja az, hogy a külső határokon gyorsan értékelni lehessen, hogy a kérelmek – elvben – megalapozatlanok vagy elfogadhatatlanok-e, továbbá – a visszaküldés tilalmának elvét maradéktalanul tiszteletben tartó módon – gyorsan vissza lehessen küldeni a tartózkodásra nem jogosult személyeket, biztosítva ugyanakkor a megalapozott kérelmekkel rendelkezők rendes eljárás alá vonását és gyors nemzetközi védelemben részesítését. A tagállamok számára ezért lehetővé kell tenni, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők számára előírják, hogy a kérelmek elfogadhatóságának elbírálásáig főszabály szerint a külső határon vagy annak közelében, a tranzitzónákban vagy a területükön belüli egyéb kijelölt helyszíneken tartózkodjanak. Jól körülhatárolt körülmények között lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy rendelkezzenek arról, hogy sor kerülhessen a kérelem érdemi vizsgálatára, valamint a kérelem elutasítása esetén az érintett harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek kiutasítására. A határon folytatott menekültügyi eljárás, valamint az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹³⁺ létrehozott, határon folytatott visszaküldési eljárás végrehajtása céljából a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a befogadás és az emberi erőforrások tekintetében létrehozzák azt a – különösen a képzett és jól képzett személyzet tekintetében – megfelelő kapacitást, amely meghatározott számú kérelem bármely időpontban való megvizsgálásához és a kiutasítási határozatok végrehajtásához szükséges.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete (...) a határon folytatott visszaküldési eljárás létrehozásáról és az (EU) 2021/1148 rendelet módosításáról (HL L, ..., ELI:...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát, a lábjegyzetbe pedig illesszék be a rendelet számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

(59) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet végrehajtására egységes feltételek mellett kerüljön sor az egyes tagállamok megfelelő kapacitásának megfelelő számok kiszámítása és az egyes tagállamok által a határon folytatott eljárás keretében évente megvizsgálandó kérelmek maximális száma tekintetében, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. A megfelelő tagállami kapacitást a tagállamok által az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹⁴ létrehozott Európai Határ- és Parti Őrségnek (a továbbiakban: Frontex) bejelentett szabálytalan határátlépések összesítésén alapuló képlet segítségével kell meghatározni, amely magában foglalja a kutatási és mentési műveleteket követő érkezéseket, valamint a külső határon történő beléptetés megtagadásait is, az Eurostat hároméves időszakra vonatkozó adatai szerint. Amennyiben a végrehajtási jogi aktus elfogadására e rendelettel összhangban kerül sor, annak elfogadását össze kell hangolni az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti európai éves menekültügyi és migrációs jelentés elfogadásával, amely valamennyi migrációs útvonal mentén és valamennyi tagállamban értékeli a helyzetet. A stabilitás és a kiszámíthatóság további javítása érdekében meg kell határozni az egyes tagállamok által a határon folytatott eljárás keretében megvizsgálandó kérelmek évenkénti maximális számát, amelynek az adott tagállam megfelelő kapacitása négyszeresének kell lennie. A megfelelő kapacitás kialakítására vonatkozó tagállami kötelezettség mértékének megfelelően figyelembe kell vennie a tagállamok nemzetbiztonsággal és közrenddel kapcsolatos aggályait. A megfelelő kapacitás elérésére vonatkozó számítások során csak a határon folytatott eljárás hatálya alá tartozó kérelmeket kell számításba venni.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o.).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (60) A tagállamoknak a határon folytatott eljárás keretében kell elbírálniuk a kérelmeket, ha a kérelmező veszélyt jelent a nemzetbiztonságra vagy a közrendre, valamint ha – miután a kérelmező teljes körű lehetőséget kapott arra, hogy megfelelő indokokat mutasson fel – úgy ítélik meg, hogy a kérelmező szándékosan félrevezette a hatóságokat azáltal, hogy hamis információkat vagy dokumentumokat nyújtott be, vagy visszatartott a személyazonosságára vagy állampolgárságára vonatkozó olyan releváns információkat vagy dokumentumokat, amelyek negatívan befolyásolhatták volna a határozatot, továbbá ha a kérelem valószínűsíthetően megalapozatlan, mivel a kérelmező olyan állampolgársággal rendelkezik, amelynek esetében a nemzetközi védelmet megadó határozatok aránya az adott harmadik országra vonatkozó határozatok teljes számának legfeljebb 20 %-át éri el. Az e rendelet 50. cikke harmadik bekezdésének végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Más esetekben, például ha a kérelmező biztonságos származási országból vagy biztonságos harmadik országból érkezik, a határon folytatott eljárás alkalmazását opcionálissá kell tenni a tagállamok számára.
- (61) Az (EU).../... irányelv⁺ IV. fejezete értelmében a határon folytatott menekültügyi eljárás lefolytatásához befogadó létesítményeket biztosító tagállamok kötelesek figyelembe venni a kiszolgáltatott személyek, köztük a kiskorúak, a fogyatékkal élő személyek és az idősek különleges helyzetét és szükségleteit. Következésképpen az ilyen személyeket csak abban az esetben lehet határon folytatott eljárás alá vonni, ha az ezen eljáráson belüli befogadási feltételek megfelelnek az említett irányelv IV. fejezetében meghatározott követelményeknek. Továbbá abban az esetben, ha a határon folytatott eljárás keretében biztosított befogadási feltételek már nem felelnek meg az említett irányelv IV. fejezetében meghatározott követelményeknek és szabályoknak, a határon folytatott eljárás az érintett személyekre már nem alkalmazandó.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- (62) Előfordulhatnak olyan körülmények is, amikor – a rendelkezésre álló létesítményektől függetlenül – a kérelmezők sajátos helyzete vagy sajátos szükségletei mindenképpen kizárnák, hogy a kérelmezőket a határon folytatott eljárás alá vonják, illetve azt, hogy ezen eljárásban maradjanak. Ebben az összefüggésben a határon folytatott eljárás nem alkalmazandó, vagy annak alkalmazását meg kell szüntetni, ha a különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezők számára nem biztosítható a szükséges támogatás, vagy ha ez egészségügyi okokból indokolt, beleértve a személy mentális egészségével kapcsolatos okokat is. Hasonlóképpen, figyelembe véve a gyermekek jogainak fontosságát és a gyermek mindenek felett álló érdeke figyelembevételének szükségességét, a kísérő nélküli kiskorúak főszabály szerint nem képezhetik határon folytatott eljárás tárgyát, kivéve, ha észszerű okok alapján feltételezhető, hogy a kiskorú veszélyt jelent a tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére, vagy a kérelmezőt a nemzeti jogban meghatározott komoly nemzetbiztonsági vagy közrendi okokból kitoloncolták.
- (63) A határon folytatott eljárás akkor sem alkalmazható, illetve annak alkalmazását meg kell szüntetni, ha az a kérelmezők őrizetbe vételét eredményezi olyan körülmények között, amikor a személyek őrizetbe vételének feltételei és az őrizetre alkalmazandó garanciák nem teljesülnek az (EU) .../... irányelvben⁺ meghatározottak szerint.
- (64) Tekintettel arra, hogy a határon folytatott eljárás célja többek között a valószínűsíthetően elfogadhatatlan vagy megalapozatlan kérelmek gyors értékelésének lehetővé tétele annak érdekében, hogy lehetővé váljon a tartózkodásra nem jogosult személyek gyors visszaküldése, ez az eljárás nem alkalmazható, illetve azt meg kell szüntetni, ha az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelem elfogadhatatlanság okán történő elutasításának indokai, illetve a gyorsított vizsgálati eljárás alkalmazásának indokai nem állnak fenn, illetve már nem állnak fenn.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- (65) A nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálására irányuló, határon folytatott eljárás alkalmazása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az (EU) .../... irányelvvel⁺ összhangban meghozzák a kérelmezőknek főszabályként a külső határon vagy annak közelében, illetve tranzitónákban történő elhelyezéséhez szükséges intézkedéseket. A tagállamok a menedékjog iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének helyétől eltérő helyszínen is megvizsgálhatják a kérelmeket a külső határon oly módon, hogy a kérelmezőket az érintett tagállam külső határán vagy annak közelében található meghatározott helyszínre vagy az adott tagállam területén belül található egyéb kijelölt helyszínekre szállítják, amennyiben rendelkezésre állnak a megfelelő létesítmények. Helyénvaló, hogy a tagállamok megőrizzék mérlegelési jogkörüket annak eldöntése tekintetében, hogy mely meghatározott helyszíneken hoznak létre ilyen létesítményeket. A tagállamoknak azonban törekedniük kell arra, hogy korlátozzák a kérelmezők e célból történő átszállításának szükségességét, és ezért megfelelő kapacitással rendelkező létesítmények létrehozásáról kell gondoskodniuk azokon a határátkelőhelyeken vagy külső határszakaszokon, ahol a legnagyobb számban tesznek a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, figyelembe véve a külső határ hosszát és a határátkelőhelyek vagy tranzitónák számát is. A tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot azokról a meghatározott helyszínekről, ahol a határon folytatott eljárásokat le fogják folytatni.
- (66) Tekintettel arra, hogy bizonyos létesítmények nehezen megközelíthető helyeken találhatóak, a tagállamoknak megfelelő hozzáférést kell biztosítaniuk az ilyen létesítményekben dolgozó személyzet számára.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

(67) Ezen rendelet kiskorúakat érintő rendelkezéseinek alkalmazása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek mindenképp felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk. Ebben az összefüggésben és tekintettel a kiskorúak különleges befogadási igényeire, amennyiben a határon folytatott eljárást alkalmazzák, és a kérelmezők száma valamely adott időpontban meghaladja a tagállam megfelelő kapacitásának megfelelő létszámot, az adott tagállam nem részesítheti előnyben a kiskorúakat és családtagjaikat annak meghatározásakor, hogy kivel szemben indítsák meg a határon folytatott eljárást, kivéve, ha nyomós okokra tekintettel úgy ítélik meg, hogy veszélyt jelentenek egy tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére. Amennyiben megindították velük szemben a határon folytatott eljárást, elsőbbséget kell biztosítani a kiskorúak és családtagjaik által benyújtott kérelmek vizsgálatának. A kiskorúak és családtagjaik befogadására szolgáló befogadó létesítményeknek – az (EU) .../... irányelv⁺ teljes körű tiszteletben tartása mellett – meg kell felelniük a kiskorúak és családtagjaik szükségleteinek. Tekintettel a gyermekek védelmének elsődleges fontosságára, amennyiben az (EU) 2021/2303 rendelet alapján végzett nyomon követés során szerzett információk arra utalnak, hogy valamely tagállam nem tesz eleget a kiskorúak és családtagjaik tekintetében előírt befogadási követelményeknek, helyénvaló, hogy a Bizottság tegyen ajánlást a határon folytatott eljárás kiskorúakat nevelő családokra való alkalmazásának felfüggesztésére, az érintett tagállam pedig tájékoztassa a Bizottságot a bizottsági ajánlásban foglalt hiányosságok kezelése érdekében hozott intézkedésekről. Az ajánlást nyilvánosságra kell hozni.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

(68) A nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatára irányuló, határon folytatott eljárás időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, ugyanakkor garantálnia kell a nyilatkozatok teljes körű és tisztességes vizsgálatát. A határidő semmi esetre sem haladhatja meg a 12 hetet, beleértve a felelős tagállam meghatározását is. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezt a határidőt 16 hétre meghosszabbítsák, amennyiben a személyt átadják az (EU).../... rendelet⁺ alapján. Ezt a maximális időtartamot a határon folytatott menekültügyi eljárásra vonatkozó különálló időtartamnak kell tekinteni, amely a kérelem nyilvántartásba vételétől addig az időpontig terjed, amikor a kérelmezőt nem illeti meg a maradáshoz való jog és nem engedélyezik számára a maradást. A tagállamok jogosultak a nemzeti jogban külön határidőt meghatározni ezen az időszakon belül a közigazgatási és a különböző további eljárási lépésekre vonatkozóan, de a határidőket oly módon kell megállapítaniuk, hogy 12 vagy – adott esetben – 16 héten belül biztosított legyen a vizsgálati eljárás lezárása, majd azt követően – adott esetben – a maradásra irányuló kérelemre és – adott esetben – a fellebbezésre vonatkozó határozat meghozatala. Amennyiben azonban a tagállam nem hozta meg a vonatkozó határozatokat, ezen időszakot követően – korlátozott kivételektől eltekintve – engedélyeznie kell a kérelmező számára a tagállam területére való belépést, hogy a megfelelő eljárás folytatódhasson. Nem engedélyezett ugyanakkor a területre való belépés abban az esetben, ha a kérelmezőt nem illeti meg a maradáshoz való jog, vagy ha a kérelmező nem kérte, hogy a fellebbezési eljárás céljából engedélyezzék számára a maradást, vagy ha egy bíróság úgy határozott, hogy nem lehet a kérelmező számára engedélyezni a maradást a fellebbezési eljárás elbírálásáig. Ilyen esetekben a menekültügyi eljárás és a visszaküldési eljárás közötti folytonosság biztosítása érdekében a visszaküldési eljárást az (EU) .../... rendeletben⁺⁺ előírt, 12 hetet meg nem haladó időtartamú, határon folytatott visszaküldési eljárás keretében is lefolytatják.

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

(69) Jóllehet a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására irányuló, határon folytatott eljárás őrizet alkalmazása nélkül is lefolytatható, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a határon folytatott eljárás során az (EU) .../... irányelv⁺ rendelkezéseinek megfelelően alkalmazzák az őrizetet megalapozó indokokat annak eldöntése érdekében, hogy a kérelmezőt megilleti-e a jog a területre való belépéshez. Amennyiben őrizetet alkalmaznak egy ilyen eljárás során, az említett irányelv őrizetre vonatkozó rendelkezései alkalmazandók, beleértve az őrizetben tartott kérelmezőknek nyújtott garanciákat, az őrizet feltételeit, a bírósági felülvizsgálatot és azt, hogy biztosítani kell minden egyes eset egyéni értékelését. Főszabályként a kiskorúakat nem lehet őrizetbe venni. Kiskorúak őrizetbe vételét kizárólag rendkívüli körülmények fennállása esetén, végső eszközként, valamint kizárólag azt követően szabad lehetővé tenni, miután megállapítást nyert, hogy egyéb, kevésbé kényszerítő alternatív intézkedések – többek között a nem szabadságelvonással járó közösségi alapú elhelyezés – nem alkalmazhatók hatékonyan, és miután az őrizetet a kiskorúak mindenek felett álló érdekében állónak ítélték, az (EU) .../... irányelvnek⁺ megfelelően.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

(70) Amennyiben egy kérelmet elutasítanak a határon folytatott eljárás keretében, az érintett kérelmezővel, harmadik országbeli állampolgárral vagy hontalan személlyel szemben haladéktalanul kiutasítási határozatot kell hozni, vagy – amennyiben teljesülnek az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹⁵ foglalt vonatkozó feltételek – meg kell tagadni a beléptetését. Annak garantálása érdekében, hogy egyenlő bánásmódban részesüljön minden olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, akinek a kérelmét a határon folytatott eljárás keretében elutasították, ha egy tagállam úgy döntött, hogy nem alkalmazza a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ rendelkezéseit az említett irányelvben meghatározott vonatkozó eltérés alapján a harmadik országbeli állampolgárokra és hontalan személyekre, és nem ad ki kiutasítási határozatot az érintett harmadik országbeli állampolgárra vonatkozóan, akkor az érintett kérelmezővel, harmadik országbeli állampolgárral vagy hontalan személlyel szemben alkalmazott bánásmódnak és védelmi mértéknek összhangban kell állnia a 2008/115/EK irányelvnek az említett irányelv hatálya alól kizárt harmadik országbeli állampolgárok tekintetében kedvezőbb rendelkezésekre vonatkozó rendelkezésével, és egyenértékűnek kell lennie a visszaküldési határozat hatálya alá tartozó személyek esetében alkalmazandó bánásmóddal és védelmi mértékkel.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

- (71) A határon folytatott eljárást a Chartával és az uniós joggal teljes összhangban kell lefolytatni. Ezzel összefüggésben minden tagállam rendelkezik egy olyan mechanizmusról, amely az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹⁷⁺ meghatározott kritériumoknak megfelelő, határon folytatott eljárással kapcsolatos alapvető jogok érvényesülésének nyomon követésére szolgál.
- (72) E rendelet megfelelő végrehajtásának és működésének biztosítása érdekében – beleértve e rendeletnek a gyorsított és határon folytatott eljárásokra vonatkozó rendelkezéseit is – az uniós ügynökségeknek és különösen a Menekültügyi Ügynökségnek saját hatáskörükön belül képesnek kell lenniük arra, hogy kérésre támogatást nyújtsanak a tagállamoknak és a Bizottságnak. Az uniós ügynökségek – és különösen a Menekültügyi Ügynökség – valamely tagállam számára konkrét támogatást javasolhatnak.
- (73) Lehetővé kell tenni, hogy az a tagállam, amelybe egy kérelmezőt az (EU) .../... rendelettel⁺⁺ összhangban átszállítottak, a kérelmet a határon folytatott eljárás keretében vizsgálja meg, feltéve, hogy a kérelmező számára még nem engedélyezték az érintett tagállamok területére való belépést, továbbá feltéve, hogy az ilyen eljárás alkalmazásának feltételei teljesülnek abban a tagállamban, amelyből a kérelmezőt átszállították, valamint feltéve, hogy e feltételeket az a tagállam is teljesíti, amelybe a kérelmezőt átszállították.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete (...) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (HL L, ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát, a lábjegyzetbe pedig illesszék be a rendelet számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (74) A közrend fogalmába beletartozhat többek között valamely súlyos bűncselekmény elkövetése miatt hozott ítélet.
- (75) Amennyiben a kérelmezőnek megfelelő indoka van, a beutazási okmányok hiánya vagy a hamis okmányok használata nem vonhatja automatikusan maga után a gyorsított vizsgálati eljárás vagy határon folytatott eljárások alkalmazását.
- (76) Amennyiben egy kérelmező nem teljesíti az e rendeletből, az (EU) .../... rendeletből⁺ vagy az (EU) .../... irányelvből⁺⁺ fakadó egyes kötelezettségeit, a kérelmet a továbbiakban nem kell vizsgálni, és azt – elvben – hallgatólagos visszavonás okán el kell utasítani vagy hallgatólagosan visszavontnak kell nyilvánítani, és e határozatot követően ugyanazon kérelmező által a tagállamokban benyújtott minden új kérelem ismételt kérelemnek tekintendő. Amennyiben egy személy ismételt kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tett egy másik tagállamban, és őt az (EU) .../... rendelet⁺ szerint átszállítják a felelős tagállamba, a felelős tagállamot nem szabad kötelezni arra, hogy megvizsgálja a másik tagállamban tett szándéknyilatkozatot.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- (77) Amennyiben egy kérelmező ismételt kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tesz anélkül, hogy olyan új elemeket terjesztene elő, amelyek jelentősen növelnék annak valószínűségét, hogy elismerjék őt nemzetközi védelemben részesülő személyként, vagy amelyek a korábbi kérelem elfogadhatatlanság okán történő elutasításához vezető indokokkal kapcsolatosak, ez az ismételt kérelem nem képezheti új teljes vizsgálati eljárás tárgyát. Ezekben az esetekben a *res judicata* elvvel összhangban a kérelmeket előzetes vizsgálatot követően elfogadhatatlanság okán el kell utasítani. Az előzetes vizsgálatot írásbeli beadványok vagy személyes meghallgatás alapján kell lefolytatni. A személyes meghallgatástól el lehet tekinteni különösen azokban az esetekben, amikor az írásbeli beadványokból egyértelműen kiderül, hogy a kérelem nélkülözi az új elemeket. Ismételt kérelmek esetén kivételt lehet tenni az egyénnek a tagállam területén maradáshoz való jogát illetően.
- (78) Azon kérelmező számára, aki az utolsó pillanatban ismételt kérelmet nyújt be kizárólag azért, hogy késleltesse vagy megghiúsítsa a kitoloncolását, nem engedélyezhető a maradás a kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánító határozat jogerőre emelkedéséig, amennyiben az eljáró hatóság számára rögtön egyértelmű, hogy a kérelmező nem terjesztett elő új elemeket, és nem áll fenn a visszaküldés kockázata. Az eljáró hatóságnak a nemzeti jog alapján határozatot kell hoznia, amelyben megerősíti, hogy teljesülnek ezek a kritériumok ahhoz, hogy a kérelmező számára ne engedélyezzék a maradást.

- (79) A nemzetközi védelem iránti kérelmek megalapozottságának vizsgálatakor az egyik fő szempont a kérelmező biztonsága a származási országban. Tekintettel arra, hogy az (EU) .../... rendelet⁺ célja, hogy a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemben részesülő személyként való elismerése tekintetében a konvergencia magas szintjét érje el, ez a rendelet közös kritériumokat állapít meg a harmadik országok biztonságos származási országokká nyilvánítására vonatkozóan, mivel a valószínűsíthetően megalapozatlan kérelmek gyors megvizsgálását támogató alapvető eszközként meg kell erősíteni a biztonságos származási ország elvének alkalmazását.
- (80) Lehetővé kell tenni, hogy valamely harmadik országot a területe meghatározott részeire vagy személyek egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozó kivételekkel nyilvánítsanak biztonságos származási országgá. Emellett az, hogy egy harmadik ország szerepel a biztonságos származási országok valamely jegyzékében, nem jelent teljes garanciát ezen ország állampolgárainak biztonságára nézve, még azok esetében sem, akik nem tartoznak a személyek olyan kategóriájába, amelynek tekintetében ilyen kivételt tettek, és ezért nem zárja ki annak szükségességét, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében megfelelő egyedi vizsgálatokat folytassanak. A minősítés alapjául szolgáló értékelés – jellegénél fogva – csak az adott országban fennálló általános polgári, jogi és politikai körülményeket, valamint azt tudja figyelembe venni, hogy az üldöztetésért, kínzásért vagy embertelen és megalázó bánásmódért vagy büntetésért felelős személyeket szankcionálják-e a gyakorlatban, ha megállapítják a felelősségüket az adott országban. Emiatt a biztonságos származási ország elvét csak abban az esetben lehet alkalmazni, ha a kérelmező – egyéni értékelés keretében – nem tud olyan elemekkel szolgálni, amelyek indokolnák, hogy miért nem alkalmazandó rá a biztonságos származási ország elve.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

(81) Az uniós szintű biztonságos származási országgá nyilvánítás, illetve az uniós szintű biztonságos harmadik országgá nyilvánítás várhatóan megoldást nyújt a biztonságos országok tagállami jegyzékei között meglévő egyes különbségekre is. Noha a tagállamok meg kell, hogy őrizzék a jogot arra, hogy olyan jogszabályokat alkalmazzanak vagy vezessenek be, amelyek lehetővé teszik az uniós szintű biztonságos harmadik országgá nyilvánítottaktól, illetve uniós szintű biztonságos származási országgá nyilvánítottaktól eltérő harmadik országok biztonságos országgá nyilvánítását nemzeti szinten, az ilyen közös minősítés vagy jegyzék várhatóan biztosítja, hogy a fogalmakat valamennyi tagállam egységesen alkalmazza azokra a kérelmezőkre, akik biztonságosnak nyilvánított országokból származnak vagy akiknek az esetében létezik biztonságos harmadik ország. Mindez várhatóan elősegíti majd az eljárások alkalmazásának közelítését, és ezáltal visszatartja a nemzetközi védelmet kérelmezőket a továbbutazástól is.

(82) Helyénvaló, hogy a Bizottság a Menekültügyi Ügynökség segítségével felülvizsgálja az uniós szintű biztonságos harmadik országgá, illetve uniós szintű biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik országokban fennálló helyzetet. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy amennyiben az ilyen harmadik országban a helyzet jelentősen romlik, továbbá megalapozott értékelést követően az EUMSZ 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktus révén határozott időre felfüggesse az említett harmadik országnak az uniós szintű biztonságos harmadik országgá, illetve uniós szintű biztonságos származási országgá történt nyilvánítását. A Bizottság számára lehetővé kell tenni azt is, hogy valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos származási országgá nyilvánításának, illetve uniós szintű biztonságos harmadik országgá történt nyilvánításának felfüggesztését hat hónappal meghosszabbíthassa, és a meghosszabbítást egy alkalommal megújíthassa. Az uniós szintű biztonságos harmadik országnak, illetve uniós szintű biztonságos származási országnak nyilvánított harmadik országban jelentősen rosszabbra forduló helyzet kezelése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el az említett harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országnak, illetve uniós szintű biztonságos származási országnak történt nyilvánításának hat hónapos időtartamra szóló felfüggesztéséről, amennyiben a Bizottság megalapozott értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy már nem teljesülnek az e rendeletben meghatározott feltételek, és hogy a valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos származási országgá nyilvánításának, illetve uniós szintű biztonságos harmadik országgá történt nyilvánításának felfüggesztését hat hónappal meghosszabbíthassa, és a meghosszabbítást egy alkalommal megújíthassa. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹⁸ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

¹⁸ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (83) A Bizottságnak folyamatosan felül kell vizsgálnia az említett harmadik országban fennálló helyzetet, figyelembe véve többek között azokat az információkat, amelyeket a tagállamok és a Menekültügyi Ügynökség nyújtanak az említett harmadik ország helyzetében a felfüggesztést követően bekövetkezett változásokról. Ezenfelül ebben az esetben a Bizottságnak rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően az adott harmadik országnak az uniós szintű biztonságos országgá történt nyilvánításának megszüntetésére vonatkozó módosítást kell javasolnia az említett harmadik ország felfüggesztéséről szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követő három hónapon belül. Ezen megalapozott értékelés céljából a Bizottságnak figyelembe kell vennie a rendelkezésére álló információforrások széles körét, különösen az Európai Tanács által tagjelölt országnak nyilvánított harmadik országokra vonatkozó, az elért eredményekről szóló éves bizottsági jelentéseket, az Európai Külügyi Szolgálat rendszeres jelentéseit és a tagállamok, a Menekültügyi Ügynökség, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa, az Európa Tanács és más érintett nemzetközi szervezetek által szolgáltatott információkat.
- (84) Ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya és a hatályának meghosszabbítása is lejár, új felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása hiányában a harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá nyilvánításának, illetve uniós szintű biztonságos származási országgá történt nyilvánításának felfüggesztését meg kell szüntetni. Ez nem sértheti a harmadik ország biztonságos országgá történt nyilvánításának megszüntetésére irányuló módosítási javaslatokat.

- (85) A Bizottságnak – a Menekültügyi Ügynökség segítségével – felül kell vizsgálnia az azon harmadik országokban fennálló helyzetet, amelyek esetében az adott országok uniós szintű biztonságos származási országgá, illetve uniós szintű biztonságos harmadik országgá történt nyilvánítását megszüntették, ideértve azt az esetet is, ha valamely tagállam értesíti a Bizottságot, hogy megalapozott értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy az adott harmadik ország a helyzetében bekövetkezett változás folytán ismét teljesíti a biztonságos országgá nyilvánításra e rendeletben meghatározott feltételeket. Ilyen esetben a tagállamok csak akkor nyilváníthatják nemzeti szinten az adott harmadik országot biztonságos származási országgá vagy biztonságos harmadik országgá, ha a Bizottság az adott harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá történt nyilvánításának megszüntetését követő két éven belül nem emel kifogást az ilyen minősítés ellen. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezek a feltételek teljesülnek, javasolhatja a harmadik országok uniós szintű biztonságos harmadik országgá, illetve uniós szintű biztonságos származási országgá nyilvánításának az adott harmadik ország felvételével történő módosítását.
- (86) A menekült jogállás vagy kiegészítő védelmi jogállás visszavonása tekintetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzetközi védelmet élvező személyeket megfelelően tájékoztassák jogállásuk esetleges újbóli megvizsgálásáról, és hogy lehetővé tegyék számukra észrevételeik észszerű időben történő, írásbeli nyilatkozat és személyes meghallgatás formájában történő előterjesztését, mielőtt a hatóságok meghozzák indokolt határozatukat a jogállás visszavonásáról.

- (87) A nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatban hozott, a kérelmet elfogadhatatlanság okán, menekült jogállásra vagy kiegészítő védelmi jogállásra vonatkozó megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán, vagy hallgatólagos visszavonás okán elutasító határozatok, valamint a menekült jogállás vagy kiegészítő védelmi jogállás visszavonásáról szóló határozatok a Charta 47. cikkében meghatározott valamennyi követelménnyel és feltétellel összhangban bíróság előtti hatékony jogorvoslat tárgyát kell, hogy képezzék. Az eljárás hatékonyságának biztosítása érdekében a kérelmezőnek meghatározott határidőn belül kell a kérelmét benyújtania. A kérelmező részére ahhoz, hogy e határidőket tartani tudja és tekintettel a bírósági felülvizsgálathoz való hatékony hozzáférés garantálására, ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt kell biztosítani. Ez nem sértheti a kérelmezők vagy a nemzetközi védelemben részesülő személyek azon lehetőségét, hogy igénybe vegyék a nemzeti szinten biztosított olyan egyéb, általános hatályú jogorvoslatokat, amelyek nem kifejezetten a nemzetközi védelem megadására vagy visszavonására vonatkozó eljárásra vonatkoznak.
- (88) Egyes tagállamokban a jogi eljárási rendelkezések előírják, hogy lennie kell második fellebbviteli szintnek is, azon túlmenően, ami e rendelettel összhangban kötelező. Az arányosság és a szubszidiaritás elvének fényében, valamint kellően figyelembe véve a tagállamok eljárási autonómiáját és e rendelet célkitűzéseit, helyénvaló – a nemzeti jogra való hivatkozással – rugalmasan meghatározni, hogy mi minősül jogerős határozatnak, azzal együtt, hogy a tagállamoknak legalább az e rendelet V. fejezetében meghatározott jogorvoslatokról gondoskodniuk kell, mielőtt egy határozat a nemzeti joggal összhangban jogerőssé válik. Amennyiben a korábbi kérelemre vonatkozó határozat jogerőre emelkedését megelőzően ismételt kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tettek, azt további előterjesztésnek kell tekinteni, és adott esetben a folyamatban lévő közigazgatási vagy fellebbezési eljárás keretében kell megvizsgálni.

- (89) A bíróság az uniós jog által szabályozott fogalom, ahogyan azt az Európai Unió Bírósága értelmezi. E fogalom – egyéb elemek mellett – csak olyan szervezetet jelenthet, amely az eljárás tárgyát képező határozatot meghozó hatósághoz képest harmadik félként jár el. E szervezetnek igazságszolgáltatási feladatokat kell ellátnia, és az nem meghatározó, hogy e szervezetet a nemzeti jog bíróságként ismeri-e el. Ez a rendelet nem érintheti a tagállamoknak a nemzeti bírósági rendszerük megszervezésére és a fellebbviteli szintek számának meghatározására vonatkozó hatáskörét. Amennyiben a nemzeti jog lehetővé teszi az első fellebbezéssel kapcsolatos határozattal vagy az azt követő fellebbezésekkel kapcsolatos határozatokkal szembeni további fellebbezések benyújtását, az eljárást és az ilyen fellebbezések felfüggesztő hatályát a nemzeti jogban szabályozni kell, az uniós joggal és a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban.
- (90) A fellebbezési eljárás céljából a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az elsőfokú bíróság előtti tárgyalásokat videokonferencia keretében is meg lehet tartani, feltéve, hogy megtörténtek a szükséges előkészületek.
- (91) Ahhoz, hogy a kérelmező a nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozattal szemben gyakorolni tudja a hatékony jogorvoslathoz való jogát, a kiutasítási határozat valamennyi joghatását automatikusan fel kell függeszteni mindaddig, amíg a kérelmezőt megilleti a jog, hogy a tagállam területén maradjon, vagy engedélyezték számára az ott maradást.

- (92) A kérelmezők számára elvben biztosítani kell a jogot arra, hogy az elsőfokú bíróság előtti fellebbezés benyújtására vonatkozó határidő lejártáig, és amennyiben ezt a jogot a megállapított határidőn belül gyakorolják, a fellebbezés elbírálásáig a tagállam területén maradjanak. Helyénvaló, hogy csak az e rendeletben meghatározott korlátozott esetekben – ha a kérelem valószínűsíthetően megalapozatlan, valamint ha nem sérül a visszaküldés tilalmának elve – ne legyen biztosított a kérelmező számára a fellebbezés céljából való maradás automatikus joga.
- (93) Azokban az esetekben, amikor a kérelmezőt nem illeti meg a fellebbezés céljából való maradás automatikus joga, a bíróság számára lehetővé kell tenni, hogy továbbra is engedélyezze – a kérelmező kérésére vagy hivatalból –, hogy a kérelmező a fellebbezés elbírálásáig a tagállam területén maradjon. Ilyen esetekben a kérelmezők számára biztosítani kell a maradáshoz való jogot mindaddig, amíg le nem jár az arra vonatkozó határidő, hogy a bíróságtól kérelmezzék a maradás engedélyezését, és amennyiben a kérelmező a meghatározott határidőn belül benyújtott ilyen kérelmet, az illetékes bíróság határozatának meghozataláig. A visszaélésszerű vagy az utolsó pillanatban benyújtott ismételt kérelmek benyújtásától való visszatartás érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a további megalapozatlan ismételt kérelmek benyújtásának megelőzése érdekében a nemzeti jogban előírják, hogy az elutasított ismételt kérelmek esetében a kérelmezőket nem illeti meg a maradáshoz való jog. A szükséges tolmácsolás és jogi segítségnyújtás biztosítása révén megfelelően garantálni kell a kérelmező védelemhez való jogát az annak megállapítására irányuló eljárás összefüggésében, hogy a fellebbezés elbírálásáig engedélyezni kell-e a kérelmező számára a maradást. Ezenfelül az illetékes bíróság számára lehetővé kell tenni, hogy ténybeli és jogi szempontból megvizsgálja a nemzetközi védelem megtagadásáról szóló határozatot.

- (94) A hatékony visszaküldések biztosítása érdekében nem biztosítható a kérelmezők számára a jog, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelemről hozott elutasító határozattal szemben a bíróság előtt második vagy további szinten tett fellebbezés ideje alatt a tagállam területén maradjanak, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy a bíróság engedélyezze a kérelmező számára a maradást.
- (95) A nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozatra és az azt kísérő kiutasítási határozatra irányuló, bíróság által végzett jogi felülvizsgálat következetességének biztosítása érdekében, valamint az ügy vizsgálatának felgyorsítása és az illetékes igazságügyi hatóságokra háruló terhek csökkentése céljából az ilyen határozatokat – amennyiben azokat a nemzetközi védelem iránti kérelemről szóló vagy a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló, kapcsolódó határozat részeként hozták meg – közös eljárás alá kell vonni ugyanazon bíróság előtt.
- (96) A kérelmek kezelése során a méltányosságnak és a tárgyilagosságnak, valamint a nemzetközi védelem iránti közös eljárás hatékonyságának a garantálása érdekében határidőket kell megállapítani a közigazgatási eljárásra vonatkozóan.
- (97) Az EUMSZ 72. cikkének megfelelően ez a rendelet nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.

- (98) Az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet¹⁹ alkalmazni kell, amikor a tagállamok személyes adatokat kezelnek e rendelet alkalmazása során.
- (99) A személyes adatoknak a Menekültügyi Ügynökség általi, e rendelet keretében történő bármely kezelését az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²⁰, valamint az (EU) 2021/2303 rendeletnek megfelelően kell végezni, és annak során tiszteletben kell tartani különösen a szükségesség és az arányosság elvét.
- (100) A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat nyilvántartásba vétele vagy a kérelem benyújtása és a személyes meghallgatás során gyűjtött személyes adatok a kérelmezőre vonatkozó iratanyag részének tekintendők és azokat kellő számú évig meg kell őrizni, mivel az egyik tagállamban nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek még évekig megkísérelhetnek egy másik tagállamban is nemzetközi védelmet kérelmezni, vagy ismételt kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tehetnek ugyanazon vagy valamely más tagállamban. Mivel az Unióban több évig tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek többsége letelepedett jogállást, sőt akár állampolgárságot is szerez a nemzetközi védelem megadásától számított tíz év múlva, ezt az időszakot a személyes adatok, köztük az ujjnyomatok és arcképmások tárolása szempontjából szükséges időszaknak kell tekinteni.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (101) Ez a rendelet nem foglalkozik az (EU) .../... rendelet⁺ által szabályozott, tagállamok közötti eljárásokkal, ideértve az ezen eljárásokkal összefüggésben benyújtott fellebbezéseket is.
- (102) E rendeletet alkalmazni kell azokra a kérelmezőkre, akikre az (EU) .../... rendelet⁺ alkalmazandó, az említett rendelet rendelkezései mellett és azok sérelme nélkül.
- (103) Annak érdekében, hogy e rendelet hatálybalépésének időpontjára biztosított legyen annak következetes végrehajtása, az egyes tagállamok esetében fennálló hiányosságokat és szükséges operatív lépéseket meghatározó uniós és nemzeti szintű végrehajtási terveket kell kidolgozni és végrehajtani.
- (104) E rendelet alkalmazását rendszeres időközönként értékelni kell.
- (105) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárás létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e rendelet terjedelme és hatásai miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (106) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (107) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (108) Ez a rendelet tiszteletben tartja a különösen a Charta által elismert alapvető jogokat, és figyelembe veszi az általa elismert elveket. E rendelet biztosítani kívánja különösen az emberi méltóság teljes mértékű tiszteletben tartását, és elő kívánja mozdítani a Charta 1., 4., 8., 18., 19., 21., 23., 24. és 47. cikkének alkalmazását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

E rendelet létrehoz egy közös eljárást a nemzetközi védelem az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti megadására és visszavonására.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a tagállamok területén, többek között a külső határon, a parti tengeren vagy a tagállami tranzitónákban tett, nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló valamennyi szándéknyilatkozatra és a nemzetközi védelem visszavonására kell alkalmazni.
- (2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a tagállamok képviselőihez benyújtott, nemzetközi védelem, illetve diplomáciai vagy területi menedékjog iránti kérelmekre.
- (3) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt a rendeletet alkalmazzák azon védelem iránti kérelmekre, amelyekre az (EU) .../... rendelet⁺ nem alkalmazandó.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

3. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „menekült”: harmadik ország olyan állampolgára, aki faji, illetve vallási okok, nemzeti hovatartozása, politikai meggyőződése vagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozása miatti üldöztetéstől való megalapozott félelme miatt az állampolgársága szerinti országon kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy ilyen félelmében nem kívánja annak az országnak a védelmét igénybe venni, vagy olyan hontalan személy, aki a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országon kívül tartózkodva ugyanezen említett okoknál fogva nem tud, vagy ilyen félelmében nem kíván oda visszatérni, és akire az (EU) .../... rendelet⁺ 12. cikke nem vonatkozik;
2. „kiegészítő védelemre jogosult személy”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nem minősül menekültnek, de akivel kapcsolatban megalapozott okokból azt kell feltételezni, hogy a származási országába, illetve hontalan személy esetében a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba való visszaküldése esetén az (EU) .../... rendelet⁺ 15. cikkében meghatározottak szerinti súlyos sérelem elszenvedése tényleges veszélyének volna kitéve, valamint akire az említett rendelet 17. cikkének (1) és (2) bekezdése nem vonatkozik, és nem tudja, vagy az ilyen veszélytől való félelmében nem kívánja ezen ország védelmét igénybe venni;
3. „menekült jogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam általi, az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban menekültként történő elismerése;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

4. „kiegészítő védelmi jogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam általi, az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban kiegészítő védelemre jogosult személyként történő elismerése;
5. „nemzetközi védelem”: a menekült jogállás vagy a kiegészítő védelmi jogállás;
6. „kiskorú”: a 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;
7. „kísérő nélküli kiskorú”: olyan kiskorú, aki az érintett tagállam joga vagy gyakorlata alapján érte felelős nagykorú személy kíséréte nélkül érkezik a tagállamok területére, mindaddig, amíg az említett kiskorú ilyen nagykorú személy tényleges gondviselete alá nem kerül, ideértve azon kiskorút is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;
8. „jogerős határozat”: olyan határozat arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy részére az (EU) .../... rendelet⁺ szerint megadják-e a menekült jogállást vagy a kiegészítő védelmi jogállást – ideértve a kérelmet elfogadhatatlanság okán elutasító határozatot, vagy a kérelmet hallgatólagos vagy kifejezett visszavonás okán elutasító határozatot –, amely ellen e rendelet V. fejezetének értelmében nincs már helye jogorvoslatnak, vagy amely a nemzeti jog szerint már jogerőssé vált, függetlenül attól, hogy a kérelmező e rendelettel összhangban jogosult-e a tagállamban maradni;
9. „nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása”: a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságának vizsgálata vagy érdemben történő vizsgálata e rendelettel és az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

10. „biometrikus adatok”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének s) pontjában meghatározott biometrikus adatok;
11. „megfelelő kapacitás”: a határon folytatott menekültügyi eljárás lefolytatásához, valamint az (EU) .../... rendelet⁺⁺ alapján létrehozott, határon folytatott visszaküldési eljárás, vagy adott esetben az azzal egyenértékű, nemzeti jog szerint létrehozott, határon folytatott visszaküldési eljárás lefolytatásához egy adott időpontban szükséges kapacitás;
12. „nemzetközi védelem iránti kérelem” vagy „kérelem”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy olyan hontalan személy által valamely tagállam védelme iránt előterjesztett kérelem, akiről feltételezhető, hogy menekült jogállásban vagy kiegészítő védelmi jogállásban kíván részesülni;
13. „kérelmező”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tett, de akinek kérelme tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;
14. „különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmező”: olyan kérelmező, aki egyéni körülményei, így például sajátos kiszolgáltatottsága miatt csak korlátozott mértékben képes gyakorolni az e rendelet értelmében őt megillető jogokat, illetve teljesíteni az e rendelet alapján rá háruló kötelezettségeket;
15. „hontalan személy”: olyan személy, akit saját joga szerint egyetlen állam sem tekint állampolgárának;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

16. „eljáró hatóság”: olyan tagállami kvázi bírósági testület vagy közigazgatási szerv, amely a nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálásáért felelős, és a közigazgatási eljárás keretében határozatok hozatalára hatáskörrel rendelkezik;
17. „nemzetközi védelem visszavonása”: valamely eljáró hatóság vagy illetékes bíróság azon döntése, hogy visszavonja vagy megszünteti a nemzetközi védelmet – beleértve a nemzetközi védelem megújításának megtagadását is –, összhangban az (EU) .../... rendelettel⁺;
18. „a tagállamban való maradás: azon tagállam területén – ideértve annak határát és tranzitvonalait is – való maradás, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tettek, vagy amelyben a kérelmet vizsgálják;
19. „ismételt kérelem”: a korábbi kérelem ügyében hozott jogerős határozat után bármely tagállamban tett, nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat, ideértve azon eseteket is, amelyekben a kérelmet a kérelem kifejezett vagy hallgatóságos visszavonása okán elutasították;
20. „felelős tagállam”: a kérelem megvizsgálásáért az (EU) .../... rendelet⁺⁺ alapján felelős tagállam.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

4. cikk
Illetékes hatóságok

- (1) Minden tagállam kijelöl a nemzeti joggal összhangban egy eljáró hatóságot az e rendelet és az (EU) .../... rendelet⁺ szerint rá ruházott feladatok elvégzésére, beleértve különösen az alábbiakat:
- a) a nemzetközi védelem iránti kérelmek befogadása és megvizsgálása;
 - b) döntéshozatal a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozóan;
 - c) döntéshozatal a nemzetközi védelem visszavonásáról.

A nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságáról és a kérelemről érdemben a közigazgatási eljárás során kizárólag az eljáró hatóság jogosult dönteni.

- (2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok más releváns nemzeti hatóságokat bíznak meg a nemzetközi védelem iránti kérelmek befogadásával , valamint a kérelmezők tájékoztatásával arról, hogy a 28. cikkel összhangban hol és hogyan kell benyújtani a kérelmet. Az említett más hatóságok körébe tartozik legalább a rendőrség , a bevándorlási hatóságok , a határőrség és az őrizet végrehajtására szolgáló létesítményekért felelős hatóságok vagy a befogadó létesítményekért felelős hatóságok.
- (3) Minden tagállam kijelöl egy illetékes hatóságot a nemzetközi védelem iránti kérelmek nyilvántartásba vételére. A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelmek nyilvántartásba vételével megbízzhatják az eljáró hatóságot vagy más releváns hatóságokat.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (4) Amennyiben valamely kérelmet olyan hatóság fogad be, amely nem rendelkezik a nyilvántartásba vételére vonatkozó hatáskörrel, az említett hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a kérelmek nyilvántartásba vételéért felelős hatóságot, és az említett kérelmet a 27. cikkkel összhangban nyilvántartásba kell venni. A kérelem befogadásáért felelős hatóságnak tájékoztatnia kell a nemzetközi védelmet kérelmezőt arról is, hogy melyik hatóság felelős a kérelem nyilvántartásba vételéért.
- (5) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában minden tagállam értesíti ...[e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig a Bizottságot az említett bekezdésekben említett feladatok elvégzésére általa kijelölt hatóságokról, ismertetve a rájuk ruházott feladatokat. Az e hatóságok kijelölésére vonatkozó bármilyen változásról haladéktalanul értesíteni kell a Bizottságot.
- (6) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az eljáró hatóságtól eltérő hatóság legyen felelős a felelős tagállam meghatározására irányuló, az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti eljárásért.
- (7) Minden tagállam biztosítja, hogy az eljáró hatóság és az e cikk alapján kijelölt egyéb illetékes hatóságok a megfelelő eszközökkel – így többek között elegendő létszámú szakszeméllyel – rendelkezzenek ahhoz, hogy e rendelettel összhangban elláthassák feladataikat.
- (8) A tagállamok biztosítják, hogy az e rendeletet alkalmazó illetékes hatóságok személyzetének tagjai rendelkezzenek az ahhoz szükséges megfelelő ismeretekkel, valamint előzőleg részesüljenek az ahhoz szükséges megfelelő képzésben – beleértve az (EU) 2021/2303 rendelet 8. cikke szerinti megfelelő képzést és útmutatást is – hogy e rendelet alkalmazása során teljesíteni tudják kötelezettségeiket.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

5. cikk

Segítségnyújtás az illetékes hatóságoknak

A 4. cikk (7) és (8) bekezdésének sérelme nélkül és a tagállam kérésére a 4. cikk alapján meghatározott illetékes hatóságokat a nemzetközi védelem iránti kérelmek befogadása és nyilvántartásba vétele, valamint a kérelmek megvizsgálásának – többek között a személyes meghallgatás tekintetében történő – elősegítése céljából a következők segíthetik:

- a) az Európai Unió Menekültügyi Ügynöksége (a továbbiakban: Menekültügyi Ügynökség) által az (EU) 2021/2303 rendelettel összhangban kiküldött szakértők, és
- b) valamely másik tagállam illetékes hatóságai, amelyeket az adott tagállam a nemzetközi védelem iránti kérelmek befogadásának, nyilvántartásba vételének vagy megvizsgálásának feladatával bízott meg.

A 4. cikk szerint kijelölt illetékes hatóságok csak a saját tagállamuk által rájuk bízott feladatok tekintetében nyújthatnak segítséget egy másik tagállam hatóságainak.

Kizárólag a felelős tagállam eljáró hatósága rendelkezik hatáskörrel a nemzetközi védelem iránti egyes kérelmek elbírálására.

6. cikk

Az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosának szerepe

- (1) A tagállamok lehetővé teszik az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa számára, hogy:
 - a) kapcsolatba kerülhessen a kérelmezőkkel, többek között a befogadó állomáson, őrizetben, a határon vagy tranzitónában tartózkodó kérelmezőkkel;
 - b) tájékoztatást kaphasson a nemzetközi védelem iránti konkrét kérelmekről, az eljárás menetéről és a meghozott határozatokról, amennyiben ehhez a kérelmező hozzájárul;
 - c) a menekültek jogállásáról szóló, az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, 1951. július 28-i egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) 35. cikke alapján gyakorolt felügyeleti joga keretében, az eljárás bármely szakaszában bármely illetékes hatóság előtt kifejezésre juttathassa véleményét a nemzetközi védelem iránti konkrét kérelmekkel kapcsolatban.

- (2) Az (1) bekezdés azon szervezetekre is alkalmazandó, amelyek az érintett tagállam és az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa között létrejött megállapodás alapján az utóbbi nevében az adott tagállam területén tevékenykednek.

7. cikk
A titoktartás elve

- (1) Az e rendeletet alkalmazó hatóságokat köti a titoktartási kötelezettség a feladataik ellátása során tudomásukra jutó valamennyi személyes információ tekintetében, beleértve bármely, a tagállamok hatóságai közötti, az uniós vagy a nemzeti joggal összhangban lévő, e rendelet alkalmazása szempontjából releváns információcserét is.
- (2) A nemzetközi védelem iránti eljárás során és a kérelemről szóló jogerős határozat meghozatalát követően a hatóságok számára tilos:
 - a) a nemzetközi védelem iránti konkrét kérelmekkel kapcsolatos információt vagy a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének tényére vonatkozó információt kiszolgáltatni az üldöztetés vagy a súlyos sérelem forrásai számára;
 - b) az üldöztetés vagy a súlyos sérelem forrásaitól oly módon megszerezni bármely információt, amely azt eredményezné, hogy az említettek tájékoztatást kapnak arról, hogy az adott kérelmező kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tett.

II. fejezet

Alapelvek és garanciák

I. SZAKASZ

A KÉRELMEZŐK JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

8. cikk

A kérelmezőket megillető általános garanciák

- (1) A III. fejezetben említett közigazgatási eljárás során a kérelmezőket megilletik az e cikk (2)–(6) bekezdésében meghatározott garanciák.
- (2) Az eljáró hatóságnak vagy adott esetben a tagállamok által ezzel megbízott egyéb illetékes hatóságoknak vagy szervezeteknek – olyan nyelven, amelyet a kérelmező megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy a kérelmező megérti – tájékoztatniuk kell a kérelmezőt a következőkről:
 - a) egyedi kérelem benyújtására vonatkozó jog;
 - b) a követendő eljárás határidői és szakaszai;
 - c) jogai és kötelezettségei az eljárás során – ideértve az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti jogokat és kötelezettségeket –, valamint az említett kötelezettségeknek való meg nem felelés következményei, különösen a kérelem kifejezett vagy hallgatóságos visszavonása tekintetében;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- d) ingyenes jogi tanácsadáshoz való jog az egyedi kérelem benyújtásához, valamint jogi segítségnyújtáshoz és képviselőhez való jog az eljárás e fejezet III. szakasza szerinti valamennyi szakaszában, valamint a 15., 16., 17., 18. és 19. cikkkel összhangban;
- e) azok az eszközök, amelyek révén teljesítheti az (EU) .../... rendelet⁺ 4. cikkében említett elemek benyújtására vonatkozó kötelezettségét;
- f) az eljáró hatóságnak a 36. cikkkel összhangban hozott határozata.

Az e bekezdésben említett valamennyi információt a lehető leghamarabb meg kell adni, lehetővé téve a kérelmező számára, hogy gyakorolja az e rendeletben garantált jogait, és megfelelően eleget tegyen a 9. cikkben foglalt kötelezettségeknek. Az e bekezdés első albekezdésének a)–e) pontjában említett információkat legkésőbb akkor kell a kérelmező rendelkezésére bocsátani, amikor a nemzetközi védelem iránti kérelmet nyilvántartásba veszik. Ezt a tájékoztatást a (7) bekezdésben említett tájékoztató füzet útján kell megadni, fizikai vagy elektronikus formában, és szükség esetén szóban kell ismertetni. A kiskorúaknak gyermekbarát módon, a képviselő vagy az e rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett személy bevonásával kell megadni a tájékoztatást.

A kérelmezőnek lehetőséget kell adni arra, hogy megerősítse, hogy megkapta a tájékoztatást. Ezt a megerősítést dokumentálni kell a kérelmezőre vonatkozó iratanyagban. Ha a kérelmező megtagadja annak megerősítését, hogy megkapta a tájékoztatást, erről feljegyzést kell készíteni, amelyet fel kell venni a kérelmezőre vonatkozó iratanyagba.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (3) A közigazgatási eljárás során a kérelmező számára tolmácsolási szolgáltatást kell biztosítani a kérelem nyilvántartásba vétele és benyújtása céljából, és adott esetben a személyes meghallgatás lebonyolítása céljából, amennyiben a megfelelő kommunikációt máshogyan nem lehet biztosítani. A tolmácsolási szolgáltatásokat közpénzből kell finanszírozni.
- (4) Az illetékes hatóságoknak – a lehető leghamarabb, és a kérelem benyújtására vonatkozó, a 28. cikk (1) bekezdése szerinti határidő előtt – lehetővé kell tenniük a kérelmező számára, hogy kapcsolatba lépjen az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosával, illetve a kérelmezők számára a nemzeti jog szerint jogi tanácsot adó vagy egyéb tanácsadást nyújtó egyéb szervezetekkel.
- (5) Az eljáró hatóságnak biztosítani kell, hogy a kérelmezők, valamint adott esetben a képviselőik vagy a nemzeti jog szerint jogi tanács adása tekintetében elfogadottnak vagy engedélyezettnek minősülő jogi tanácsadók vagy egyéb tanácsadók (a továbbiakban: jogi tanácsadók) hozzáférhessenek a kérelmek megvizsgálásához szükséges, a 34. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett információkhoz, valamint a 34. cikk (3) bekezdésében említett, szakértők által nyújtott információkhoz, amennyiben az eljáró hatóság a kérelmük tárgyában való döntéshozatal céljából figyelembe vette az említett információkat.
- (6) Az eljáró hatóságnak a lehető leghamarabb, írásban közölnie kell a kérelmezővel a kérelem tárgyában hozott határozatot. Ha a kérelmezőt képviselő vagy jogi tanácsadó jogilag képviseli, az eljáró hatóság a határozatot a kérelmező helyett az említett képviselő vagy jogi tanácsadó részére is kézbesítheti.

- (7) A Menekültügyi Ügynökség – a Bizottsággal és az egyes tagállamokkal szorosan együttműködve – az e cikkben előírt információkat tartalmazó tájékoztató füzeteket állít össze. A tájékoztató füzeteket olyan módon kell összeállítani, hogy az lehetővé tegye a tagállamok számára, hogy kiegészítsék azokat további, tagállamspecifikus információkkal, továbbá a tájékoztató füzeteknek figyelembe kell venniük a kiszolgáltatott helyzetben lévő kérelmezők – például a kiskorúak vagy a fogyatékossgal élő személyek – sajátosságait.

9. cikk

A kérelmezők kötelezettségei

- (1) A kérelmezőnek az (EU) .../... rendelet⁺ 17. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott tagállamban kell kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tennie.
- (2) A kérelmezőnek teljes mértékben együtt kell működnie a 4. cikkben említett illetékes hatóságokkal az e rendelet hatálya alá tartozó kérdéseket illetően, különösen azáltal, hogy:
- a) megadja a 27. cikk (1) bekezdésének a), b) és d) pontjában említett adatokat;
 - b) amennyiben nem rendelkezik személyazonosító vagy úti okmánnyal, erre magyarázatot ad;
 - c) tájékoztatást ad a tartózkodási helyét, a címét, a telefonszámát vagy az e-mail-címét érintő bármilyen változásról;
 - d) biometrikus adatokat szolgáltat;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- e) benyújtja a kérelmét a 28. cikkel összhangban, és az eljárás során mindvégig elérhető marad;
- f) a lehető leghamarabb átadja a birtokában lévő, a kérelem megvizsgálásához szükséges dokumentumokat;
- g) a 13. cikk sérelme nélkül, részt vesz a személyes meghallgatáson;
- h) azon tagállam területén marad, amelyben az (EU) .../... rendelet⁺ 17. cikkének (4) bekezdésével összhangban tartózkodni köteles.

Amennyiben az illetékes hatóságok úgy határoznak, hogy az első albekezdés f) pontjában említett valamely dokumentumot megtartanak, gondoskodniuk kell arról, hogy a kérelmező haladéktalanul másolatot kapjon az eredeti dokumentumról. Az (EU) .../... rendelet⁺ 46. cikke értelmében történő átadás esetén az illetékes hatóságoknak az átadás időpontjában vissza kell szolgáltatniuk az említett dokumentumokat a kérelmező részére.

- (3) A kérelmezőnek az illetékes hatóságoktól érkező minden értesítést az általa az illetékes hatóságoknak a legutóbbiként megadott tartózkodási helyén vagy címén, telefonszámán vagy e-mail-címén kell átvennie, különösen, ha a 28. cikkel összhangban kérelmet nyújt be.

A tagállamok a nemzeti jogukban meghatározzák az értesítés módját és azt az időpontot, amikor az értesítést a kérelmező által kézhez vettnek kell tekinteni.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (4) A kérelmezőnek teljesítenie kell azon kötelezettségeit, hogy meghatározott időben vagy észszerű időközönként jelentkezzen az illetékes hatóságoknál, vagy a tagállam területének egy kijelölt földrajzi területén maradjon az (EU) .../... irányelvvel⁺ összhangban, amint e kötelezettségeket az a tagállam előírja, amelyben a kérelmező az (EU) .../... rendelettel⁺⁺ összhangban tartózkodni köteles.
- (5) A biztonsági okokból végzett átvizsgálás sérelme nélkül, amennyiben az valamely kérelem megvizsgálásához szükséges és kellően indokolt, az illetékes hatóságok megkövetelhetik, hogy a kérelmező személyét és a birtokában lévő tárgyakat a nemzeti joggal összhangban átvizsgálják. Az illetékes hatóságoknak meg kell indokolniuk az átvizsgálást a kérelmező számára, és az indokolást csatolniuk kell a kérelmezőre vonatkozó iratanyaghoz. A kérelmező e rendelet alapján történő átvizsgálását a kérelmezővel megegyező nemű személynek kell végeznie az emberi méltóság, valamint a testi és lelki épség elvének teljes körű tiszteletben tartásával.

10. cikk

A maradáshoz való jog a közigazgatási eljárás során

- (1) A kérelmező számára biztosítani kell a jogot arra, hogy azon tagállam területén maradjon, amelyben az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 17. cikkének (4) bekezdésével összhangban tartózkodni köteles, mindaddig, amíg az eljáró hatóság a III. fejezetben előírt közigazgatási eljárás keretében határozatot nem hozott a kérelemről.
- (2) A maradáshoz való jog nem minősül tartózkodási engedélyre való jogosultságnak, és nem jogosítja fel a kérelmezőt arra, hogy az (EU) .../... irányelv⁺ 6. cikkének (3) bekezdésében előírt úti okmány nélkül más tagállamok területére utazzon.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (3) A kérelmező nem jogosult az érintett tagállam területén maradni a közigazgatási eljárás során, amennyiben az érintett személyt valamely – a 2002/584/IB tanácsi kerethatározattal²¹ összhangban kibocsátott – európai elfogatóparancsban foglalt kötelezettségek alapján egy másik tagállamnak adják át.
- (4) A tagállamok kivételt állapíthatnak meg a kérelmezőnek a közigazgatási eljárás során a területükön maradáshoz való joga tekintetében, amennyiben:
- a) az adott kérelmező ismételt kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tesz az 55. cikkel összhangban, és teljesültek az 56. cikkben meghatározott feltételek;
 - b) az adott kérelmezőt büntetőeljárás lefolytatása céljából, illetve szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából egy másik tagállamnak, valamely harmadik országnak, a Nemzetközi Büntetőbíróságnak vagy egyéb nemzetközi bíróságnak vagy törvényszéknek adják ki, adják át vagy szállítják át, vagy fogják kiadni, átadni vagy átszállítani;
 - c) az adott kérelmező veszélyt jelent a közrendre vagy a nemzetbiztonságra, az (EU) .../... rendelet⁺ 12. és 17. cikkének sérelme nélkül, feltéve, hogy e kivétel alkalmazása nem eredményezi azt, hogy a kérelmezőt a visszaküldés tilalma elvének megsértésével harmadik országba kitoloncolják.

²¹ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (5) A tagállam csak akkor adhatja ki, adhatja át, illetve szállíthatja át a kérelmezőt egy harmadik országba, illetve nemzetközi bírósághoz vagy törvényszékhez a (4) bekezdés b) pontjában említettek szerint, ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a kiadásra, átadásra, illetve átszállításra vonatkozó döntés nem eredményez az adott tagállam nemzetközi és uniós kötelezettségeit sértő, közvetlen vagy közvetett visszaküldést.

II. SZAKASZ

SZEMÉLYES MEGHALLGATÁSOK

11. cikk

Elfogadhatósági meghallgatás

- (1) A 38. cikk (1) bekezdésének és az 55. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, mielőtt az eljáró hatóság a 38. cikkel összhangban döntést hozna a kérelem elfogadhatatlanságáról, a kérelmező számára biztosítani kell az elfogadhatósággal kapcsolatos személyes meghallgatás (a továbbiakban: elfogadhatósági meghallgatás) lehetőségét.
- (2) Az elfogadhatósági meghallgatáson lehetővé kell tenni a kérelmező számára, hogy indokokkal támassza alá, hogy az ő esetében miért nem alkalmazhatók a 38. cikkben meghatározott elfogadhatatlansági okok.

12. cikk
Érdemi meghallgatás

- (1) Mielőtt az eljáró hatóság érdemben döntene a nemzetközi védelem iránti kérelemről, a kérelmező számára biztosítani kell a kérelmének megalapozottságával kapcsolatos személyes meghallgatás (a továbbiakban: érdemi meghallgatás) lehetőségét. Az érdemi meghallgatás az elfogadhatósági meghallgatással egy időben is lefolytatható, feltéve, hogy a kérelmezőt előzetesen tájékoztatták erről a lehetőségről, és a kérelmező konzultálni tudott a 15. cikk szerinti jogi tanácsadóival, vagy a 16. cikk szerinti, jogi tanácsadás nyújtásával megbízott személlyel.
- (2) Az érdemi meghallgatás során a kérelmező számára lehetőséget kell adni arra, hogy bemutassa a kérelmének alátámasztásához szükséges, az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti elemeket, a kérelmezőnek pedig a lehető legteljesebb módon kell rendelkezésre bocsátania az említett rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett elemeket. A kérelmező számára biztosítani kell annak a lehetőségét, hogy magyarázattal szolgáljon a nyilatkozataiban esetlegesen szereplő hiányosságokra, következtetlenségekre vagy ellentmondásokra vonatkozóan.

13. cikk
A személyes meghallgatásokra vonatkozó követelmények

- (1) A 11. és a 12. cikkben előírt személyes meghallgatásokat az e rendeletben meghatározott feltételekkel összhangban kell lefolytatni.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (2) Amennyiben a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására a 31. cikkel összhangban kerül sor, az említett rendelkezésben említett felelős nagykorú személy számára kell biztosítani a 11. és a 12. cikk szerinti személyes meghallgatás lehetőségét. A kérelmezőnek is lehetőséget kell adni az adott meghallgatáson való részvételre, feltéve, hogy e cikk (11) bekezdésének c) pontja nem alkalmazandó.
- (3) A személyes meghallgatásokat olyan körülmények között kell lefolytatni, amelyek biztosítják a magánélet megfelelő védelmét és a megfelelő titoktartást, valamint azt, hogy a kérelmező átfogóan előadhassa a kérelme benyújtásának okait.
- (4) Amennyiben a kérelmező úgy döntött, hogy e fejezet III. szakaszával összhangban jogi segítségnyújtást vesz igénybe, a személyes meghallgatáson biztosítani kell jogi tanácsadójának jelenlétét.
- (5) A személyes meghallgatásokhoz olyan tolmácsot kell biztosítani, aki képes megfelelően kommunikálni a kérelmezővel és a meghallgatást végző személlyel.

A személyes meghallgatások során kulturális közvetítő jelenléte is biztosítható.

A tagállamoknak előnyben kell részesíteniük azokat a tolmácsokat és kulturális közvetítőket, akik képzésben – például az (EU) 2021/2303 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének m) pontjában említett képzésben – részesültek.

A tagállamok biztosítják, hogy a tolmácsokat és a kulturális közvetítőket megismertessék – például egységes tájékoztató füzet vagy útmutató útján – a nemzetközi védelem iránti kérelmek értékeléséhez kapcsolódó alapvető fogalmakkal és terminológiával. A kommunikációt a kérelmező által előnyben részesített nyelven kell folytatni, kivéve, ha van más olyan nyelv is, amelyet a kérelmező megért, és amelyen egyértelműen képes kommunikálni.

(6) A személyes meghallgatásokat az eljáró hatóság személyzetének kell lefolytatnia.

Amennyiben egy adott időszakban aránytalanul sok harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy tesz kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, ami kivitelezhetetlenné teszi az eljáró hatóság számára az egyes kérelmezők időben történő személyes meghallgatását, az eljáró hatóság részére átmenetileg segítséget nyújthat az adott tagállam más hatóságainak személyzete – amely személyzetnek előzetesen meg kell kapnia a szóban forgó meghallgatások lefolytatásához szükséges, az (EU) 2021/2303 rendelet 8. cikkében felsorolt elemeket magában foglaló, releváns képzést –, vagy pedig a Menekültügyi Ügynökség az 5. cikkel összhangban.

(7) A meghallgatást végző személy:

- a) képes kell, hogy legyen a kérelem háttérében álló személyes és általános körülmények figyelembevételére, ideértve a kérelmező származási országában fennálló helyzetet, valamint a kérelmező kulturális hovatartozását, korát, nemét, nemi identitását, szexuális irányultságát, kiszolgáltatottságát, továbbá különleges eljárási szükségleteit;
- b) nem viselhet katonai vagy rendészeti egyenruhát.

- (8) A kérelmezők meghallgatását végző személyzetnek, ideértve a Menekültügyi Ügynökség által kirendelt szakértőket is:
- a) rendelkezniük kell az azon tényezőkre vonatkozó általános ismeretekkel, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a kérelmezőnek a meghallgatásban való részvételre való képességét, például fel kell tudniuk ismerni az arra utaló jeleket, hogy az adott személy korábban esetleg kínzás vagy emberkereskedelem áldozata volt;
 - b) előzetesen olyan képzésben kell részesülniük, amely magában foglalja az (EU) 2021/2303 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésében felsorolt elemek közül a releváns elemeket.
- (9) Amennyiben a kérelmező ezt kéri, és amennyiben lehetséges, az eljáró hatóságnak biztosítania kell, hogy a meghallgatást végző személyek és a tolmácsok a kérelmező által preferált neműek legyenek, kivéve, ha az eljáró hatóság okkal feltételezi, hogy e kérés oka nem azzal függ össze, hogy bizonyos nemű személy előtt a kérelmezőnek nehézséget jelentene átfogóan előadni a kérelmének indokait.
- (10) Ettől eltérve az eljáró hatóság videokonferencia útján is lefolytathatja a személyes meghallgatást, amennyiben azt a körülmények kellően indokolják.

Ebben az esetben az eljáró hatóság – a Menekültügyi Ügynökség iránymutatásának figyelembevételével – biztosítja a megfelelő létesítményekhez, eljárási és technikai normákhoz, jogi segítségnyújtáshoz és tolmácsoláshoz szükséges intézkedéseket.

- (11) Az elfogadhatósági meghallgatás vagy az érdemi meghallgatás adott esetben mellőzhető, amennyiben:
- a) az eljáró hatóság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján pozitív döntést tud hozni a menekült jogállással vagy a kiegészítő védelmi jogállással kapcsolatban, feltéve, hogy a kiegészítő védelmi jogállás ugyanolyan jogokat és ellátásokat biztosít, mint az uniós és a nemzeti jog szerinti menekült jogállás;
 - b) az eljáró hatóság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján úgy ítéli meg, hogy a kérelem nem elfogadhatatlan;
 - c) az eljáró hatóság véleménye szerint a kérelmező rajta kívül álló tartós ok miatt alkalmatlan a meghallgatásra, vagy nincs meghallgatható állapotban;
 - d) ismételt kérelem esetén az 55. cikk (4) bekezdésében említett előzetes vizsgálatot írásbeli nyilatkozat alapján végzik el;
 - e) az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelem a 38. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján elfogadhatatlan.

A személyes meghallgatásnak az első albekezdés c) pontja alapján történő mellőzése nem befolyásolhatja hátrányosan az eljáró hatóság határozatát. A személyes meghallgatásnak az említett pont alapján történő mellőzése esetén az eljáró hatóságnak tényleges lehetőséget kell biztosítania a kérelmező számára arra, hogy írásban további információkat nyújtson be.

Amennyiben kétség merül fel a kérelmező meghallgatásra való alkalmasságával vagy meghallgatható állapotával kapcsolatban, az eljáró hatóságnak egészségügyi szakemberrel kell konzultálnia annak megállapítása érdekében, hogy a kérelmező csupán ideiglenesen alkalmatlan-e a meghallgatásra vagy nincs meghallgatható állapotban, vagy pedig állapota tartós. Amennyiben az említett egészségügyi szakemberrel való konzultációt követően egyértelmű, hogy a kérelmező csupán ideiglenesen alkalmatlan a meghallgatásra vagy nincs meghallgatható állapotban, az eljáró hatóságnak el kell halasztania a személyes meghallgatást egy olyan időpontra, amikor a kérelmező alkalmas a meghallgatásra vagy meghallgatható állapotban van.

Amennyiben a kérelmező rajta kívül álló konkrét ok miatt nem tud részt venni a személyes meghallgatáson, az eljáró hatóságnak új időpontot kell kitűznie a személyes meghallgatásra.

- (12) A kérelmezőknek jelen kell lenniük a személyes meghallgatáson, és személyesen kell válaszolniuk a feltett kérdésekre.
- (13) A kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy a személyes meghallgatáson jogi tanácsadó segítségét vegye igénybe, beleértve azt az esetet is, amikor a meghallgatásra videokonferencia útján kerül sor.

A jogi tanácsadó jelenlétének hiánya nem akadályozza meg az eljáró hatóságot a meghallgatás lefolytatásában.

A tagállamok a nemzeti jogukban előírhatják, hogy amennyiben jogi tanácsadó vesz részt a személyes meghallgatáson, a jogi tanácsadó csak a személyes meghallgatás végén szólalhat fel.

- (14) A 11. cikk (1) bekezdésének és a 12. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, és feltéve, hogy kellő erőfeszítések történtek annak biztosítására, hogy a kérelmező lehetőséget kapjon a személyes meghallgatásra, a személyes meghallgatás hiánya nem akadályozza meg az eljáró hatóságot abban, hogy döntést hozzon a nemzetközi védelem iránti kérelemről.

14. cikk

A személyes meghallgatásokról készített jegyzőkönyv és felvételek

- (1) Az eljáró hatóságnak vagy a részére az 5. cikkel és a 13. cikk (6) bekezdésével összhangban a személyes meghallgatás lebonyolításában segítséget nyújtó bármely más hatóságnak vagy szakértőnek alapos, tényyszerű, a személyes meghallgatás minden lényeges elemére kiterjedő jegyzőkönyvet kell készítenie, vagy pedig el kell készítenie a meghallgatás leiratát vagy a meghallgatásról szóló felvétel átiratát; a jegyzőkönyvet, illetve a le- vagy átíratot csatolni kell a kérelmezőre vonatkozó iratanyaghoz.
- (2) A személyes meghallgatást audio rögzítőeszközökkel kell rögzíteni. A kérelmezőt előzetesen tájékoztatni kell a felvétel készítésének tényéről és céljáról. Különös figyelmet kell fordítani a különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezők szükségleteire. Az eljáró hatóságnak csatolnia kell a felvételt a kérelmezőre vonatkozó iratanyaghoz.

- (3) A kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy akár a személyes meghallgatás végén, akár az eljáró hatóság határozatának meghozatala előtt egy meghatározott határidőn belül, szóban vagy írásban észrevételeket tegyen vagy pontosításokat eszközöljön a jegyzőkönyvben, illetve a meghallgatás leiratában vagy a meghallgatásról szóló felvétel átiratában szereplő helytelen fordítások, félreértések vagy egyéb ténybeli hibák tekintetében. E célból a kérelmezőt – szükség esetén tolmács segítségével – tájékoztatni kell a jegyzőkönyvnek, illetve a meghallgatás leiratának vagy a meghallgatásról szóló felvétel átiratának teljes tartalmáról.
- (4) A kérelmező megerősítését kell kérni a tekintetben, hogy a jegyzőkönyvnek, illetve a meghallgatás le- vagy átiratának a tartalma hűen visszaadja a személyes meghallgatáson elhangzottakat. Amennyiben a kérelmező megtagadja a tartalom megerősítését, a megtagadás indokolását be kell vezetni a kérelmező iratanyagába. Az eljáró hatóság a kérelemről akkor is döntést hozhat, ha a kérelmező megtagadja a megerősítést. Amennyiben kétség merül fel a kérelmező által a személyes meghallgatás során tett nyilatkozatokkal kapcsolatban, a hangfelvételt kell irányadónak tekinteni.
- (5) A kérelmezőt nem kell felkérni sem arra, hogy észrevételeket tegyen vagy pontosításokat eszközöljön a jegyzőkönyvvel, illetve a meghallgatás le- vagy átiratával kapcsolatban, sem pedig annak megerősítésére, hogy a jegyzőkönyvnek, illetve a meghallgatás le- vagy átiratának a tartalma hűen visszaadja a meghallgatáson elhangzottakat, amennyiben:
- a) a nemzeti jog szerint a felvétel vagy annak átírata bizonyítékként elfogadható a fellebbezési eljárásban, vagy
 - b) az eljáró hatóság számára egyértelmű, hogy a kérelmező menekült jogállást vagy kiegészítő védelmi jogállást fog kapni, feltéve, hogy a kiegészítő védelmi jogállás ugyanolyan jogokat és ellátásokat biztosít, mint az uniós és a nemzeti jog szerinti menekült jogállás.

- (6) A kérelmezők, valamint – kijelölésük esetén – a képviselőik és a jogi tanácsadók számára a meghallgatást követően a lehető leghamarabb, de minden esetben az eljáró hatóság határozatának meghozatala előtt kellő időben hozzáférést kell biztosítani az (1) bekezdésben említett jegyzőkönyvhöz, illetve le- vagy átirathoz.

A felvételhez a fellebbezési eljárás során is hozzáférést kell biztosítani.

III. SZAKASZ

JOGI TANÁCSADÁS NYÚJTÁSÁNAK, JOGI SEGÍTSÉGNYÚJTÁSNAK ÉS KÉPVISELETNEK A BIZTOSÍTÁSA

15. cikk

A jogi tanácsadás nyújtásához, jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való jog

- (1) A kérelmezők számára biztosítani kell a jogot arra, hogy a kérelemmel kapcsolatos ügyeiket illetően hatékonyan konzultálhassanak jogi tanácsadóval vagy más tanácsadóval az eljárás valamennyi szakaszában.
- (2) A kérelmező azon jogának sérelme nélkül, hogy saját költségén maga választhassa meg jogi tanácsadóját vagy más tanácsadóját, a kérelmező a 16. cikkel összhangban ingyenes jogi tanácsadás nyújtását kérheti a III. fejezetben előírt közigazgatási eljárás során, valamint a 17. cikkel összhangban ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet kérhet az V. fejezetben előírt fellebbezési eljárás során.

A kérelmezőt a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kérelemnek a 27. cikkel összhangban történő nyilvántartásba vételekor tájékoztatni kell arról, hogy joga van ingyenes jogi tanácsadás nyújtását, illetve ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet kérni.

- (3) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet biztosíthatnak a közigazgatási eljárás során.
- (4) A tagállamok a nemzeti jogrendszerükkel összhangban szervezhetik meg a jogi tanácsadás nyújtásának, valamint a jogi segítségnyújtásnak és képviseletnek a biztosítását.

16. cikk

Ingyenes jogi tanácsadás nyújtása a közigazgatási eljárás során

- (1) A tagállamok a kérelmező kérésére ingyenes jogi tanácsadás nyújtását biztosítják a III. fejezetben előírt közigazgatási eljárás során.

Az első albekezdés alkalmazásában az ingyenes jogi tanácsadás nyújtásához való hatékony hozzáférés azáltal is biztosítható, hogy egy személyt megbíznak azzal, hogy az eljárás közigazgatási szakaszában egyidejűleg több kérelmező számára is nyújtson jogi tanácsadást.

- (2) A közigazgatási eljárással összefüggésben az ingyenes jogi tanácsadás nyújtásának a következők biztosítását kell magában foglalnia:
 - a) a közigazgatási eljárásra vonatkozó útmutatás és magyarázat, beleértve az eljárás során fennálló jogokra és kötelezettségekre vonatkozó információkat is;
 - b) segítségnyújtás a kérelem benyújtásához és útmutatás a következőkhöz:
 - i. a különböző eljárások, amelyek keretében a kérelem megvizsgálására sor kerülhet, és ezen eljárások alkalmazásának indokai,

- ii. a kérelem elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok,
- iii. az eljárás során felmerülő jogi kérdések, többek között információk arra vonatkozóan, hogy a 67., 68. és 69. cikkel összhangban miként lehet megtámadni a kérelmet elutasító határozatot.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, az ingyenes jogi tanácsadás nyújtásának a közigazgatási eljárás során történő biztosítása kizárható, amennyiben:

- a) a kérelem első ismételt kérelem, amelyről úgy ítélik meg, hogy pusztán azért került benyújtásra, hogy késleltessék vagy megghiúsítsák egy olyan kiutasítási határozat végrehajtását, amely a kérelmezőnek az adott tagállamból való azonnali kitoloncolását eredményezné;
- b) a kérelem második vagy további ismételt kérelem;
- c) a kérelmezőt már jogi tanácsadó segíti és képviseli.

(4) E cikk végrehajtása céljából a tagállamok kérhetik a Menekültügyi Ügynökség segítségét. Ezen túlmenően a tagállamok számára uniós alapokból pénzügyi támogatás is nyújtható, az említett alapokat szabályozó jogi aktusokkal összhangban.

17. cikk

Ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet a fellebbezési eljárás során

- (1) A fellebbezési eljárás során a tagállamok a kérelmező kérelmére biztosítják, hogy a kérelmező ingyenes jogi segítségnyújtásban és képviseletben részesüljön. Az említett ingyenes jogi segítségnyújtásnak és képviseletnek magában kell foglalnia a nemzeti jog által előírt eljárási iratok elkészítését, a fellebbezés előkészítését, valamint tárgyalás esetén az említett, bíróság előtti tárgyaláson való részvételt.
- (2) A tagállamok kizárhatják az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet biztosítását a fellebbezési eljárásban, amennyiben:
 - a) a kérelmező, akinek fel kell tárnia pénzügyi helyzetét, úgy tekinthető, hogy elegendő anyagi forrással rendelkezik ahhoz, hogy saját költségén vegyen igénybe jogi segítséget és képviseletet;
 - b) úgy ítélik meg, hogy a fellebbezésnek nincs kézzelfogható esélye a pozitív eredményre, vagy a fellebbezés visszaélészerű;
 - c) a fellebbezésre vagy felülvizsgálatra, ideértve az újratárgyalásokat vagy a fellebbezés felülvizsgálatát, a nemzeti jog szerint második vagy magasabb szintű jogorvoslatként került sor;
 - d) a kérelmezőt már jogi tanácsadó segíti vagy képviseli.

- (3) Amennyiben egy hatóság – amely nem bíróság – olyan döntést hoz, hogy nem biztosítja az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet, mivel úgy ítéli meg, hogy a fellebbezésnek nincs kézzelfogható esélye a pozitív eredményre, vagy a fellebbezés visszaélészerű, a kérelmező számára biztosítani kell a jogot, hogy e döntéssel szemben bíróság előtt hatékony jogorvoslattal élhessen. A kérelmező e célból jogosult ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet igénybe venni.

18. cikk

A jogi tanácsadás nyújtásának, valamint a jogi segítségnyújtásnak és képviseletnek a hatóköre

- (1) Azon jogi tanácsadó számára, aki a nemzeti jog alapján a kérelmezőt jogilag képviseli, biztosítani kell a hozzáférést a kérelmezőre vonatkozó iratanyagban lévő, a meghozott vagy meghozandó határozat alapjául szolgáló információkhoz.
- (2) A kérelmezőre vonatkozó iratanyagban szereplő információkhoz vagy forrásokhoz való hozzáférés a nemzeti joggal összhangban megtagadható, amennyiben az információk vagy a források hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné a nemzetbiztonságot, az információt szolgáltató szervezetek, illetve személyek biztonságát, vagy azon személyek biztonságát, akikre az információk vonatkoznak, vagy veszélyeztetné a tagállamok illetékes hatóságainak a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálatához fűződő nyomozási érdekeit, vagy a tagállamok nemzetközi kapcsolatait, illetve amennyiben az információk vagy források a nemzeti jog alapján minősítettek. Ilyen esetekben az eljáró hatóságnak:
- a) biztosítani kell a kérdéses információkhoz vagy forrásokhoz való hozzáférést a fellebbezési eljárásban részt vevő bíróságok részére; valamint

b) garantálnia kell a kérelmező védelemhez való jogának a tiszteletben tartását.

Az első albekezdés b) pontja tekintetében a tagállamok hozzáférést biztosítanak az információkhoz vagy forrásokhoz a kérelmezőt jogilag képviselő, biztonsági ellenőrzésen átesett jogi tanácsadó számára, amennyiben az információk relevánsak a kérelem megvizsgálása vagy a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozat meghozatala tekintetében.

- (3) A kérelmező jogi tanácsadója, illetve a jogi tanácsadás nyújtásával megbízott – a kérelmezőnek tanácsot vagy segítséget nyújtó, vagy a kérelmezőt képviselő – személy számára biztosítani kell a zárt területekre, például az őrizet végrehajtására szolgáló létesítményekbe vagy tranzitónákba való belépést az adott kérelmezőnek biztosított tanácsadás nyújtása, segítségnyújtás vagy a kérelmező képviselete céljából, az (EU) .../... irányelvvel⁺ összhangban.

19. cikk

Az ingyenes jogi tanácsadás nyújtásának, az ingyenes jogi segítségnyújtásnak és képviseletnek a feltételei

- (1) Az ingyenes jogi tanácsadás nyújtását, az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet a nemzeti jog alapján a kérelmezők számára tanács vagy segítség nyújtása vagy a kérelmezők képviselete tekintetében elfogadott vagy engedélyezett jogi tanácsadók vagy egyéb tanácsot nyújtó személyek, vagy a nemzeti jog alapján a kérelmezők számára jogi szolgáltatás nyújtására vagy képviselet ellátására akkreditált nem kormányzati szervezetek nyújthatják.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- (2) A tagállamok konkrét eljárási szabályokat állapítanak meg a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos ingyenes jogi tanácsadás nyújtására, ingyenes jogi segítségnyújtásra és képviselőre irányuló kérelmek benyújtásával és feldolgozásával kapcsolatban, vagy a hasonló jellegű belföldi keresetekre vonatkozó meglévő szabályokat alkalmazzák, feltéve, hogy az említett szabályok nem korlátozóbbak, illetve nem lehetetlenítik el vagy teszik rendkívül nehézé az ingyenes jogi tanácsadás nyújtásához vagy ingyenes jogi segítségnyújtáshoz és képviselőhez való hozzáférést.
- (3) A tagállamok különös szabályokat állapítanak meg az ingyenes jogi tanácsadás nyújtása, az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselő biztosításának a 16. cikk (3) bekezdésével, illetve a 17. cikk (2) bekezdésével összhangban történő kizárására vonatkozóan.
- (4) A tagállamok továbbá pénzügyi vagy időbeli korlátozásokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi tanácsadás nyújtása, az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselő biztosítására vonatkozóan, feltéve, hogy az említett korlátozások nem önkényesek, és nem korlátozzák indokolatlanul az ingyenes jogi tanácsadás nyújtásához, az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz és képviselőhez való hozzáférést. A munkadíj és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni elbánás nem lehet kedvezőtlenebb, mint a saját állampolgáraik részére a jogi segítségnyújtás kapcsán általában tanúsított elbánás.
- (5) A tagállamok megkövetelhetik a kérelmezőtől a jogi segítségnyújtás és képviselő biztosításával összefüggésben felmerült költségek teljes vagy részleges megtérítését, amennyiben a kérelmező anyagi helyzete jelentős mértékben javul az eljárás folyamán, vagy amennyiben a kérelmező által nyújtott hamis információk alapján került sor az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselő biztosítására. E célból a kérelmezőknek a pénzügyi helyzetükben bekövetkezett minden jelentős változásról haladéktalanul tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat.

IV. SZAKASZ

KÜLÖNLEGES GARANCIÁK

20. cikk

A különleges eljárási garanciák szükségességének értékelése

- (1) Az illetékes hatóságok a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételét követően egyedileg értékelik – szükség esetén tolmács segítségével –, hogy a kérelmezőnek szüksége van-e különleges eljárási garanciákra. Az említett értékelést be lehet építeni a meglévő nemzeti eljárásokba vagy az (EU) .../... irányelv⁺ 25. cikkében említett értékelésbe, és nem szükséges, hogy az közigazgatási eljárás formájában történjen. Amennyiben azt a nemzeti jog előírja, az értékelés rendelkezésre bocsátható, és az értékelés eredményei a kérelmező beleegyezésével továbbíthatók az eljáró hatóságnak.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értékelést annak megállapításával kell kezdeni a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételét követően a lehető leghamarabb, hogy a kérelmező tekintetében első körben felmerülnek-e arra utaló jelek, hogy különleges eljárási garanciákra lehet szüksége. E megállapításnak látható jeleken, a kérelmező nyilatkozatain vagy viselkedésén, vagy bármely vonatkozó dokumentumon kell alapulnia. Kiskorúak esetében figyelembe kell venni a szülőknek, az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint érte felelős nagykorú személynek vagy a kérelmező képviselőjének a nyilatkozatait is. Az illetékes hatóságoknak a kérelem nyilvántartásba vételekor a kérelmezőre vonatkozó iratanyagban fel kell tüntetniük az említett első jelekre vonatkozó információkat, és ezeket az eljáró hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- (3) Az (1) bekezdésben említett értékelést a kérelem benyújtását követően is folytatni kell, figyelembe véve a kérelmezőre vonatkozó iratanyagban szereplő valamennyi információt.

Az (1) bekezdésben említett értékelést a lehető leghamarabb, de minden esetben 30 napon belül le kell zárni. Az értékelést felül kell vizsgálni, ha a kérelmező körülményeiben lényeges változás következik be, vagy ha az értékelés lezárását követően válik nyilvánvalóvá, hogy különleges eljárási garanciákra van szükség.

- (4) Az illetékes hatóság – a kérelmező előzetes beleegyezésével – megfelelő orvoshoz vagy pszichológushoz vagy más szakemberhez irányíthatja a kérelmezőt, hogy tanácsot adjon arra vonatkozóan, hogy a kérelmezőnek szüksége van-e különleges eljárási garanciákra, különösen azokban az esetekben, amikor arra utaló jelek vannak, hogy a kérelmező kínzásnak, nemi erőszaknak, illetve pszichológiai, fizikai, szexuális vagy nemi alapú erőszak más súlyos formáinak lehetett az áldozata, és ez hátrányosan érintheti az eljárásban való hatékony részvételre való képességét. Amennyiben a kérelmező beleegyezik abba, hogy ezen albekezdéssel összhangban szakemberhez irányítsák, úgy kell tekinteni, hogy az beleegyezés magában foglalja az arra vonatkozó beleegyezést is, hogy a szakemberhez irányítás eredményeit továbbítsák az illetékes hatósághoz.

Az első albekezdés értelmében adott tanácsot az eljáró hatóságnak figyelembe kell vennie annak meghatározása során, hogy milyen típusú különleges eljárási garanciák nyújthatók a kérelmezőnek.

Adott esetben és az orvosi vizsgálat sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett értékelés beépíthető a 24. és 25. cikkben említett orvosi vizsgálatokba.

- (5) Az illetékes hatóságok érintett személyzetét, valamint a különleges eljárási garanciák szükségessége tekintetében tanácsot adó minden orvost, pszichológust vagy egyéb szakembert képzésben kell részesíteni, hogy felismerjék az azon kérelmezők kiszolgáltatottságára utaló jeleket, akiknek különleges eljárási garanciákra lehet szükségük, továbbá hogy ennek megállapítása esetén e szükségletekkel foglalkozni tudjanak.

21. cikk

Különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezők

- (1) A különleges eljárási garanciákat igénylőként azonosított kérelmezőknek biztosítani kell az annak lehetővé tételéhez szükséges támogatást, hogy a nemzetközi védelem iránti eljárás időtartama alatt mindvégig élhessenek az e rendeletből eredő jogaikkal, és betarthassák az e rendeletből eredő kötelezettségeiket.
- (2) Amennyiben az eljáró hatóság – többek között egy másik releváns nemzeti hatóság értékelése alapján – úgy ítéli meg, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett szükséges támogatás nem biztosítható a 42. cikkben említett gyorsított vizsgálati eljárás vagy a 43. cikkben említett, határon folytatott eljárás keretében, különös figyelmet fordítva a kínzásnak, nemi erőszaknak, illetve pszichológiai, fizikai, szexuális vagy nemi alapú erőszak más súlyos formáinak az áldozataira, az eljáró hatóság nem alkalmazhatja a kérelmező esetében az említett eljárásokat, illetve meg kell szüntetnie azok alkalmazását.

22. cikk

A kiskorúak részére biztosított garanciák

- (1) E rendelet végrehajtása során az illetékes hatóságok a gyermek mindenek felett álló érdekét elsődlegesen szem előtt tartva kötelesek eljárni.
- (2) Az eljáró hatóságnak az (EU) .../...⁺ irányelv 26. cikkével összhangban kell értékelnie a gyermek mindenek felett álló érdekét.
- (3) Az eljáró hatóságnak biztosítania kell a kiskorú részére a személyes meghallgatás lehetőségét, ideértve azt az esetet is, amikor a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot a 32. cikkel vagy a 33. cikk (1) bekezdésével összhangban a kiskorú nevében terjesztik elő, kivéve, ha ez nem szolgálja a kiskorú mindenek felett álló érdekét. Ebben az esetben az eljáró hatóságnak meg kell indokolnia az arra vonatkozó döntését, hogy nem biztosítja a kiskorú számára a személyes meghallgatás lehetőségét.

A kiskorú személyes meghallgatását olyan személynek kell lefolytatnia, aki rendelkezik a szükséges ismeretekkel a kiskorúak jogairól és különleges szükségleteiről. A személyes meghallgatást a gyermek szempontjait tekintetbe véve és a körülményeknek megfelelően, a gyermek életkorának és érettségi fokának figyelembevételével kell lefolytatni.

⁺ HL: Kérjük illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- (4) Kísérővel érkezett kiskorú esetén a személyes meghallgatást az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint érte felelős nagykorú személy, valamint – amennyiben kijelölésre került – jogi tanácsadó jelenlétében kell lefolytatni. A tagállamok szükség esetén és amennyiben ez a gyermek mindenképp felett álló érdekét szolgálja, egy, a szükséges készségekkel és szakértelemmel rendelkező személy jelenlétében is lefolytathatják a szóban forgó kiskorú személyes meghallgatását. Indokolt esetben és kizárólag akkor, ha ez a gyermek mindenképp felett álló érdekét szolgálja, az eljáró hatóság felelős nagykorú személy jelenléte nélkül is meghallgathatja a kiskorút, feltéve, hogy biztosítja, hogy a kiskorút a meghallgatás során olyan személy segítse, aki rendelkezik a gyermek mindenképp felett álló érdekének védelméhez szükséges készségekkel és szakértelemmel.
- (5) A kiskorú kérelméről szóló határozatot az eljáró hatóság érintett személyzetének kell előkészítenie. Az említett érintett személyzetnek rendelkeznie kell a szükséges ismeretekkel, és megfelelő képzésben kell részesülnie a kiskorúak jogaira és különleges szükségleteire vonatkozóan.

23. cikk

A kísérő nélküli kiskorúak részére biztosított különleges garanciák

- (1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a kísérő nélküli kiskorúak képviselője és támogatása oly módon történjen, amely lehetővé teszi számukra, hogy élhessenek az e rendeletből, az (EU) .../... rendeletből⁺, az (EU) .../... irányelvből⁺⁺ és az (EU) .../... rendeletből⁺⁺⁺ eredő jogaikkal, és betarthassák az azokból eredő kötelezettségeiket.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

⁺⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (2) Amennyiben olyan személy tesz kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, aki állítása szerint kiskorú, vagy akivel kapcsolatban objektív okok alapján feltételezhető, hogy kiskorú, és aki nem rendelkezik kísérelővel, az illetékes hatóságoknak ki kell jelölniük:
- a) a lehető leghamarabb – és mindenképpen kellő időben a (6) bekezdés és adott esetben a (7) bekezdés alkalmazásához – egy olyan személyt, aki egyrészt rendelkezik az ahhoz szükséges készségekkel és szakértelemmel, hogy ideiglenesen támogassa a kiskorút annak mindenek felett álló érdekének és általános jóllétének védelme céljából, lehetővé téve a kiskorú számára, hogy élhessen az e rendelet szerinti jogaival, másrészt, adott esetben, képviselőként jár el a képviselő kijelöléséig;
 - b) a lehető leghamarabb – de mindenképpen a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének napjától számított 15 munkanapon belül – egy képviselőt.

A képviselő és az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személy azonos lehet az (EU) .../... irányelv⁺ 27. cikkében meghatározott személlyel. E személynek találkoznia kell a kísérelő nélküli kiskorúval, és a kiskorú életkorának és érettségi fokának megfelelően figyelembe kell vennie a kiskorú saját véleményét a szükségleteiről.

Amennyiben az illetékes hatóság azt állapította meg, hogy egy állítása szerint kiskorú kérelmező minden kétséget kizáróan betöltötte a 18. életévét, úgy nem kell képviselőt kijelölnie e bekezdésnek megfelelően.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

A képviselő, vagy az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személy megbízatása megszűnik, ha az illetékes hatóságok a 25. cikk (1) bekezdésében említett életkor-meghatározást követően nem feltételezik, hogy a kérelmező kiskorú, vagy úgy ítélik meg, hogy a kérelmező nem kiskorú, vagy ha a kérelmező már nem kísérelő nélküli kiskorú.

- (3) Amennyiben aránytalanul nagy számú, kísérelő nélküli kiskorú tesz kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, vagy más kivételes helyzetekben a képviselő kijelölésére vonatkozó, a (2) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett határidő tíz munkanappal meghosszabbítható, a (2) bekezdés harmadik albekezdésének sérelme nélkül.
- (4) Amennyiben a (2) bekezdés alapján szervezetet jelölnek ki, a szervezetnek ki kell jelölnie egy természetes személyt, aki a kísérelő nélküli kiskorú tekintetében ellátja az e cikkben említett feladatokat.
- (5) Az illetékes hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell:
 - a) gyermekbarát módon és olyan nyelven, amelyet megért, a kísérelő nélküli kiskorút a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személy kijelöléséről és a képviselője kijelöléséről, valamint arról, hogy a (2) bekezdés első albekezdésének a), illetve b) pontjában említett személlyel szemben bizalmasan és biztonságosan hogyan nyújthat be panaszt;
 - b) az eljáró hatóságot és adott esetben a kérelem nyilvántartásba vételéért felelős illetékes hatóságot arról, hogy képviselőt jelöltek ki a kísérelő nélküli kiskorú számára; valamint

- c) a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személyt és a képviselőt a kíséző nélküli kiskorú kérelmével kapcsolatos releváns tényekről, eljárási lépésekről és határidőkről.

A képviselő és a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személy számára biztosítani kell a hozzáférést a kiskorúra vonatkozó iratanyagban szereplő releváns dokumentumok tartalmához, ideértve a kíséző nélküli kiskorúakra vonatkozó külön tájékoztató anyagot is.

- (6) A (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személynek találkoznia kell a kíséző nélküli kiskorúval, és többek között a következő feladatokat kell ellátnia, adott esetben a jogi tanácsadóval együtt:
- a) a kíséző nélküli kiskorú számára az e rendeletben előírt eljárásokkal kapcsolatos releváns információk biztosítása;
 - b) adott esetben segítségnyújtás a kíséző nélküli kiskorú számára a 25. cikkben említett életkor-meghatározási eljárással összefüggésben;
 - c) adott esetben az (EU) .../...⁺ és az (EU) .../... rendeletben⁺⁺ előírt eljárásokkal kapcsolatban a releváns információk biztosítása és segítségnyújtás a kíséző nélküli kiskorú számára.
- (7) Mindaddig, amíg nem jelöltek ki képviselőt, a tagállamok felhatalmazhatják a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személyt arra, hogy segítséget nyújtson a kiskorúnak a kérelem nyilvántartásba vételében és benyújtásában, vagy hogy a 33. cikkel összhangban a kiskorú nevében benyújtsa a kérelmet.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (8) A képviselőnek találkoznia kell a kíséző nélküli kiskorúval, és többek között a következő feladatokat kell ellátnia, adott esetben a jogi tanácsadóval együtt:
- a) adott esetben a kíséző nélküli kiskorú számára az e rendeletben előírt eljárásokkal kapcsolatos releváns információk biztosítása;
 - b) adott esetben segítségnyújtás a 25. cikkben említett életkor-meghatározási eljárással összefüggésben;
 - c) adott esetben segítségnyújtás a kérelem nyilvántartásba vételéhez kapcsolódóan;
 - d) adott esetben segítségnyújtás a kérelem benyújtásában, vagy a kérelem benyújtása a 33. cikkel összhangban a kíséző nélküli kiskorú nevében;
 - e) adott esetben segítségnyújtás a személyes meghallgatás előkészítésében és részvétel a személyes meghallgatáson, továbbá a kíséző nélküli kiskorú tájékoztatása a személyes meghallgatás céljáról és lehetséges következményeiről, valamint a meghallgatásra való felkészülés módjáról;
 - f) adott esetben az (EU) .../...⁺ és az (EU) .../... rendeletben⁺⁺ előírt eljárásokkal kapcsolatban a releváns információk biztosítása és segítségnyújtás a kíséző nélküli kiskorú számára.

A személyes meghallgatás során a képviselőnek és a jogi tanácsadónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kérdéseket tegyen fel vagy észrevételeket tegyen a meghallgatást végző személy által meghatározott keretek között.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

Az eljáró hatóság előírhatja a kísérő nélküli kiskorú jelenlétét a személyes meghallgatáson, még akkor is, ha a képviselő vagy a jogi tanácsadó jelen van.

- (9) A képviselőnek a gyermek mindenek felett álló érdekének elvével összhangban kell ellátnia a feladatait, és rendelkeznie kell az ehhez szükséges képesítésekkel, képzettséggel és szakértelemmel. A képviselők számára rendszeres képzést kell biztosítani a feladataik ellátása céljából, és a képviselők nem lehetnek büntetett előéletűek, különösen gyermekekkel kapcsolatos bűncselekmények és szabálysértések vonatkozásában.

A képviselőt csak akkor lehet leváltani, ha az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy a képviselő vagy az érintett személy nem megfelelően látta el a feladatait. Nem lehet képviselőnek kijelölni olyan szervezeteket vagy természetes személyeket, amelyeknek, illetve akiknek érdekei összeférhetetlenek vagy potenciálisan összeférhetetlenek a kísérő nélküli kiskorú érdekeivel.

- (10) Az illetékes hatóságoknak arányos és korlátozott számú kísérő nélküli kiskorú számára kell kijelölniük a képviselőként eljáró természetes személyt vagy a képviselő ideiglenes ellátására alkalmas személyt – rendes körülmények között egyidejűleg legfeljebb 30 kísérő nélküli kiskorú számára –, annak biztosítása érdekében, hogy az említett személy hatékonyan el tudja látni a feladatait.

Amennyiben aránytalanul nagy számú kísérő nélküli kiskorú tesz kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, vagy más kivételes helyzetekben az egy képviselőre jutó kísérő nélküli kiskorúak száma legfeljebb 50 kísérő nélküli kiskorúra növelhető.

A tagállamok biztosítják, hogy legyenek olyan közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok vagy egyéb szervezetek, amelyek felelősek annak rendszeres felügyeletéért, hogy a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontja alapján kijelölt képviselő és személy megfelelően ellátja a feladatait, többek között oly módon, hogy rendszeres időközönként felülvizsgálják ezen kijelölt képviselők és személyek büntetett előéletre vonatkozó adatait annak érdekében, hogy feltárják a szerepükkel való esetleges összeegyeztethetlenségeket. Az említett közigazgatási vagy igazságügyi hatóságoknak vagy egyéb szervezeteknek felül kell vizsgálniuk a kísérő nélküli kiskorúak által a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontja alapján kijelölt képviselővel, illetve személlyel szemben benyújtott panaszokat.

V. SZAKASZ

ORVOSI VIZSGÁLAT ÉS ÉLETKOR-MEGHATÁROZÁS

24. cikk

Orvosi vizsgálat

- (1) Amennyiben az eljáró hatóság valamely nemzetközi védelem iránti kérelemnek a megvizsgálása szempontjából fontosnak ítéli, a kérelmező beleegyezésétől függően kérelmeznie kell, hogy a kérelmezőt orvosi vizsgálatnak vessék alá az esetleges korábbi üldöztetésre vagy súlyos sérelemre utaló jelek és tünetek kivizsgálása érdekében, és tájékoztatást kell kapnia a vizsgálat eredményéről.
- (2) Kiskorú esetében az orvosi vizsgálatot csak akkor lehet elvégezni, ha a szülő, az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint érte felelős nagykorú személy, a képviselő vagy a 23. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személy, valamint – amennyiben a nemzeti jog úgy rendelkezik – a kérelmező ebbe beleegyezik.

Az orvosi vizsgálatnak a kérelmező számára ingyenesnek kell lennie, és azt közpénzből kell finanszírozni.

Adott esetben az (EU) .../... rendelet⁺ 12. cikkében említett egészségügyi, valamint a kiszolgáltatottságra vonatkozó ellenőrzések figyelembe vehetők az e cikkben említett orvosi vizsgálat során.

- (3) Amennyiben nem kerül sor az (1) bekezdés szerinti orvosi vizsgálatra, az eljáró hatóságnak tájékoztatnia kell a kérelmezőt, hogy saját kezdeményezésére és költségén alávetheti magát orvosi vizsgálatnak az esetleges korábbi üldöztetésre vagy súlyos sérelemre utaló jelek és tünetek kivizsgálása érdekében.
- (4) Az (1), illetve a (3) bekezdésben említett orvosi vizsgálat eredményeit a lehető leghamarabb meg kell küldeni az eljáró hatóságnak és a kérelmezőnek, és az eljáró hatóságnak értékelnie kell azt a kérelem egyéb elemeivel együtt.
- (5) Az orvosi vizsgálatnak a lehető legkevésbé invazívnak kell lennie, és azt kizárólag szakképesítéssel rendelkező egészségügyi szakemberek végezhetik. Az orvosi vizsgálatot az egyén méltóságát tiszteletben tartva kell elvégezni.
- (6) Az, hogy a kérelmező megtagadja az orvosi vizsgálaton való részvételt, vagy az, hogy úgy dönt, hogy saját kezdeményezésére orvosi vizsgálaton vesz részt, ám erre a vizsgálatra megfelelő határidőn belül nem kerül sor – figyelembe véve, hogy a felelős tagállamban mennyire állnak rendelkezésre orvosi vizsgálati időpontok –, nem akadályozhatja meg az eljáró hatóságot abban, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem ügyében határozatot hozzon.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

25. cikk

Kiskorúak életkorának meghatározása

- (1) Amennyiben a kérelmező nyilatkozatai, a rendelkezésre álló igazoló dokumentumok vagy egyéb releváns jelek alapján kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező kiskorú-e, vagy sem, az eljáró hatóságok multidiszciplináris értékelést végezhetnek – beleértve a pszichoszociális értékelést is –, amelyet szakképesítéssel rendelkező szakembereknek kell elvégezniük abból a célból, hogy a kérelem vizsgálata keretében meghatározzák a kérelmező életkorát. Az életkor meghatározása nem alapulhat kizárólag a kérelmező fizikai megjelenésén vagy viselkedésén. Az életkor meghatározása céljából a rendelkezésre álló dokumentumokat hitelesnek kell tekinteni, kivéve, ha bizonyíték áll fenn ennek az ellenkezőjére nézve, valamint figyelembe kell venni a kiskorú nyilatkozatait.
- (2) Ha a multidiszciplináris értékelést követően továbbra is kétségek állnak fenn a kérelmező életkorára vonatkozóan, végső eszközként orvosi vizsgálatok végezhetők abból a célból, hogy a kérelem vizsgálata keretében meghatározzák a kérelmező életkorát. Ha az e bekezdésben említett életkor-meghatározás eredménye nem meggyőző a kérelmező életkora tekintetében, vagy ha 18 év alatti korosztályt is magában foglal, a tagállamok vélelmezik, hogy a kérelmező kiskorú.
- (3) A (2) bekezdésben meghatározott célokból végzett minden orvosi vizsgálatnak a lehető legkevésbé invazívnak kell lennie, és azt az egyén méltóságát maradéktalanul tiszteletben tartva kell elvégezni. Az említett orvosi vizsgálatokat az életkor becslése terén tapasztalattal és szakértelemmel rendelkező egészségügyi szakembereknek kell végezniük.

E bekezdés alkalmazásakor – a lehető legmegbízhatóbb eredmény érdekében – az orvosi vizsgálat és a multidiszciplináris értékelés eredményeit együtt kell elemezni.

- (4) Amennyiben a kérelmező életkorát orvosi vizsgálat keretében határozzák meg, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a kérelmezőt, a szülőjét, az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint érte felelős nagykorú személyt, a képviselőt vagy a 23. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személyt – a kérelmező nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálása előtt, olyan nyelven, amelyet megért, továbbá gyermekbarát és az életkorának megfelelő módon – tájékoztassák arról, hogy életkorát orvosi vizsgálatral is meghatározhatják. Ennek keretében tájékoztatást kell nyújtani a vizsgálati módszerről, valamint az orvosi vizsgálat eredményének a kérelem elbírálását illető lehetséges következményeiről, továbbá annak a lehetőségéről és következményeiről, ha a kérelmező megtagadja az orvosi vizsgálaton való részvételt. Az orvosi vizsgálatához kapcsolódó valamennyi dokumentumot csatolni kell a kérelmezőre vonatkozó iratanyaghoz.
- (5) A kérelmező életkorának meghatározására irányuló orvosi vizsgálatra csak akkor kerülhet sor, ha ahhoz a kérelmező, a szülője, az e cikk (4) bekezdésében említett felelős nagykorú személy, a képviselő vagy a 23. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személy az e cikk (4) bekezdésében előírt tájékoztatás kézhezvételét követően hozzájárul.

- (6) Az, hogy a kérelmező, a szülője, az e cikk (4) bekezdésében említett felelős nagykorú személy, a képviselő vagy a 23. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személy megtagadja a kérelmező életkorának meghatározása céljából elvégzendő orvosi vizsgálatot, nem akadályozhatja meg az eljáró hatóságot abban, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem ügyében határozatot hozzon. A részvétel megtagadása csak megdönthető vélelemnek minősül arra vonatkozóan, hogy a kérelmező nem kiskorú.
- (7) A tagállamok elismerhetik az életkor-meghatározásra vonatkozó, más tagállamok által hozott határozatokat, amennyiben az életkor-meghatározást az uniós joggal összhangban végezték el.

III. fejezet

Közigazgatási eljárás

I. SZAKASZ

AZ ELJÁRÁSHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

26. cikk

A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtétele

- (1) A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat akkor tekintendő megtettnek, ha valamely harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy – beleértve a kísérő nélküli kiskorút is – személyesen jelzi a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében említett illetékes hatóságnak, hogy valamely tagállamtól nemzetközi védelemben kíván részesülni.

Amennyiben az illetékes hatóság tisztviselőiben kétség merül fel azt illetően, hogy egy adott nyilatkozat nemzetközi védelem iránti kérelemként értelmezendő-e, kifejezetten meg kell kérdeznünk az adott személyt, hogy nemzetközi védelemben kíván-e részesülni.

- (2) Az (EU) .../... irányelvvel⁺ összhangban a befogadó létesítményekért felelős hatóságokat adott esetben tájékoztatni kell a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételéről. Az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 5. cikkének (1) bekezdésében említett előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárok esetében a tagállamok az előszűrés befejezését követően választhatják e bekezdés alkalmazását.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

27. cikk

A nemzetközi védelem iránti kérelem nyilvántartásba vétele

- (1) Az (EU) .../... rendelet⁺ 15. cikkének (1) bekezdése szerinti, az adatok gyűjtésére és továbbítására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül, a kérelmek nyilvántartásba vétele tekintetében illetékes hatóságoknak, más tagállamoknak az 5. cikk (1) bekezdése b) pontjában említett hatóságainak, illetve a Menekültügyi Ügynökség által kiküldött, a hatóságokat e feladat ellátásában segítő szakértőknek haladéktalanul, de mindenképpen a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételétől számított öt napon belül nyilvántartásba kell venniük a kérelmet. E célból nyilvántartásba kell venniük a következő információkat, amelyek az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 17. cikkében említett előszűrési formanyomtatványból is származhatnak:
- a) a kérelmező neve, születési ideje és helye, neme, állampolgárságai vagy az a tény, hogy a kérelmező hontalan, adott esetben a valamely tagállamban tartózkodó, az (EU) .../... rendelet⁺⁺⁺ 2. cikkének 8. pontjában meghatározott családtagjai, valamint kiskorúak esetében adott esetben a valamely tagállamban tartózkodó testvérei vagy az említett rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott hozzátartozói, továbbá a kérelmezőnek a nemzetközi védelem iránti eljárás és a felelős tagállam meghatározása szempontjából releváns egyéb személyes adatai;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- b) amennyiben rendelkezésre áll, a kérelmező személyazonosító vagy úti okmányainak típusa , száma, érvényességi ideje és az okmányt kiállító ország, valamint a kérelmező által rendelkezésre bocsátott egyéb olyan dokumentumok, amelyeket az illetékes hatóság a kérelmező személyazonosságának megállapítása, továbbá a nemzetközi védelem iránti eljárás és a felelős tagállam meghatározása szempontjából relevánsnak ítél;
- c) a kérelem kelte, a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének helye és azon hatóság megnevezése, amelynél a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot tették;
- d) a kérelmező fellelhetősége vagy a kérelmező tartózkodási helye vagy címe, és amennyiben rendelkezésre áll, olyan telefonszám és e-mail-cím, amelyen a kérelmező elérhető.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett adatok megadását nem lehet újra kérni, amennyiben a tagállamok a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtétele előtt már megkapták azokat.

- (2) Ha egy személy azt állítja, hogy nem rendelkezik állampolgársággal, ezt a tényt kell egyértelműen rögzíteni addig, amíg megállapítást nem nyer, hogy az adott személy hontalan-e.

- (3) Amennyiben a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot egy olyan, a nemzetközi védelem iránti kérelmek befogadásával megbízott hatóságnál tették, amely nem felelős a kérelmek nyilvántartásba vételéért, az említett hatóságnak haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételétől számított három munkanapon belül tájékoztatnia kell a kérelmek nyilvántartásba vételéért felelős hatóságot. A kérelmek nyilvántartásba vételéért felelős hatóságnak a lehető leghamarabb, de legkésőbb az információk kézhezvételétől számított öt napon belül nyilvántartásba kell vennie a kérelmet.
- (4) Amennyiben az eljáró hatóság vagy az azt segítő más hatóság az információt a kérelem megvizsgálása céljából gyűjti, a nyilvántartásba vétellel egyidejűleg a kérelem megvizsgálásához szükséges további adatokat is lehet gyűjteni.
- (5) Amennyiben ugyanazon időszakon belül aránytalanul nagy számú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy tesz kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, ami kivitelezhetetlenné teszi a kérelmeknek az (1) és a (3) bekezdésben előírt határidőkön belüli nyilvántartásba vételét, a kérelmet legkésőbb a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételétől számított tizenöt napon belül kell nyilvántartásba venni.
- (6) A kérelmező azon jogának sérelme nélkül, hogy a kérelem alátámasztására új elemeket mutasson be, ismételt kérelem esetén, amennyiben az illetékes hatóságnak már rendelkezésére állnak az (1) bekezdés a), b) és d) pontjában és a (2) bekezdésben említett információk, az illetékes hatóságnak nem kell az említett adatokat összegyűjtenie.
- (7) Az (EU) .../... rendelet⁺ 5. cikkének (1) bekezdésében említett előszűrésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokra e cikk (1)–(6) bekezdése csak az előszűrés befejezését követően alkalmazandó.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

28. cikk

A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása

- (1) A kérelmezőnek a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kérelem nyilvántartásba vételétől számított 21 napon belül be kell nyújtania a kérelmet a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének helye szerinti tagállam illetékes hatóságához – kivéve abban az esetben, ha e cikk (6) bekezdése alkalmazandó –, feltéve, hogy erre e cikkel összhangban tényleges lehetőséget biztosítanak a számára. Amennyiben a kérelmet nem az eljáró hatósághoz nyújtották be, az illetékes hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell az eljáró hatóságot arról, hogy kérelem benyújtására került sor.
- (2) Az (EU) .../... rendelet⁺ 46. cikke szerinti átadást követően a kérelmezőnek a lehető leghamarabb, de legkésőbb attól az időponttól számított 21 napon belül, amikor a kérelmező azonosítja magát a felelős tagállam illetékes hatóságai előtt, be kell nyújtania a kérelmét a felelős tagállam illetékes hatóságaihoz.
- (3) A kérelmet személyesen, a kijelölt napon és helyen, valamint – amennyiben közlik – időpontban kell benyújtani. Az illetékes hatóságoknak közölniük kell az említett napot és helyet a kérelmezővel. Az illetékes hatóságok közölhetik az időpontot a kérelmezővel.

A tagállamok nemzeti jogukban rendelkezhetnek úgy, hogy a kérelmet személyesen benyújtottnak kell tekinteni, ha az illetékes hatóság megbizonyosodik arról, hogy a kérelmező a kérelem nyilvántartásba vételekor vagy benyújtásakor fizikailag jelen van a tagállam területén.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (4) A (3) bekezdéstől eltérve, a tagállamok a nemzeti jogukban rendelkezhetnek arról a lehetőségről, hogy a kérelmező formanyomtatványon nyújthatja be a kérelmét, ideértve azt az esetet is, amikor a kérelmező rajta kívül álló, elhúzódó súlyos körülmények – például börtönbüntetés vagy hosszú távú kórházi kezelés – miatt nem tud személyesen megjelenni. A kérelmet benyújtottnak kell tekinteni, feltéve, hogy a kérelmező az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül benyújtja a formanyomtatványt, és feltéve, hogy az illetékes hatóság megállapítja, hogy az e bekezdés szerinti feltételek teljesültek. Ilyen esetekben a kérelem megvizsgálására rendelkezésre álló határidő azon a napon kezdődik, amikor az illetékes hatósághoz beérkezik a formanyomtatvány.
- (5) A (3) bekezdés első albekezdésének alkalmazása céljából, amennyiben ugyanazon időszakon belül aránytalanul nagy számú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy tesz nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, ami kivitelezhetetlenné teszi, hogy minden kérelmező időpontot kapjon az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül, a kérelmező számára legkésőbb a kérelem nyilvántartásba vételétől számított két hónapon belül időpontot kell biztosítani a kérelme benyújtására.
- (6) A kérelem benyújtásakor a kérelmezőknek a lehető leghamarabb be kell nyújtaniuk a kérelem alátámasztásához szükséges, az (EU) .../... rendelet⁺ 4. cikkének (2) bekezdésében említett minden elemet és rendelkezésükre álló dokumentumot. A kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy a kérelem benyújtását követően, különösen a személyes meghallgatásuk alkalmával, a kérelem vizsgálata szempontjából releváns további elemeket nyújtsanak be, mindaddig, amíg a közigazgatási eljárás keretében határozatot nem hoznak a kérelmükre vonatkozóan.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

A tagállamok az említett időszakon belül határidőt állapíthatnak meg az említett további elemek benyújtására vonatkozóan, és a kérelmezőnek törekednie kell e határidő betartására.

- (7) A tagállamok oly módon is megszervezhetik az eljáráshoz való hozzáférést, hogy a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtétele, a benyújtás és a nyilvántartásba vétel egyidejűleg történjen. Ilyen esetekben a tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden kérelmező számára biztosítva legyenek a 8. cikk (2)–(6) bekezdésében előírt garanciák. Amennyiben a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtétele, a nyilvántartásba vétel és a benyújtás egyidejűleg történik, a kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy a személyes meghallgatása alkalmával nyújtson be a kérelem alátámasztásához szükséges, az (EU) .../... rendelet⁺ 4. cikkének (2) bekezdésében említett minden elemet és rendelkezésére álló dokumentumot.

Ezen túlmenően a kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy a kérelem vizsgálata szempontjából releváns további elemeket nyújtsanak be, mindaddig, amíg a közigazgatási eljárás keretében határozatot nem hoznak a kérelmekre vonatkozóan. A tagállamok az említett időszakon belül határidőt állapíthatnak meg az említett további elemek benyújtására vonatkozóan, és a kérelmezőnek törekednie kell e határidő betartására.

29. cikk

A kérelmező rendelkezésére bocsátott dokumentumok

- (1) A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételének helye szerinti tagállam illetékes hatóságainak a kérelem nyilvántartásba vételekor a kérelmező rendelkezésére kell bocsátaniuk egy, a kérelmező nevére kiállított, a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételét és a kérelem nyilvántartásba vételét igazoló dokumentumot. Az említett dokumentumnak a (4) bekezdésben említett dokumentum kiállításáig érvényesnek kell lennie.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

Az (EU) .../... rendelet⁺ 46. cikke szerinti átadást követően a felelős tagállam illetékes hatóságainak – amikor a kérelmező azonosítja magát előttük – a kérelmező rendelkezésére kell bocsátaniuk egy, a kérelmező nevére kiállított, a kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételét és a kérelem nyilvántartásba vételét, valamint az adott személy átadásának megtörténtét igazoló dokumentumot. Az említett dokumentumnak a (4) bekezdésben említett dokumentum kiállításáig érvényesnek kell lennie.

- (2) Az (1) bekezdésben említett dokumentumot nem kell rendelkezésre bocsátani, ha a nyilvántartásba vétel időpontjáig lehetséges a (4) bekezdésben említett dokumentum kiállítása.
- (3) Az (1) bekezdésben említett dokumentumot a (4) bekezdésben említett dokumentum kiállításakor vissza kell vonni.
- (4) Azon tagállam illetékes hatóságainak, amelyben a kérelmet a 28. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban benyújtják, a kérelem benyújtását követően a lehető leghamarabb ki kell állítaniuk egy dokumentumot, amely tartalmazza legalább a következő elemeket, és amelyet szükség esetén naprakésszé kell tenni:
 - a) a kérelmező neve, születési ideje és helye, neme és állampolgárságai, vagy adott esetben az a tény, hogy a kérelmező hontalan, a kérelmező arcképmása és a kérelmező aláírása;
 - b) a kiállító hatóság, a kiállítás helye és ideje, valamint a dokumentum érvényességi ideje;
 - c) az adott személy kérelmezői jogállásának feltüntetése;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- d) annak megállapítása, hogy a kérelmező jogosult az adott tagállam területén maradni abból a célból, hogy a kérelmét megvizsgálják, és annak feltüntetése, hogy a kérelmező szabadon mozoghat-e az említett tagállam teljes területén vagy annak egy részén;
 - e) annak megállapítása, hogy a dokumentum nem úti okmány, és hogy a kérelmező nem utazhat engedély nélkül a többi tagállam területére.
- (5) Az e cikkben említett dokumentumok egyikének kiállítása sem szükséges, amennyiben és ameddig a kérelmező őrizetben van vagy szabadságvesztését tölti.
- Az őrizetből vagy szabadságvesztésből történő szabadlábra helyezéskor a kérelmező rendelkezésére kell bocsátani az (1) vagy a (4) bekezdésben említett dokumentumot. Ha a szabadlábra helyezéskor az (1) bekezdésben említett dokumentumot bocsátják a kérelmező rendelkezésére, akkor a kérelmezőnek a lehető leghamarabb meg kell kapnia a (4) bekezdésben említett dokumentumot.
- (6) Kísérővel érkezett kiskorúak esetében az e cikkben említett, a kérelmező egyik szülője vagy az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint érte felelős nagykorú személy számára kiállított dokumentumok adott esetben a kiskorúra is vonatkozhatnak.
- (7) Az e cikkben említett dokumentumoknak nem kell személyazonosságot igazoló dokumentumoknak lenniük, de azokat elegendő eszköznek kell tekinteni ahhoz, hogy a kérelmezők a nemzetközi védelem iránti eljárás időtartama alatt a nemzeti hatóságok előtt azonosíthassák magukat és élhessenek a jogaikkal.

- (8) Az (1) és (4) bekezdésben említett dokumentumban fel kell tüntetni a kérelem nyilvántartásba vételének időpontját.
- (9) A (4) bekezdésben említett dokumentum legfeljebb 12 hónapig érvényes vagy addig az időpontig, amíg a kérelmezőt az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban át nem adják egy másik tagállamnak. Amennyiben a szóban forgó dokumentumot a felelős tagállam állítja ki, a dokumentum érvényessége meghosszabbodik arra az időszakra, amely alatt a kérelmezőnek joga van az említett tagállam területén maradni. A dokumentum érvényességi ideje nem keletkeztet a maradáshoz való jogot, amennyiben ezt a jogot e rendelettel összhangban megszüntették vagy felfüggesztették.

30. cikk

Az eljáráshoz való hozzáférés őrizet végrehajtására szolgáló létesítményekben és határátkelőhelyeken

- (1) Amennyiben arra utaló jelek vannak, hogy őrizet végrehajtására szolgáló létesítményekben fogva tartott vagy külső határon működő határátkelőhelyen – ideértve a tranzitónákat is – tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot kívánnak tenni, a 4. cikk szerinti illetékes hatóságoknak tájékoztatást kell biztosítaniuk a számukra e lehetőségről.
- (2) Amennyiben egy kérelmező őrizet végrehajtására szolgáló létesítményben, büntetés-végrehajtási intézetben vagy külső határon működő határátkelőhelyen – ideértve a tranzitónákat is – tesz kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, a 4. cikk szerinti illetékes hatóságoknak a szükséges mértékben tolmácsolási szolgáltatásokra vonatkozó intézkedéseket kell tenniük, a nemzetközi védelem iránti eljáráshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (3) A nemzeti jog alapján tanácsadásra és tanács nyújtására feljogosított szervezeteknek és személyeknek ténylegesen biztosítani kell, hogy találkozni tudjanak az őrizet végrehajtására szolgáló létesítményekben fogva tartott vagy a külső határokon működő határátkelőhelyeken – ideértve a tranzitónákat is – tartózkodó kérelmezőkkel. Az ilyen találkozás az illetékes hatóságokkal való előzetes megállapodás tárgyát képezheti.

A tagállamok az első albekezdésben említett találkozást a nemzeti jog alapján korlátozhatják, ha az objektív tényezők alapján a határátkelőhely – ideértve a tranzitónákat is – vagy az őrizet végrehajtására szolgáló létesítmény biztonsága, közrendje vagy igazgatása érdekében szükséges, feltéve, hogy a találkozást ez nem korlátozza súlyos mértékben, illetve nem teszi lehetetlenné.

31. cikk

A cselekvőképesség gyakorlásához segítségre szoruló nagykorú nevében benyújtott kérelem

- (1) Egy, a nemzeti jog szerint a cselekvőképesség gyakorlásához segítségre szoruló nagykorú (a továbbiakban: eltartott nagykorú) esetében az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint érte felelős nagykorú személy tehet kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, illetve nyújthat be kérelmet az eltartott nagykorú nevében.
- (2) Az eltartott nagykorúnak jelen kell lennie a kérelem benyújtásánál, kivéve akkor, ha alapos okok miatt nem tud jelen lenni, vagy nincs arra alkalmas állapotban, illetve – amennyiben a nemzeti jog rendelkezik ilyen lehetőségről – ha a kérelmet formanyomtatványon nyújtják be.

32. cikk

Kísérővel érkezett *kiskorú nevében benyújtott kérelem*

- (1) A kísérővel érkezett kiskorú számára biztosítani kell a jogot arra, hogy saját nevében nyújtson be kérelmet, amennyiben az érintett tagállam nemzeti joga szerint cselekvőképes. Ha a kísérővel érkezett kiskorú az érintett tagállam nemzeti joga szerint nem cselekvőképes, akkor valamelyik szülőnek, vagy az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint a kiskorúért felelős egyéb nagykorú személynek – például törvényes gondviselőnek vagy a gyermekvédelmi szolgálatnak – kell benyújtania a kérelmet a kiskorú nevében.
- (2) Azon, kísérővel érkezett kiskorú esetében, aki az érintett tagállam nemzeti joga szerint nem cselekvőképes, és aki a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat szülő vagy az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint a kiskorúért felelős egyéb nagykorú személy általi megtételének vagy a nemzetközi védelem iránti kérelem szülő vagy az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint a kiskorúért felelős egyéb nagykorú személy általi benyújtásának időpontjában ugyanazon tagállam területén tartózkodik – különösen, ha az adott kiskorú nem rendelkezik más jogszerű lehetőséggel arra, hogy ugyanazon tagállam területén tartózkodjon –, a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatnak a szülő vagy az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint a kiskorúért felelős egyéb nagykorú személy általi megtételét és a nemzetközi védelem iránti kérelemnek a szülő vagy az érintett tagállam joga vagy gyakorlata szerint a kiskorúért felelős egyéb nagykorú személy általi benyújtását úgy kell tekinteni mint nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatnak a kiskorú nevében történő megtételét, illetve nemzetközi védelem iránti kérelemnek a kiskorú nevében történő benyújtását.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az első albekezdést a kísérővel rendelkező olyan kiskorúak esetében is alkalmazzák, akik a közigazgatási eljárás során születtek vagy jelen vannak.

- (3) Amennyiben a kísérelővel érkezett kiskorúért felelős, a (2) bekezdésben említett szülő vagy nagykorú személy a kiskorú nevében kérelmet nyújt be, a kiskorúnak jelen kell lennie a kérelem benyújtásánál, kivéve akkor, ha alapos okok miatt nem tud jelen lenni, vagy nincs arra alkalmas állapotban, illetve – amennyiben a nemzeti jog rendelkezik ilyen lehetőségről – ha a kiskorú nevében benyújtott kérelmet formanyomtatványon nyújtják be.

33. cikk

Kísérelő nélküli kiskorú kérelme

- (1) A kísérelő nélküli kiskorú számára biztosítani kell a jogot arra, hogy saját nevében nyújtson be kérelmet, amennyiben az érintett tagállam nemzeti joga szerint cselekvőképés. E célból a kísérelő nélküli kiskorút tájékoztatni kell a nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállamban érvényes cselekvőképességi korhatárról. Amennyiben a kísérelő nélküli kiskorú az érintett tagállam nemzeti joga szerint nem cselekvőképés, egy képviselőnek vagy a 23. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személynek kell benyújtania a kérelmet a nevében.

E bekezdés első albekezdése a kísérelő nélküli kiskorúak 15. és 16. cikk szerinti, jogi tanácsadás nyújtásához, valamint jogi segítségnyújtáshoz és képviselőhez való jogának sérelme nélkül alkalmazandó.

- (2) Azon kísérelő nélküli kiskorú esetében, aki az érintett tagállam nemzeti joga szerint nem cselekvőképés, a kérelmet a 28. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül kell benyújtani, figyelembe véve a gyermek mindenek felett álló érdekét.

- (3) Amennyiben a kíséző nélküli kiskorú képviselője vagy a 23. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett személy nyújtja be a kérelmet a kiskorú nevében, a kiskorúnak jelen kell lennie a kérelem benyújtásánál, kivéve akkor, ha a kiskorú alapos okok miatt nem tud jelen lenni, vagy nincs arra alkalmas állapotban, illetve – amennyiben a nemzeti jog rendelkezik ilyen lehetőségről – ha a kérelmet formanyomtatványon nyújtják be.

II. SZAKASZ

VIZSGÁLATI ELJÁRÁS

34. cikk

A kérelmek vizsgálata

- (1) Az eljáró hatóságnak a nemzetközi védelem iránti kérelmeket a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban kell megvizsgálnia, és határozatot kell hoznia az említett kérelmekről.
- (2) Az eljáró hatóságnak a kérelem elfogadhatóságának és érdemének megfelelő vizsgálatát követően kell meghoznia a határozatokat a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatban. Az eljáró hatóságnak a kérelmeket tárgyszerűen, részrehajlás nélkül és egyedi elbírálás alapján kell megvizsgálnia. A kérelmek megvizsgálása szempontjából az eljáró hatóságnak a következőket kell figyelembe vennie:
- a) a kérelmező releváns nyilatkozatai és az általa bemutatott dokumentumok, az (EU) .../... rendelet⁺ 4. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- b) a releváns és elérhető nemzeti, uniós és nemzetközi forrásokból – többek között gyermekjogi szervezetektől – származó, a kérelmező származási országának a kérelemről szóló határozat meghozatalakor fennálló helyzetével kapcsolatos releváns, pontos és naprakész információk, ideértve a származási ország törvényeit és rendeleteit, illetve alkalmazásuk módját, valamint, amennyiben elérhető, az egyes származási országokban fennálló helyzetre vonatkozó, az (EU) 2021/2303 rendelet 11. cikkében említett közös elemzés és iránymutató feljegyzések;
- c) az első menedék országa elvének, illetve a biztonságos harmadik ország elvének az alkalmazása esetén az első menedék országának vagy biztonságos harmadik országnak tekintett harmadik országban a kérelemről szóló határozat meghozatalakor fennálló helyzetre vonatkozó releváns, pontos és naprakész információk, ideértve az (EU) 2021/2303 rendelet 12. cikkében említett, a biztonságos harmadik országokról szóló információkat és elemzéseket;
- d) a kérelmező egyéni helyzete és személyes körülményei, többek között olyan tényezők, mint a kérelmező háttere, életkora, neme, nemi identitása és szexuális irányultsága, annak megállapítása érdekében, hogy a kérelmező személyes körülményeit figyelembe véve a vele szemben elkövetett cselekmények vagy azon cselekmények, amelyeket vele szemben elkövethetnek, üldöztetésnek, illetve súlyos sérelemnek minősülnek-e;
- e) az, hogy a kérelmező a származási ország elhagyása után végzett-e olyan tevékenységet, amelynek kizárólagos vagy legfőbb célja a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához szükséges feltételek megteremtése volt, annak megállapítása érdekében, hogy e tevékenysége miatt az említett országba való visszatérése esetén a kérelmező vonatkozásában üldöztetés vagy súlyos sérelem veszélye fennállna-e, az (EU) .../... rendelet⁺ 5. cikkében említettek szerint;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- f) az, hogy észszerűen elvárható-e a kérelmezőtől, hogy egy olyan másik ország védelmét vegye igénybe, amelynek állampolgárságát megszerezheti;
 - g) feltéve, hogy az állam vagy az állam megbízottai nem az üldöztetés vagy a súlyos sérelem forrásai, az, hogy az (EU) .../... rendelet⁺ 8. cikkében említett belső védelmi alternatíva alkalmazandó-e.
- (3) A kérelmeket vizsgáló és azokról határozatot hozó személyzetnek megfelelően ismernie kell a menekültügyel és a menekültjoggal kapcsolatos vonatkozó rendelkezéseket, és ezekkel kapcsolatosan előzetesen képzésben kell, hogy részesüljön, ideértve az (EU) 2021/2303 rendelet 8. cikke szerinti releváns képzést is. E személyzet tagjai számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szükség esetén szakértői tanácsot kérjenek olyan sajátos kérdésekben, mint például az egészségügyi, kulturális, vallási, mentális egészséggel kapcsolatos, valamint gyermekeket érintő vagy nemi kérdések. Az említett személyzet tagjai szükség esetén az (EU) 2021/2303 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összhangban megkereséseket nyújthatnak be a Menekültügyi Ügynökséghez.
- (4) Az eljáró hatóság által a kérelmek vizsgálata szempontjából relevánsként értékelt dokumentumokat szükség esetén le kell fordítani az említett vizsgálathoz.

Az említett releváns dokumentumok vagy dokumentumrészek fordítását más szervezetek is elvégezhetik, és a fordítás költségei az érintett tagállam nemzeti jogával összhangban közforrásokból is kifizethetők. A kérelmező saját költségére gondoskodhat egyéb dokumentumok fordításáról. Ismételt kérelmek esetén a dokumentumok fordításának felelőssége a kérelmezőre hárítható.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (5) Az eljáró hatóság előrébb sorolhatja a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálatát, különösen akkor, ha:
- a) úgy ítéli meg, hogy a kérelem valószínűsíthetően megalapozott;
 - b) a kérelmező az (EU) .../... irányelv⁺ 24. cikke értelmében különleges befogadási szükségletekkel rendelkezik, vagy az e rendelet 20–23. cikkében említett különleges eljárási garanciákra van szüksége, különösen, ha a kérelmező kísérő nélküli kiskorú;
 - c) észszerű okok alapján feltételezhető, hogy a kérelmező veszélyt jelent a tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére;
 - d) a kérelem ismételt kérelem;
 - e) a kérelmező az (EU) .../... irányelv⁺ 23. cikke (2) bekezdésének e) pontja szerinti határozat hatálya alatt állt, közrendzavarás okozásában vett részt vagy bűnöző magatartást tanúsított.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

35. cikk

A vizsgálati eljárás időtartama

- (1) Valamely kérelem elfogadhatatlanságának a 38. cikk (1) bekezdésének a), b), c) és d) pontja, valamint a 38. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálatát a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a kérelem benyújtásának napjától számított két hónapon belül le kell zárni.

A 38. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett esetben az eljáró hatóságnak tíz munkanapon belül le kell zárnia a vizsgálatot.

A kérelmet nem lehet elfogadhatónak tekinteni kizárólag azon az alapon, hogy az e bekezdésben és a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem születik határozat az elfogadhatatlanságról.

- (2) Az eljáró hatóság legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja az (1) bekezdés első albekezdésében előírt határidőket, amennyiben:

- a) aránytalanul nagy számú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy tesz nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot ugyanazon időszakon belül, ami kivitelezhetetlenné teszi az elfogadhatósági eljárásnak a meghatározott határidőkön belüli lefolytatását;
- b) összetett ténybeli vagy jogi kérdéseket érintő ügyről van szó;
- c) a késelelem egyértelműen és kizárólag annak tudható be, hogy a kérelmező nem tett eleget a 9. cikk szerinti kötelezettségeinek.

- (3) Az eljáró hatóságnak a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a kérelem benyújtásának napjától számított három hónapon belül le kell zárnia a gyorsított vizsgálati eljárást.
- (4) Az eljáró hatóságnak biztosítani kell, hogy az érdemi vizsgálati eljárás – feltéve, hogy az nem gyorsított vizsgálati eljárás – a lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb a kérelem benyújtásának napjától számított hat hónapon belül lezáruljon, a megfelelő és teljes körű vizsgálat sérelme nélkül.
- (5) Az eljáró hatóság a (4) bekezdésben említett hat hónapos határidőt legfeljebb hat hónappal meghosszabbíthatja, amennyiben:
- a) aránytalanul sok harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy tesz nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot ugyanazon időszakon belül, ami a kivitelezhetetlenné teszi az eljárás hat hónapos határidőn belüli lefolytatását;
 - b) összetett ténybeli vagy jogi kérdéseket érintő ügyről van szó;
 - c) a kérelem egyértelműen és kizárólag annak tudható be, hogy a kérelmező nem tett eleget a 9. cikk szerinti kötelezettségeinek.
- (6) Amennyiben egy kérelmezővel szemben az (EU) .../... rendelet⁺ 46. cikkében meghatározott átadási eljárás van folyamatban, az e cikk (4) bekezdésében említett határidőt attól a naptól kezdődően kell számítani, amikor a kérelmet a 28. cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtották.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

(7) Az eljáró hatóság elhalaszthatja a vizsgálati eljárás lezárását, amennyiben a származási országban fennálló bizonytalan, várhatóan ideiglenes helyzet miatt észszerűen nem várható el, hogy az (4) bekezdésben megállapított határidőn belül határozatot hozzon. Ilyen esetekben az eljáró hatóságnak:

- a) legalább négyhavonta felül kell vizsgálnia az adott származási országban fennálló helyzetet;
- b) amennyiben elérhető, figyelembe kell vennie az adott származási országban fennálló helyzetnek a Menekültügyi Ügynökség által elvégzett felülvizsgálatát;
- c) a lehető leghamarabb tájékoztatnia kell az érintett kérelmezőket – olyan nyelven, amelyet megértenek vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megértik – a halasztás okairól.

A tagállamnak a lehető leghamarabb tájékoztatnia kell a Bizottságot és a Menekültügyi Ügynökséget az adott származási országgal kapcsolatos eljárások elhalasztásáról. Az eljáró hatóságnak minden esetben a kérelem benyújtásától számított 21 hónapon belül le kell zárnia a vizsgálati eljárást.

(8) A tagállamok határidőket állapítanak meg a vizsgálati eljárás lezárására vonatkozóan olyan esetekre, amikor egy bíróság megsemmisíti az eljáró hatóság határozatát, és visszautalja az ügyet. Az említett határidőknek rövidebbnek kell lenniük az e cikkben meghatározott határidőknél.

III. SZAKASZ

A KÉRELEMRŐL SZÓLÓ HATÁROZAT

36. cikk

A kérelemről szóló határozat

- (1) A nemzetközi védelem iránti kérelemről szóló határozatot írásba kell foglalni, és azt a kérelmezővel az érintett tagállam nemzeti jogával összhangban, a lehető leghamarabb közölni kell. Ha a kérelmezőt képviselő vagy jogi tanácsadó jogilag képviseli, az illetékes hatóság a határozatot a kérelmező helyett a képviselő vagy a jogi tanácsadó részére is kézbesítheti.
- (2) Amennyiben valamely kérelem elfogadhatatlanság okán, menekült jogállásra vagy kiegészítő védelmi jogállásra vonatkozó megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán, kifejezett vagy hallgatólagos visszavonás okán elutasításra kerül, a határozatnak tartalmaznia kell az elutasítás ténybeli és jogi indokolását.
- (3) A kérelmezőt írásban tájékoztatni kell a határozat eredményéről, valamint arról, hogy miként lehet megtámadni a kérelmet elfogadhatatlanság okán, menekült jogállásra vagy kiegészítő védelmi jogállásra vonatkozó megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán, vagy hallgatólagos visszavonás okán elutasító határozatot. Ez a tájékoztatás a nemzetközi védelem iránti kérelemről hozott határozat részeként is megadható. Amennyiben a kérelmezőt nem segíti jogi tanácsadó, az említett tájékoztatást olyan nyelven kell nyújtani, amelyet a kérelmező megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti.

- (4) Amennyiben a kérelmezőt olyan jogi tanácsadó segíti, aki a kérelmezőt jogilag képviseli, a (3) bekezdésben említett tájékoztatás nyújtható kizárólag az említett jogi tanácsadó számára, anélkül, hogy azt lefordítanák olyan nyelvre, amelyet a kérelmező megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti. Ilyen esetben azt, hogy a nemzetközi védelmet megadták-e vagy sem, írásban kell közölni tájékoztatás céljából a kérelmezővel, olyan nyelven, amelyet megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti, a határozat megtámadásának módjára vonatkozó általános tájékoztatással együtt.
- (5) Kiskorúak vagy eltartott nagykorúak nevében benyújtott kérelmek esetében, és ha valamennyi kérelem a szóban forgó kiskorúért vagy eltartott nagykorúért felelős nagykorú személy kérelmével teljesen azonos ténybeli alapon nyugszik, az eljáró hatóság – minden egyes kérelmező vonatkozásában elvégzett egyéni értékelést követően – valamennyi kérelmezőre kiterjedően egyetlen határozatot hozhat, kivéve akkor, ha a határozat meghozatala a kérelmezővel kapcsolatban olyan sajátos körülmények nyilvánosságra hozatalához vezetne, amelyek veszélyeztethetnék a kérelmező érdekeit, különösen a nemi alapú erőszakot, emberkereskedelmet, valamint a nemi, szexuális irányultságon, nemi identitáson vagy életkoron alapuló üldözést magukban foglaló esetekben. Ilyen esetben külön határozatot kell kiadni, és azt közölni kell az érintett személlyel az (1) bekezdéssel összhangban.

37. cikk

A kérelem elutasítása és kiutasítási határozat hozatala

Amennyiben valamely kérelem elfogadhatatlanság, a mind a menekült jogállásra, mind a kiegészítő védelmi jogállásra vonatkozó megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán, illetve hallgatólagos vagy kifejezett visszavonás okán elutasításra kerül, a tagállamok olyan kiutasítási határozatot hoznak, amely megfelel a 2008/115/EK irányelvnek, és amely összhangban van a visszaküldés tilalmának elvével. Amennyiben a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételét megelőzően már sor került kiutasítási határozat vagy visszatérési kötelezettséget előíró egyéb határozat meghozatalára, az e cikk szerinti kiutasítási határozatra nincs szükség. A kiutasítási határozatot a nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozat részeként vagy különálló jogi aktusban kell meghozni. Amennyiben a kiutasítási határozatot külön jogi aktusban hozzák meg, azt a nemzetközi védelem iránti kérelmet elutasító határozattal egy időben és együtt, vagy azt követően indokolatlan késedelem nélkül kell kibocsátani.

38. cikk

A kérelem elfogadhatóságáról szóló határozat

- (1) Az eljáró hatóság a II. fejezetben meghatározott alapelvekkel és garanciákkal összhangban értékelheti a kérelem elfogadhatóságát, és a nemzeti jog alapján felhatalmazható arra, hogy a kérelmet elfogadhatatlanság okán elutasítsa, amennyiben a következő okok bármelyike fennáll:
 - a) a kérelmező esetében olyan ország minősül az 58. cikk értelmében az első menedék országának, amely nem tagállam, kivéve, ha egyértelmű, hogy a kérelmezőt nem engedik be vagy nem engedik vissza az említett országba;

- b) a kérelmező esetében olyan ország minősül az 59. cikk értelmében biztonságos harmadik országnak, amely nem tagállam, kivéve, ha egyértelmű, hogy a kérelmezőt nem engedik be vagy nem engedik vissza az említett országba;
- c) valamely, a kérelmet vizsgáló tagállamtól eltérő tagállam a kérelmezőt nemzetközi védelemben részesítette;
- d) valamely nemzetközi büntetőbíróság vagy -törvényszék biztonságos áthelyezést biztosított a kérelmező számára valamely tagállamba vagy harmadik országba, vagy egyértelműen ilyennek tekinthető intézkedéseket tesz, kivéve, ha olyan új releváns körülmények merültek fel, amelyeket a bíróság vagy törvényszék nem vett figyelembe, vagy ha nem volt jogi lehetőség arra, hogy a nemzetközileg elismert emberi jogi normák szempontjából releváns körülményeket az adott nemzetközi büntetőbíróság vagy -törvényszék előtt felvessék;
- e) az érintett kérelmező a 2008/115/EK irányelv 6. cikkével összhangban kiutasítási határozatot kapott, és csak a kiutasítási határozatnak az általa történő kézhezvételétől számított hét munkanap elteltével tett kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, feltéve, hogy tájékoztatták arról, hogy milyen következményekkel jár, ha e határidőn belül nem tesz ilyen szándéknyilatkozatot, és az említett határidő lejártá óta nem merültek fel új releváns elemek.

- (2) Az eljáró hatóságnak elfogadhatatlanság okán el kell utasítania a kérelmet, amennyiben a kérelem olyan ismételt kérelem, amely esetében nem merültek fel az 55. cikk (3) és (5) bekezdésében említett új releváns elemek annak megvizsgálásával kapcsolatban, hogy a kérelmező az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban nemzetközi védelemben részesülő személynek minősül-e, illetve a korábban alkalmazott elfogadhatatlansági okkal kapcsolatban, vagy a kérelmező nem adott elő ilyeneket.

39. cikk

A kérelem érdemében való döntés

- (1) A kérelem nem vizsgálható érdemben, amennyiben:
- a) az (EU) .../... rendelettel⁺⁺ összhangban egy másik tagállam felelős;
 - b) a kérelmet a 38. cikkel összhangban elfogadhatatlanság okán elutasítják; vagy
 - c) a 40. cikk (2) bekezdésének és a 41. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül a kérelmet kifejezetten vagy hallgatólagosan visszavonják.
- (2) Valamely kérelem érdemi vizsgálata során az eljáró hatóságnak határozatot kell hoznia arról, hogy a kérelmező menekültnek minősül-e, és ha nem, meg kell állapítania, hogy a kérelmező az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban jogosult-e kiegészítő védelemre.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (3) Az eljáró hatóságnak a kérelmet megalapozatlanság okán el kell utasítania, ha azt állapította meg, hogy a kérelmező az (EU) .../... rendelet⁺ értelmében nem minősül nemzetközi védelemre jogosultnak.
- (4) Az eljáró hatóság a nemzeti jog alapján felhatalmazható arra, hogy a megalapozatlan kérelmet nyilvánvalóan megalapozatlannak nyilvánítsa, amennyiben a vizsgálat lezárásának időpontjában fennáll a 42. cikk (1) és (3) bekezdésében említett körülmények bármelyike.

40. cikk

A kérelem kifejezett visszavonása

- (1) A kérelmező saját kezdeményezésére, az eljárás során bármikor visszavonhatja a kérelmét. A kérelmet a kérelmezőnek írásban kell visszavonnia a nemzeti joggal összhangban vagy személyesen, vagy pedig a jogi tanácsadója általi kézbesítés révén.
- (2) Az illetékes hatóságoknak a kérelem visszavonásának időpontjában a 8. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban tájékoztatniuk kell a kérelmezőt a visszavonás valamennyi eljárási következményéről, mégpedig olyan nyelven, amelyet a kérelmező megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti.
- (3) Amennyiben a kifejezett visszavonásra az eljáró hatóságtól eltérő illetékes hatóság előtt kerül sor, az említett hatóságnak tájékoztatnia kell az eljáró hatóságot a visszavonásról. Az eljáró hatóságnak olyan határozatot kell elfogadnia, amelyben kimondja, hogy a kérelem kifejezett visszavonásra került. Ez a határozat jogerős, és nem képezheti az e rendelet V. fejezetében említett fellebbezés tárgyát.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (4) Ha az eljáró hatóság a kérelem kérelmező általi kifejezett visszavonásának időpontjában már azt állapította meg, hogy a kérelmező az (EU) .../... rendelet⁺ értelmében nem minősül nemzetközi védelemre jogosultnak, még mindig hozhat olyan határozatot, amelyben a kérelmet megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán elutasítja.

41. cikk

A kérelem hallgatólagos visszavonása

- (1) A kérelmet hallgatólagosan visszavontnak kell nyilvánítani, amennyiben:
- a) a kérelmező – megfelelő ok nélkül – nem nyújtotta be a kérelmét a 28. cikkel összhangban, annak ellenére, hogy tényleges lehetősége volt rá;
 - b) a kérelmező megtagadja az együttműködést azáltal, hogy nem adja meg a 27. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett információkat, illetve nem szolgáltat biometrikus adatokat;
 - c) a kérelmező megtagadja a lakcíme megadását – amennyiben rendelkezik ilyennel –, kivéve, ha az illetékes hatóságok biztosítják a lakhatást;
 - d) a kérelmező megalapozott indok nélkül nem vett részt a személyes meghallgatáson, jóllehet azt a 13. cikk alapján előírták a számára, illetve megalapozott indok nélkül oly mértékben megtagadta a kérdésekre való válaszadást a meghallgatás során, hogy a meghallgatás eredménye elégtelen volt a kérelem érdemében való döntéshez;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- e) a kérelmező ismételten nem teljesítette a 9. cikk (4) bekezdése szerinti jelentkezési kötelezettségét, vagy nem áll az illetékes közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok rendelkezésére, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a rendelkezésre állás hiánya rajta kívül álló konkrét körülmények miatt következett be;
- f) a kérelmező az (EU) .../... rendelet⁺ 17. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt tagállamtól eltérő tagállamban nyújtotta be a kérelmet, és nem marad az említett tagállamban a felelős tagállam meghatározásáig vagy adott esetben az átadási eljárás végrehajtásáig.
- (2) Amennyiben az a hatóság, amely értékeli, hogy a kérelmet hallgatólagosan visszavonták-e, az eljáró hatóságtól eltérő illetékes hatóság, és amennyiben e hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelmet hallgatólagosan visszavontnak kell tekinteni, az említett hatóságnak tájékoztatnia kell erről az eljáró hatóságot. Az eljáró hatóságnak olyan határozatot kell elfogadnia, amelyben kimondja, hogy a kérelem hallgatólagosan visszavonásra került.
- (3) Amennyiben a kérelmező jelen van, az illetékes hatóságnak a visszavonás időpontjában a 8. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban tájékoztatnia kell a kérelmezőt a visszavonás valamennyi eljárási következményéről, mégpedig olyan nyelven, amelyet a kérelmező megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (4) Az illetékes hatóság felfüggesztheti az eljárást annak érdekében, hogy lehetőséget adjon a kérelmezőnek arra, hogy – a kérelmet hallgatólagosan visszavontnak kimondó határozat meghozatalát megelőzően – megindokolja vagy orvosolja az (1) bekezdésben meghatározott mulasztásokat, illetve cselekményeket.
- (5) A kérelem megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán elutasítható, ha az eljáró hatóság már a kérelem hallgatólagos visszavonásának időpontjában már azt állapította meg, hogy a kérelmező az (EU) .../... rendelet⁺ értelmében nem minősül nemzetközi védelemre jogosultnak.

IV. SZAKASZ

KÜLÖNLEGES ELJÁRÁSOK

42. cikk

Gyorsított vizsgálati eljárás

- (1) A 21. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az eljáró hatóságnak a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban fel kell gyorsítania a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi vizsgálatát, ha:
- a) a kérelmező a benyújtott kérelmében és az általa előterjesztett tények tekintetében az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti, nemzetközi védelemben részesülő személyként való elismerés szempontjából csak irreleváns információkat közölt;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- b) a kérelmező egyértelműen összefüggéstelen vagy ellentmondásos, illetve egyértelműen hamis vagy nyilvánvalóan valószínűtlen nyilatkozatokat tett, vagy a származási országgal kapcsolatos, releváns és elérhető információknak ellentmondó nyilatkozatokat, ami világossá tette, hogy kérelme nem meggyőző a tekintetben, hogy az (EU) .../... rendelet⁺ szerint minősülhet-e nemzetközi védelemben részesülő személynek;
- c) úgy ítélik meg, hogy a kérelmező – miután minden lehetőséget megkapott arra, hogy kérelmét kellően megindokolja – szándékosan félrevezette a hatóságokat különösen a személyazonosságára, illetve állampolgárságára vonatkozó hamis információ szolgáltatásával, vagy hamis dokumentumok benyújtásával, illetve olyan fontos információk vagy dokumentumok visszatartásával, amelyek hátrányosan befolyásolhatták volna a határozathozatalt, vagy egyértelmű okok alapján feltételezhető, hogy a kérelmező rosszhiszeműen megsemmisítette vagy eldobta személyazonosító vagy úti okmányát annak érdekében, hogy megakadályozza a személyazonossága vagy állampolgársága megállapítását;
- d) a kérelmező kizárólag azért tesz kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot, hogy késleltesse, megghiúsítsa vagy megakadályozza egy olyan határozat végrehajtását, amely a tagállam területéről történő kitoloncolását eredményezné;
- e) valamely harmadik ország a kérelmező számára e rendelet értelmében biztonságos származási országnak tekinthető;
- f) észszerű okok alapján feltételezhető, hogy a kérelmező veszélyt jelent a tagállamok nemzetbiztonságára vagy közrendjére, vagy a kérelmezőt a nemzeti jogban meghatározott komoly nemzetbiztonsági vagy közrendvédelmi okokból kitoloncolták;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- g) a kérelem olyan ismételt kérelem , amely nem elfogadhatatlan;
- h) a kérelmező a tagállam területére jogellenesen lépett be, vagy tartózkodását jogellenesen hosszabbította meg, és anélkül, hogy erre alapos oka lett volna, elmulasztotta az illetékes hatóságoknál való jelentkezést vagy – a határátlépés körülményeire is tekintettel – nem tett nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot a lehető legrövidebb időn belül;
- i) a kérelmező jogszerűen lépett be valamely tagállam területére, és anélkül, hogy erre alapos oka lett volna, nem tett nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot a lehető legrövidebb időn belül, tekintettel a kérelmének indokaira; ez a pont nem érinti a sur place felmerülő nemzetközi védelem iránti igényt; vagy
- j) a kérelmező olyan harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személyek esetében korábban olyan harmadik országban szokásos tartózkodási helyvel rendelkező személy, amely esetében az eljáró hatóság nemzetközi védelmet megadó határozatainak aránya – a rendelkezésre álló legfrissebb éves, uniós szintű átlagos Eurostat-adatok szerint – 20 % vagy annál alacsonyabb, kivéve, ha az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy jelentős változás következett be a vonatkozó Eurostat-adatok közzététele óta az érintett harmadik országban, vagy hogy a kérelmező olyan személyek meghatározott kategóriájába tartozik, akik esetében a 20 %-os vagy annál alacsonyabb arány nem tekinthető reprezentatívnak védelmi szükségleteik szempontjából, figyelembe véve többek között az elsőfokú és a jogerős határozatok közötti jelentős különbségeket.

Amennyiben a Menekültügyi Ügynökség az (EU) 2021/2303 rendelet 11. cikkével összhangban valamely származási országra vonatkozóan olyan iránymutató feljegyzést adott ki, amelyből az derül ki, hogy a vonatkozó Eurostat-adatok közzététele óta az érintett harmadik országban jelentős változás következett be, a tagállamok az említett iránymutató feljegyzést referenciaként használják az e bekezdés j) pontja első albekezdésének alkalmazásához.

- (2) Amennyiben az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelem elbírálásához olyan tény- vagy jogkérdéseket kell megvizsgálni, amelyek a gyorsított vizsgálati eljárásban való vizsgálathoz túl bonyolultak, az érdemi vizsgálatot a 35. cikk (4) bekezdésével és a 39. cikkel összhangban kell lefolytatnia. Ebben az esetben az érintett kérelmezőt az eljárásbeli változásról értesíteni kell.
- (3) Gyorsított vizsgálati eljárás kísérő nélküli kiskorúak esetében kizárólag akkor alkalmazható, ha:
 - a) a kérelmező olyan harmadik országból származik, amely e rendelet értelmében biztonságos származási országnak tekinthető;
 - b) ésszerű okok alapján feltételezhető, hogy a kérelmező veszélyt jelent a tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére, vagy a kérelmezőt a nemzeti jogban meghatározott komoly nemzetbiztonsági vagy közrendvédelmi okokból kitoloncolták;
 - c) a kérelem olyan ismételt kérelem, amely nem elfogadhatatlan;

- d) úgy ítélik meg, hogy a kérelmező – miután minden lehetőséget megkapott arra, hogy kérelmét kellően megindokolja – szándékosan félrevezette a hatóságokat különösen a személyazonosságára, illetve állampolgárságára vonatkozó hamis információ szolgáltatásával, vagy hamis dokumentumok benyújtásával, illetve olyan fontos információk vagy dokumentumok visszatartásával, amelyek hátrányosan befolyásolhatták volna a határozathozatalt, vagy egyértelmű okok alapján feltételezhető, hogy a kérelmező rosszhiszeműen megsemmisítette vagy eldobta személyazonosító vagy úti okmányát annak érdekében, hogy megakadályozza a személyazonossága vagy állampolgársága megállapítását; vagy
- e) a kérelmező olyan harmadik ország állampolgára, illetve hontalan személyek esetében korábban olyan harmadik országban szokásos tartózkodási helyvel rendelkező személy, amely esetében az eljáró hatóság nemzetközi védelmet megadó határozatainak aránya – a rendelkezésre álló legfrissebb éves, uniós szintű átlagos Eurostat-adatok szerint – 20 % vagy annál alacsonyabb, kivéve, ha az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy jelentős változás következett be a vonatkozó Eurostat-adatok közzététele óta az érintett harmadik országban, vagy hogy a kérelmező olyan személyek meghatározott kategóriájába tartozik, akik esetében a 20 %-os vagy annál alacsonyabb arány nem tekinthető reprezentatívnak védelmi szükségleteik szempontjából, figyelembe véve többek között az elsőfokú és a jogerős határozatok közötti jelentős különbségeket.

Amennyiben a Menekültügyi Ügynökség az (EU) 2021/2303 rendelet 11. cikkével összhangban valamely származási országra vonatkozóan olyan iránymutató feljegyzést adott ki, amelyből az derül ki, hogy a vonatkozó Eurostat-adatok közzététele óta az érintett harmadik országban jelentős változás következett be, a tagállamok az említett iránymutató feljegyzést referenciaként használják az e bekezdés első albekezdése e) pontjának alkalmazásához.

43. cikk

A határon folytatott menekültügyi eljárás alkalmazásának feltételei

- (1) Az (EU) .../... rendelettel⁺ összhangban lefolytatott előszűrést követően, adott esetben és feltéve, hogy a kérelmező számára még nem engedélyezték a tagállamok területére való belépést, a tagállam – a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban – a határon folytatott eljárásban vizsgálhatja meg a kérelmet, ha arra irányulóan olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy tett szándéknyilatkozatot, aki nem teljesíti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében a valamely tagállam területére történő beutazásra vonatkozóan meghatározott feltételeket. A határon folytatott eljárásra az alábbi esetekben kerülhet sor:
- a) kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozat külső határátkelőhelyen vagy tranzitónában való megtételét követően;
 - b) a külső határ jogellenes átlépése miatti elfogás követően;
 - c) kutatási-mentési művelet után valamely tagállam területén történő partra szállítást követően;
 - d) az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 67. cikkének (11) bekezdése szerinti áthelyezést követően.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (2) Azon kérelmezők számára, akikkel szemben határon folytatott eljárás van folyamatban – az 51. cikk (2) bekezdésének és az 53. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül –, nem engedélyezhető, hogy belépjenek a tagállamok területére. A tagállamok által a területükre történő jogellenes belépés megakadályozása érdekében hozott minden intézkedésnek összhangban kell lennie az (EU) .../... irányelvvel⁺.
- (3) Az 51. cikk (2) bekezdése első albekezdésének utolsó mondatától eltérve a kérelmező számára nem engedélyezhető, hogy belépjen a tagállam területére, amennyiben:
- a) a kérelmezőt a 10. cikk (4) bekezdésének a) vagy c) pontjával összhangban nem illeti meg az adott tagállam területén való maradáshoz való jog;
 - b) a kérelmezőt a 68. cikkel összhangban nem illeti meg az adott tagállam területén való maradáshoz való jog, és a kérelmező nem kérelmezte az alkalmazandó határidőn belül, hogy a fellebbezési eljárás céljából engedélyezzék számára a maradást;
 - c) a kérelmezőt a 68. cikkel összhangban nem illeti meg az adott tagállam területén való maradáshoz való jog, és a bíróság úgy határozott, hogy nem engedélyezhető a kérelmező számára a maradás a fellebbezési eljárás elbírálásáig.

Az e bekezdés első albekezdésében említett esetekben, amennyiben a kérelmezővel szemben a 2008/115/EK irányelvvel összhangban kiutasítási határozatot hoztak, vagy beléptetését az (EU) 2016/399 rendelet 14. cikkével összhangban megtagadták, az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 4. cikkét kell alkalmazni.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (4) Az (EU) 2021/2303 rendelet 14. cikkében meghatározott ellenőrzési mechanizmus sérelme nélkül és annak kiegészítéseként minden tagállam rendelkezik egy olyan mechanizmusról, amely az (EU) .../... rendelet⁺ 10. cikkében meghatározott kritériumoknak megfelelően a határon folytatott eljárással kapcsolatban az alapvető jogok érvényesülésének nyomon követésére szolgál.

44. cikk

A határon folytatott menekültügyi eljárás keretében hozott határozatok

- (1) A határon folytatott eljárás alkalmazása esetén a következőkről hozható határozat:
- a) a kérelem elfogadhatatlansága a 38. cikkel összhangban;
 - b) a kérelem érdeme, amennyiben a 42. cikk (1) bekezdésének a)–g) és j) pontjában, valamint a 42. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett körülmények bármelyike fennáll.
- (2) Amennyiben a kérelmezők száma meghaladja a 47. cikk (1) bekezdésében említett számot, valamint annak megállapítása céljából, hogy kivel szemben kell határon folytatott eljárást indítani a 42. cikk (1) bekezdésének c), f) vagy j) pontja vagy a 42. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján, elsőbbséget kell biztosítani a kérelmek következő kategóriáinak:
- a) egyes olyan harmadik országbeli állampolgárok, illetve hontalan személyek esetében korábban harmadik országban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező olyan személyek kérelmei, akiknek – elutasító határozat esetén – nagyobb a kilátásuk arra, hogy e rendelet értelmében visszaküldjék őket adott esetben a származási országukba, a korábbi szokásos tartózkodási helyük szerinti országba, egy biztonságos harmadik országba vagy az első menedék országába;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- b) egyes olyan harmadik országbeli állampolgárok, illetve hontalan személyek esetében korábban harmadik országban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező olyan személyek kérelmei, akikről megalapozottan feltételezhető, hogy veszélyt jelentenek valamely tagállam nemzetbiztonságára vagy közrendjére;
 - c) a b) pont sérelme nélkül, egyes olyan harmadik országbeli állampolgárok, illetve hontalan személyek esetében korábban harmadik országban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező olyan személyek kérelmei, akik nem kiskorúak és nem azok családtagjai.
- (3) Amennyiben a határon folytatott eljárást kiskorúakra és családtagjaikra alkalmazzák, elsőbbséget kell biztosítani a kérelmeik vizsgálatának.

A tagállamok elsőbbséget biztosíthatnak egyes olyan harmadik országbeli állampolgárok, illetve hontalan személyek esetében korábban harmadik országban szokásos tartózkodási hellyel rendelkező olyan személyek kérelmei vizsgálatának is, akiknek – elutasító határozat esetén – nagyobb a kilátásuk arra, hogy visszaküldjék őket adott esetben a származási országukba, a korábbi szokásos tartózkodási helyük szerinti országba, egy biztonságos harmadik országba vagy az első menedék országába e rendelet értelmében.

45. cikk

A határon folytatott menekültügyi eljárás kötelező alkalmazása

- (1) Amennyiben a 42. cikk (1) bekezdésének c), f) vagy j) pontjában említett körülmények bármelyike fennáll, a tagállam a 43. cikk (1) bekezdésében említett esetekben a határon folytatott eljárás keretében vizsgálja meg a kérelmet.

- (2) A 42. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett körülmények fennállása esetén és az 54. cikk sérelme nélkül, a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a határon folytatott eljárás keretében lehetőség szerint megőrizték a család egységét.
- (3) A (2) bekezdés alkalmazásában a család egységének megőrzése érdekében „a kérelmező családtagjai” alatt a nemzetközi védelem iránti kérelem tekintetében – amennyiben a család már azelőtt létezett, hogy a kérelmező megérkezett a tagállamok területére – a kérelmezőnek az ugyanazon tagállam területén tartózkodó, következő családtagjait kell érteni:
- a) a kérelmező házastársa vagy vele tartós kapcsolatban élő, nem házas társa, amennyiben az érintett tagállam joga vagy gyakorlata a nem házas párokat a házaspárokkal egyenértékű elbánásban részesíti;
 - b) az a) pontban említett pár vagy a kérelmező kiskorú gyermekei, feltéve, hogy nem házasok, és függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy a nemzeti jog értelmében örökbe fogadták őket;
 - c) amennyiben a kérelmező kiskorú és nem házas, abban az esetben az apja, az anyja vagy egy másik, az azon tagállam joga vagy gyakorlata szerint felelős nagykorú személy, amelyben a nagykorú személy tartózkodik;
 - d) amennyiben a kérelmező kiskorú és nem házas, a kérelmező testvére vagy testvérei, feltéve, hogy azok kiskorúak és nem házasok.

Az első albekezdés b), c) és d) pontja alkalmazásában egy kiskorú – egyedi értékelés alapján – nem minősül házasnak, ha a házasságát az érintett tagállam nemzeti joga szerint nem lehetne megkötni, különös tekintettel a házasságkötés törvényes alsó korhatárára.

- (4) Amennyiben az (EU) 2021/2303 rendelet 14. és 15. cikke alapján végzett ellenőrzés keretében szerzett információk alapján a Bizottság okkal feltételezi, hogy az adott tagállam nem felel meg az 54. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek, haladéktalanul ajánlást tesz arra, hogy a határon folytatott eljárásnak a kiskorúakat nevelő családokra történő alkalmazását az 53. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint felfüggeszék. A Bizottság az említett ajánlást közzéteszi.

Az érintett tagállam a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a Bizottságnak az 53. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti kötelezettségei tekintetében, valamint a feltárt hiányosságok kezelése céljából megfogalmazott ajánlását annak érdekében, hogy biztosítsa az 54. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek való teljes körű megfelelést. Az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot az ajánlás végrehajtása érdekében meghozott intézkedésekről.

46. cikk

A megfelelő uniós szintű kapacitás

A megfelelő uniós szintű kapacitás 30 000 fő.

47. cikk

A tagállamok megfelelő kapacitása

- (1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján, a (4) bekezdésben meghatározott képlet alkalmazásával kiszámítja azt a számot, amely megfelel az egyes tagállamok megfelelő kapacitásának.

A (3) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az egyes tagállamok által a határon folytatott eljárás keretében megvizsgálandó kérelmek évenkénti maximális számát is meghatározza. E maximális számnak ... [az e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-tól/-től kezdve a (4) bekezdésben meghatározott képlet alkalmazásával kapott szám kétszeresének, ... [az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított egy évvel]-tól/-től kezdve a (4) bekezdésben meghatározott képlet alkalmazásával kapott szám háromszorosának, ... [az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított két évvel]-tól/-től kezdve pedig a (4) bekezdésben meghatározott képlet alkalmazásával kapott szám négyszeresének kell lennie.

- (2) Amennyiben egy tagállam eléri az (1) bekezdés első albekezdésében említett megfelelő kapacitását, a továbbiakban nem köteles határon folytatott eljárásokat végezni a 43. cikk (1) bekezdésében említett esetekben, ha a 42. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett körülmények fennállnak.

- (3) Amennyiben egy tagállam már megvizsgált az (1) bekezdés második albekezdésében említett maximális számnak megfelelő számú kérelmet, a továbbiakban nem köteles határon folytatott eljárásokat végezni a 43. cikk (1) bekezdésében említett esetekben, ha a 42. cikk (1) bekezdésének c) vagy j) pontjában említett körülmények fennállnak. A tagállam azonban továbbra is köteles a határon folytatott eljárás keretében megvizsgálni az olyan harmadik országbeli állampolgárok kérelmeit, akik esetében a 42. cikk (1) bekezdésének f) pontjában, valamint a 42. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett körülmények fennállnak.
- (4) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett számot úgy kell kiszámítani, hogy a 46. cikkben meghatározott számot meg kell szorozni az érintett tagállam külső határán az előző három évben történt szabálytalan határátlépések számának, az érintett tagállamba az előző három évben folytatott kutatási-mentési műveleteket követően érkezők számának, valamint az érintett tagállamba való beléptetés külső határon való megtagadásának az előző három évben történt esetei számának az összegével, és az így kapott eredményt el kell osztani az Unió egészében ugyanazon időszak alatt megfigyelt szabálytalan külsőhatár-átlépések számának, a kutatási-mentési műveleteket követően az Unióba érkezőknek az Unió egészében ugyanazon időszak alatt rögzített számának, valamint a beléptetés külső határon való megtagadása eseteinek az Unió egészében ugyanazon időszak alatt rögzített számának az összegével; ezeknek a számadatoknak a legfrissebb elérhető Frontex- és Eurostat-adatokon kell alapulniuk.
- (5) A Bizottság az (1) bekezdésben említett, első ilyen végrehajtási jogi aktust ... [az e rendelet hatálybalépésének napjától számított két hónappal]-án/-én, majd azt követően háromévente október 15-én fogadja el.

Az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusnak a Bizottság általi elfogadását követően minden tagállam a második és minden azt követő végrehajtási jogi aktus elfogadásától számított hat hónapon belül biztosítja, hogy rendelkezzen az adott végrehajtási jogi aktusban meghatározott megfelelő kapacitással. Az első ilyen végrehajtási jogi aktus céljából a tagállamok biztosítják, hogy ... [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt rendelkezzenek az említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott megfelelő kapacitással.

48. cikk

Abban az esetben alkalmazandó intézkedés, ha egy tagállam elérte a megfelelő kapacitást

- (1) Amennyiben valamely tagállamban egy adott időpontban a határon folytatott menekültügyi eljárás hatálya alá tartozó kérelmezők száma, valamint az (EU) .../... rendelet⁺ alapján létrehozott, határon folytatott visszaküldési eljárás vagy adott esetben az azzal egyenértékű, a nemzeti jog alapján létrehozott, határon folytatott visszaküldési eljárás hatálya alá tartozó személyek száma együttesen megegyezik a 47. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett bizottsági végrehajtási jogi aktusban az érintett tagállam tekintetében meghatározott számmal vagy meghaladja azt, a tagállam értesítheti erről a Bizottságot.
- (2) Amennyiben egy tagállam az (1) bekezdéssel összhangban értesíti a Bizottságot, e tagállam – a 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve – nem köteles határon folytatott eljárás keretében megvizsgálni a 42. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett kérelmezők által a kérelem benyújtására irányulóan tett szándéknyilatkozatokat olyan időpontban, amikor az adott tagállamban a határon folytatott eljárás hatálya alá tartozó kérelmezők száma megegyezik a 47. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett számmal vagy meghaladja azt.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (3) A (2) bekezdésben előírt intézkedést a beáramlás és a kiáramlás együttes figyelembevételével kell alkalmazni, és az érintett tagállamnak folytatnia kell a 42. cikk (1) bekezdésének j) pontjában említett kérelmezők által a kérelem benyújtására irányulóan tett szándéknyilatkozatok határon folytatott eljárás keretében való megvizsgálását, amint az adott tagállamban a határon folytatott eljárás hatálya alá tartozó kérelmezők száma egy adott időpontban alacsonyabb a 47. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett számnál.
- (4) A (2) bekezdésben előírt intézkedést a tagállamok az adott naptári év fennmaradó részében alkalmazhatják, az (1) bekezdés szerinti értesítés időpontját követő naptól kezdődően.

49. cikk

Tagállam általi értesítés a megfelelő kapacitás elérése esetén

- (1) A 48. cikkben említett értesítésnek a következő információkat kell tartalmaznia:
- a) azon kérelmezők száma, akikkel szemben az értesítés időpontjában az érintett tagállamban a határon folytatott menekültügyi eljárás, az (EU) .../... rendelet⁺ alapján létrehozott, határon folytatott visszaküldési eljárás vagy adott esetben az azzal egyenértékű, a nemzeti jog alapján létrehozott, határon folytatott visszaküldési eljárás van folyamatban;
 - b) a 48. cikkben említett azon intézkedés, amelyet az érintett tagállam alkalmazni szándékozik, vagy amelynek folytatni kívánja az alkalmazását;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- c) az érintett tagállam szándékát alátámasztó, megalapozott indokolás, amely leírja, hogy a szóban forgó intézkedés alkalmazása hogyan segíthetne a helyzet kezelésében, valamint adott esetben az érintett tagállam által a helyzet enyhítése érdekében nemzeti szinten elfogadott vagy elfogadni tervezett egyéb intézkedések, többek között az (EU) .../... rendelet⁺ 6. cikkének (3) bekezdésében említett intézkedések.
- (2) A tagállamok a Bizottságnak szóló, az e rendelet 48. cikke szerinti értesítést adott esetben az (EU) .../... rendelet⁺ 58. és 59. cikkében említett értesítés részeként is megtehetik.
- (3) Amennyiben valamely tagállam a 48. cikkel összhangban értesíti a Bizottságot, tájékoztatja erről a többi tagállamot.
- (4) A 48. cikkben említett intézkedést alkalmazó tagállam havonta tájékoztatja a Bizottságot a következőkről:
- a) azon kérelmezők száma, akikkel szemben az adott időpontban az érintett tagállamban határon folytatott eljárás van folyamatban;
- b) a beáramlás és a kiáramlás alakulása a határon folytatott eljárások hatálya alá tartozó személyek tekintetében, az adott hónap minden egyes hetére vonatkozóan;
- c) a határon folytatott eljárás során a kérelmek megvizsgálásáért felelős személyzet létszáma;
- d) a vizsgálat átlagos időtartama az eljárás közigazgatási szakaszában; és

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- e) a fellebbezés elbírálásáig való maradás engedélyezése iránti kérelem bíróság általi vizsgálatának átlagos időtartama.

A Bizottság nyomon követi az e rendelet 48. cikkében említett intézkedés alkalmazását, és e célból áttekinti a tagállamok által szolgáltatott információkat. A Bizottság az (EU) .../... rendelet⁺ 9. cikkében említett jelentés keretében értékeli az e rendelet 48. cikkében említett intézkedésnek az egyes tagállamokban történő alkalmazását.

50. cikk

Tagállam általi értesítés a kérelmek évenkénti maximális számának elérése esetén

Amennyiben egy tagállamban a határon folytatott eljárás keretében egy naptári éven belül megvizsgált kérelmek száma eléri vagy meghaladja a 47. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusban az adott tagállamra vonatkozóan meghatározott maximális kérelemszámot, a tagállam értesítheti erről a Bizottságot.

Amennyiben a tagállam e cikk első bekezdésének megfelelően értesítette a Bizottságot, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja az érintett tagállam által szolgáltatott információkat annak ellenőrzése érdekében, hogy a tagállam a naptári év kezdete óta a határon folytatott eljárás keretében olyan számú kérelmet vizsgált-e meg, amely eléri vagy meghaladja a 47. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusban az adott tagállamra vonatkozóan meghatározott számot.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

Az ellenőrzés befejezését követően a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján felhatalmazza az érintett tagállamot, hogy ne vizsgálja meg határon folytatott eljárás keretében a 42. cikk (1) bekezdésének c) és j) pontjában említett kérelmezők által a kérelem benyújtására irányulóan tett szándéknyilatkozatokat.

Ez a felhatalmazás nem mentesíti a tagállamot azon kötelezettség alól, hogy határon folytatott eljárás keretében megvizsgálja a 42. cikk (1) bekezdésének f) pontjában, valamint a 42. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett kérelmezők által a kérelem benyújtására irányulóan tett szándéknyilatkozatokat.

51. cikk

Határidők

- (1) E rendelet 28. cikkétől eltérve, a határon folytatott eljárás hatálya alá tartozó kérelmeket legkésőbb az első nyilvántartásba vételt követő öt napon belül, vagy az (EU) .../... rendelet⁺ 67. cikkének (11) bekezdése szerinti átadást követően az attól az időponttól számított öt napon belül kell benyújtani, hogy a kérelmező az ilyen átadást követően megérkezik az áthelyezés szerinti tagállamba, feltéve, hogy a benyújtásra tényleges lehetőséget biztosítanak a kérelmező számára. Az ötnapos határidő be nem tartása nem befolyásolhatja a határon folytatott eljárás további alkalmazását.
- (2) A határon folytatott eljárásnak a lehető legrövidebbnek kell lennie, ugyanakkor lehetővé kell tennie a kérelmek teljes körű és tisztességes vizsgálatát. E bekezdés harmadik albekezdésének sérelme nélkül, a határon folytatott eljárás maximális időtartama a kérelem nyilvántartásba vételétől számított 12 hét, addig az időpontig, amikor a kérelmezőt már nem illeti meg a maradáshoz való jog, vagy számára nem engedélyezett a maradás. Ezt az időszakot követően a kérelmező számára engedélyezni kell a tagállam területére való belépést, kivéve abban az esetben, ha az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 4. cikke alkalmazandó.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 17/24 (2016/0224B (COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

A tagállamok a 35. cikktől eltérve rendelkezéseket állapítanak meg a vizsgálati eljárásnak, a 68. cikk (4) és (5) bekezdésének megfelelően benyújtott, maradásra irányuló kérelem bíróság általi vizsgálatának és adott esetben a fellebbezési eljárásnak az időtartamára vonatkozóan. A megállapított időtartam révén biztosítani kell, hogy a kérelem nyilvántartásba vételétől számított 12 héten belül valamennyi említett eljárási lépés lezáruljon.

A 12 hetes határidő meghosszabbítható 16 hétre, ha az a tagállam, amelynek az érintett személyt az (EU) .../... rendelet⁺ 67. cikkének (11) bekezdése szerint átadják, a határon folytatott eljárást alkalmazza.

52. cikk

A felelős tagállam meghatározása és az áthelyezés

- (1) A határon folytatott eljárás feltételeinek fennállása esetén a tagállamok – az e rendelet 51. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidők sérelme nélkül – úgy döntenek, hogy az (EU) .../... rendeletben⁺ megállapított, a kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására irányuló eljárást ott folytatják le, ahol a határon folytatott eljárás végrehajtásra fog kerülni.
- (2) Amennyiben teljesülnek a határon folytatott eljárás alkalmazásának feltételei abban a tagállamban, amelyből a kérelmezőt átadták, a határon folytatott eljárást – az e rendelet 51. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidők sérelme nélkül – az a tagállam is alkalmazhatja, amelynek a kérelmezőt az (EU) .../... rendelet⁺ 67. cikkének (11) bekezdésével összhangban átadták.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

53. cikk

A határon folytatott menekültügyi eljárás alóli kivételek

- (1) A határon folytatott eljárás csak a 42. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett körülmények fennállása esetén alkalmazható a kísérő nélküli kiskorúakra. A kérelmező életkorával kapcsolatos kétség esetén az illetékes hatóságoknak a 25. cikkel összhangban haladéktalanul el kell végezniük az életkor meghatározását.
- (2) A tagállamok nem alkalmazhatják a határon folytatott eljárást, illetve az eljárás bármely szakaszában megszüntetik annak alkalmazását, ha:
 - a) az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy a kérelem elfogadhatatlanság okán történő elutasítását vagy a gyorsított vizsgálati eljárás alkalmazását megalapozó indokok nem vagy már nem állnak fenn;
 - b) az 54. cikkben említett helyszíneken nem biztosítható a szükséges támogatás a különleges befogadási igényekkel rendelkező kérelmezők – többek között a kiskorúak – számára az (EU) .../... irányelv⁺ IV. fejezetével összhangban;
 - c) az 54. cikkben említett helyszíneken nem biztosítható a szükséges támogatás a különleges eljárási garanciákat igénylő kérelmezők számára;
 - d) releváns egészségügyi okok, többek között a mentális egészséggel összefüggő okok indokolják a határon folytatott eljárás alkalmazásának mellőzését;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- e) az őrizetre vonatkozóan az (EU) .../... irányelv⁺ 10–13. cikkében megállapított garanciák és feltételek nem vagy már nem teljesülnek, és a határon folytatott eljárás őrizet elrendelése nélkül nem alkalmazható a kérelmező tekintetében.

Az e bekezdés első albekezdésében meghatározott esetekben az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell a kérelmező számára a tagállam területére való belépést, és alkalmaznia kell a III. fejezetben előírt megfelelő eljárást.

54. cikk

A határon folytatott menekültügyi eljárás lefolytatásának helyszínei

- (1) A határon folytatott eljárás hatálya alá tartozó kérelmek vizsgálata során valamely tagállam az (EU) .../... irányelv⁺ 9. cikke értelmében – és az említett irányelv 10. cikkének sérelme nélkül – előírja, hogy a kérelmezőknek főszabály szerint a külső határon vagy annak közelében, a tranzitónákban vagy az adott tagállamon belüli egyéb kijelölt helyszíneken kell tartózkodniuk, teljes mértékben figyelembe véve az említett tagállam sajátos földrajzi körülményeit.
- (2) A 47. cikk sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy a kiskorúakat nevelő családokat – a gyermek mindenképp felett álló érdekének mérlegelését követően – a szükségleteiknek megfelelő befogadó létesítményekben helyezték el, valamint – az (EU) .../... irányelv⁺ IV. fejezetében foglalt követelmények teljes körű tiszteletben tartása mellett – gondoskodnak a kiskorú testi, szellemi, lelki, erkölcsi és szociális fejlődésének megfelelő életszínvonalról.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát.

- (3) Minden tagállam ... [két hónappal e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt]-ig értesíti a Bizottságot azokról a helyszínekről, ahol a határon folytatott eljárást le fogják folytatni, többek között a 45. cikk alkalmazása esetén is. A tagállamok biztosítják, hogy az említett helyszínek kapacitása elégséges legyen a 45. cikk hatálya alá tartozó kérelmek megvizsgálásához. A határon folytatott eljárás lefolytatására szolgáló helyszínek meghatározását érintő minden változásról értesíteni kell a Bizottságot a változások életbe lépését követő két hónapon belül.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerinti, egy adott helyen való tartózkodásra vonatkozó követelmény nem tekinthető a valamely tagállam területére való belépésre és az ott tartózkodásra vonatkozó engedélynek.
- (5) Amennyiben azon kérelmezőt, akivel szemben határon folytatott eljárás van folyamatban, ezen eljárás céljából át kell adni az eljáró hatóságnak vagy egy illetékes elsőfokú bíróságnak, vagy pedig egészségügyi kezelés igénybevétele céljából át kell őt adni, ez az utazás önmagában nem minősül valamely tagállam területére való belépésnek.

55. cikk

Ismételt kérelmek

- (1) Azon kérelmet, amelynek benyújtására irányuló szándéknyilatkozat megtételére akkor került sor, amikor ugyanazon kérelmező valamely korábbi kérelmére vonatkozóan még nem hoztak jogerős határozatot, további előterjesztésnek kell tekinteni, nem pedig új kérelemnek.

Ezt a további előterjesztést a felelős tagállamban a folyamatban lévő közigazgatási eljárás vagy valamely folyamatban lévő fellebbezési eljárás keretében kell megvizsgálni, amennyiben az illetékes bíróság figyelembe veheti a további előterjesztés alapjául szolgáló elemeket.

- (2) A bármely tagállamban azt követően benyújtott minden további kérelmet, hogy jogerős határozatot hoztak ugyanazon kérelmező valamely korábbi kérelmére vonatkozóan, ismételt kérelemnek kell tekinteni, és azt a felelős tagállamnak kell megvizsgálnia.
- (3) Az ismételt kérelmet előzetes vizsgálatnak kell alávetni, amelyben az eljáró hatóság megállapítja, hogy felmerültek-e új elemek, vagy a kérelmező bemutatott-e új elemeket, amelyek:
 - a) jelentősen növelik annak valószínűségét, hogy az (EU) .../... rendelet⁺ szerint a kérelmező nemzetközi védelemben részesülő személynek minősül; vagy
 - b) egy korábban alkalmazott elfogadhatatlansági okra vonatkoznak, amennyiben a korábbi kérelmet elfogadhatatlanság okán elutasították.
- (4) Az előzetes vizsgálatot a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban írásbeli beadványok vagy személyes meghallgatás alapján kell elvégezni. A személyes meghallgatástól el lehet különösen tekinteni azokban az esetekben, amikor az írásbeli beadványokból kiderül, hogy a kérelmező nem terjeszt elő a (3) bekezdésben említett új elemeket.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (5) A kérelmező által bemutatott elemek csak akkor tekinthetők újnak, ha a kérelmező az önhibáján kívül nem tudta ezeket az elemeket a korábbi kérelemmel összefüggésben bemutatni. Azokat az elemeket, amelyeket a kérelmező korábban is be tudott volna nyújtani, nem kell figyelembe venni, kivéve abban az esetben, ha jelentősen növelik annak valószínűségét, hogy a kérelem nem elfogadhatatlan, vagy a kérelmező nemzetközi védelemre jogosultnak minősül, vagy ha a korábbi kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasították, mivel azt a 41. cikkel összhangban hallgatólagosan visszavonták.
- (6) Amennyiben a kérelmező bemutatott a (3) bekezdésben említett új elemeket, vagy felmerültek ilyen új elemek, a kérelmet érdemben tovább kell vizsgálni, kivéve abban az esetben, ha a kérelem a 38. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamely más indok alapján elfogadhatatlannak tekinthető.
- (7) Amennyiben a kérelmező nem mutatott be a (3) bekezdésben említett új elemeket, illetve nem merültek fel ilyen új elemek, a kérelmet a 38. cikk (2) bekezdése szerint elfogadhatatlanság okán el kell utasítani.

56. cikk

A tagállamban maradás joga alóli kivételek ismételt kérelmek esetén

A visszaküldés tilalma elvének sérelme nélkül, a tagállamok meghatározhatnak a területükön maradáshoz való jog alóli kivételeket és eltérhetnek a 68. cikk (5) bekezdésének d) pontjától, amennyiben:

- a) pusztán azért került benyújtásra egy első ismételt kérelem, hogy késleltessék vagy megghiúsítsák egy olyan határozat végrehajtását, amely a kérelmezőnek az adott tagállamból való azonnali kitoloncolását eredményezné, és amely kérelmet az 55. cikk (7) bekezdése alapján nem vizsgálják tovább; vagy

- b) a korábbi ismételt kérelmet elfogadhatatlanság, megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán elutasító jogerős határozatot követően valamely tagállamban tesznek egy második vagy további ismételt kérelem benyújtására irányuló szándéknyilatkozatot.

V. SZAKASZ

A BIZTONSÁGOS ORSZÁGOKRA VONATKOZÓ ELVEK

57. cikk

A hatékony védelem fogalma

- (1) Azon harmadik országokat, amelyek megerősítették a genfi egyezményt és tiszteletben tartják azt az adott harmadik országok által az említett egyezménnyel összhangban bevezetett eltérések vagy korlátozások keretein belül, hatékony védelmet biztosító országoknak kell tekinteni. A harmadik ország által bevezetett földrajzi korlátozások esetén a genfi egyezmény hatályán kívül eső személyek védelmének meglétét a (2) bekezdésben meghatározott kritériumokkal összhangban kell értékelni.
- (2) Az (1) bekezdésben említettektől eltérő esetekben a harmadik ország kizárólag akkor tekinthető hatékony védelmet biztosító országnak, ha legalább a következő kritériumok teljesülnek:
- a) az (1) bekezdésben említett személyek számára engedélyezett a szóban forgó harmadik ország területén történő maradás;
 - b) az (1) bekezdésben említett személyek hozzáférnek e fogadó harmadik ország általános helyzetére tekintettel megfelelőnek minősülő életszínvonal fenntartásához elegendő megélhetési forráshoz;

- c) az (1) bekezdésben említett személyek az e harmadik országban általában előírt feltételek mellett hozzáférnek az egészségügyi ellátáshoz és a betegségek alapvető kezeléséhez;
- d) az (1) bekezdésben említett személyek az e harmadik országban általában előírt feltételek mellett hozzáférnek az oktatáshoz; és
- e) a hatékony védelem a tartós megoldás megtalálásáig rendelkezésre áll.

58. cikk

Az első menedék országának elve

- (1) Egy kérelmező esetében egy harmadik ország kizárólag akkor tekinthető az első menedék országának, ha abban az országban:
 - a) a kérelmező az 57. cikk (1) bekezdésében említett, a genfi egyezmény szerinti hatékony védelemben részesült, vagy az 57. cikk (2) bekezdésében említett hatékony védelemben részesült, mielőtt az Unióba utazott volna, és a kérelmező még mindig igénybe veheti ezt a védelmet;
 - b) a kérelmező életét és szabadságát nem fenyegeti veszély faji vagy vallási okból, nemzeti hovatartozás vagy valamely társadalmi csoporthoz tartozás vagy politikai meggyőződés miatt;
 - c) a kérelmezőt nem fenyegeti az (EU) .../... rendelet⁺ 15. cikkében meghatározott súlyos sérelem valós veszélye;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- d) a kérelmező védelemben részesül a genfi egyezmény szerint az olyan visszaküldéssel szemben és az olyan kitoloncolással szemben, amelyek sértik a kínzással és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szembeni védelemhez való, a nemzetközi jogban megállapított jogot.
- (2) Az első menedék országának elve csak akkor alkalmazható, ha a kérelmező egyéni elbírálás keretében nem tud olyan elemekkel szolgálni, amelyek indokolnák, hogy az első menedék országának elve miért nem alkalmazandó rá.
- (3) Kísérő nélküli kiskorú esetében egy harmadik ország kizárólag akkor tekinthető az első menedék országának, ha az nem ellentétes a kiskorú mindenek felett álló érdekével, és ha a tagállamok hatóságai először biztosítékot kaptak a szóban forgó harmadik ország hatóságaitól arra vonatkozóan, hogy a kísérő nélküli kiskorút az említett hatóságok átveszik, és hogy a kiskorú haladéktalanul az 57. cikkben meghatározott hatékony védelemben részesül.
- (4) Amennyiben egy kérelmet az első menedék országa elvének alkalmazása következtében elfogadhatatlanság okán elutasítanak, az eljáró hatóságnak:
- a) a 36. cikkkel összhangban tájékoztatnia kell a kérelmezőt; és
- b) a kérelmező számára ki kell állítania egy dokumentumot, amelyben a szóban forgó harmadik ország hatóságait az adott ország nyelvén tájékoztatja arról, hogy a kérelmet az első menedék országa elvének alkalmazása következtében érdemben nem vizsgálták.

- (5) Amennyiben a szóban forgó harmadik ország nem fogadja vissza a területére a kérelmezőt, vagy nem válaszol az illetékes hatóság által meghatározott határidőn belül, a kérelmező számára hozzáférést kell biztosítani az eljáráshoz a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal, valamint a III. fejezet I. szakaszával összhangban.

59. cikk

A biztonságos harmadik ország elve

- (1) Egy harmadik országot kizárólag akkor lehet biztonságos harmadik országgá nyilvánítani, ha abban az országban:
- a) a külföldiek életét és szabadságát nem fenyegeti veszély faji vagy vallási okból, nemzeti hovatartozás vagy valamely társadalmi csoporthoz tartozás vagy politikai meggyőződés miatt;
 - b) a külföldieket nem fenyegeti az (EU) .../... rendelet⁺ 15. cikkében meghatározott súlyos sérelem valós veszélye;
 - c) a külföldiek védelemben részesülnek a genfi egyezmény szerint az olyan visszaküldéssel szemben és az olyan kitoloncolással szemben, amelyek sértik a kínzással és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel szembeni védelemhez való, a nemzetközi jogban megállapított jogot;
 - d) lehetőség van arra, hogy az 57. cikkben meghatározott hatékony védelmet kérjenek, és amennyiben a feltételek teljesülnek, meg is kapják azt.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (2) Egy harmadik ország mind uniós, mind nemzeti szinten biztonságos harmadik országgá nyilvánítható a területének meghatározott részeire vagy személyek egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozó kivételekkel együtt is.
- (3) Annak értékelését, hogy egy harmadik ország e rendelettel összhangban biztonságos harmadik országgá nyilvánítható-e, releváns és rendelkezésre álló információforrásokra kell alapozni, ideértve a tagállamok, a Menekültügyi Ügynökség, az Európai Külügyi Szolgálat, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa, az Európa Tanács és más érintett nemzetközi szervezetek által nyújtott információkat.
- (4) A biztonságos harmadik ország elvét alkalmazni lehet:
- a) akkor, ha egy harmadik országot a 60. vagy a 64. cikkel összhangban uniós vagy nemzeti szinten biztonságos harmadik országgá nyilvánítottak; vagy
 - b) egy adott kérelmező tekintetében, ha az országot uniós vagy nemzeti szinten nem nyilvánították biztonságos harmadik országgá, feltéve, hogy az adott kérelmező tekintetében teljesülnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek.
- (5) A biztonságos harmadik ország elve csak akkor alkalmazható, ha:
- a) a kérelmező egyéni elbírálás keretében nem tud olyan elemekkel szolgálni, amelyek indokolnák, hogy a biztonságos harmadik ország elve miért nem alkalmazandó rá;
 - b) a kérelmező és a szóban forgó harmadik ország között olyan kapcsolat áll fenn, amelynek alapján észszerűnek tűnik, hogy a kérelmező ebbe az országba menjen.

- (6) Kísérő nélküli kiskorú esetében egy harmadik ország kizárólag akkor tekinthető biztonságos harmadik országnak, ha az nem ellentétes a kiskorú mindenek felett álló érdekével, és ha a tagállamok hatóságai először biztosítékot kaptak a szóban forgó harmadik ország hatóságaitól arra vonatkozóan, hogy a kísérő nélküli kiskorút az említett hatóságok átveszik, és hogy a kiskorú haladéktalanul az 57. cikkben meghatározott hatékony védelemhez jut.
- (7) Amennyiben az Unió és egy harmadik ország közösen az EUMSZ 218. cikke szerinti megállapodásra jutott arról, hogy az említett megállapodás alapján befogadott migránsok a vonatkozó nemzetközi normákkal összhangban és a visszaküldés tilalma elvének teljes körű tiszteletben tartása mellett védelemben részesülnek, az e cikkben foglalt, a biztonságos harmadik ország jogállására vonatkozó feltételekről – az (5) és (6) bekezdés sérelme nélkül – vélelmezni lehet, hogy teljesülnek.
- (8) Amennyiben egy kérelmet a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazása következtében elfogadhatatlanság okán elutasítanak, az eljáró hatóságnak:
- a) a 36. cikkel összhangban tájékoztatnia kell a kérelmezőt; és
 - b) a kérelmező számára ki kell állítania egy dokumentumot, amelyben a szóban forgó harmadik ország hatóságait az adott ország nyelvén tájékoztatja arról, hogy a kérelmet a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazása következtében érdemben nem vizsgálták.
- (9) Amennyiben a szóban forgó harmadik ország nem fogadja be vagy nem fogadja vissza a területére a kérelmezőt, a kérelmező számára hozzáférést kell biztosítani az eljáráshoz a II. fejezetben, valamint a III. fejezet I. szakaszában foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban.

60. cikk

Uniós szintű biztonságos harmadik országgá nyilvánítás

- (1) A harmadik országok az 59. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban nyilváníthatók uniós szinten biztonságos harmadik országgá.
- (2) A Bizottság a Menekültügyi Ügynökség segítségével és az 59. cikk (3) bekezdésében említett egyéb információforrások alapján felülvizsgálja a biztonságos harmadik országgá nyilvánított harmadik országokban fennálló helyzetet.
- (3) A Menekültügyi Ügynökség a Bizottság kérésére információkat és elemzést bocsát a Bizottság rendelkezésére azokról a konkrét harmadik országokról, amelyek esetében fontolóra lehet venni az uniós szintű biztonságos harmadik országgá nyilvánítást. A Bizottság haladéktalanul megvizsgálja a tagállamoktól kapott, annak értékelésére irányuló kérelmeket, hogy egy harmadik ország uniós szinten biztonságos harmadik országgá nyilvánítható-e.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 74. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá nyilvánításának a 63. cikkben meghatározott feltételekre figyelemmel történő felfüggesztésére vonatkozóan.

61. cikk

A biztonságos származási ország elve

- (1) Egy harmadik ország csak akkor nyilvánítható e rendelettel összhangban biztonságos származási országgá, ha a jogi helyzet, a demokratikus rendszerben való jogalkalmazás és az általános politikai körülmények alapján kimutatható, hogy nem tapasztalható az (EU) .../... rendelet⁺ 9. cikkében meghatározott üldöztetés, valamint nem áll fenn az említett rendelet 15. cikkében meghatározott súlyos sérelem valós kockázata.
- (2) Egy harmadik ország mind uniós, mind nemzeti szinten biztonságos származási országgá nyilvánítható a területének meghatározott részeire vagy személyek egyértelműen azonosítható kategóriáira vonatkozó kivételekkel együtt is.
- (3) Annak értékelését, hogy egy harmadik ország e rendelettel összhangban biztonságos származási ország-e, releváns és rendelkezésre álló információforrásokra kell alapozni – ideértve a tagállamok, a Menekültügyi Ügynökség, az Európai Külügyi Szolgálat, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa és más érintett nemzetközi szervezetek által nyújtott információkat –, továbbá, ha rendelkezésre áll, figyelembe kell venni a származási országgal kapcsolatos információkra vonatkozó, az (EU) 2021/2303 rendelet 11. cikkében említett közös elemzést.
- (4) A (3) bekezdésben említett értékelés során számításba kell venni többek között azt, hogy milyen mértékben biztosítanak védelmet üldöztetés vagy súlyos sérelem ellen a következők:
 - a) az ország vonatkozó törvényei és rendeletei, valamint alkalmazásuk módja;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- b) az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben vagy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában vagy az Egyesült Nemzetek kínzás elleni egyezményében meghatározott emberi jogok és szabadságok tiszteletben tartása, különösen az olyan jogoké, amelyekről az említett európai egyezmény 15. cikkének (2) bekezdése alapján nem lehet eltérni;
- c) az, hogy nem fordul elő a saját állampolgárok olyan harmadik országokba való kiutasítása, kitoloncolása vagy kiadatása, ahol többek között komolyan fenyeget az a veszély, hogy halálra ítélik, kínozzák, üldözik vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek vetik alá őket, vagy ahol az életüket vagy a szabadságukat veszély fenyegetné a faji hovatartozásuk, vallásuk, nemzeti hovatartozásuk, szexuális irányultságuk, valamely társadalmi csoporthoz való tartozásuk vagy politikai meggyőződésük miatt, illetve amely ország esetében komolyan fennáll annak a veszélye, hogy kiutasítják, kitoloncolják vagy kiadják őket egy másik harmadik országba;
- d) az említett jogok és szabadságok megsértése elleni hatékony jogorvoslati rendszer biztosítása.

(5) A biztonságos származási ország elve csak akkor alkalmazható, ha:

- a) a kérelmező a szóban forgó ország állampolgára vagy hontalan személy, és korábban az említett országban rendelkezett szokásos tartózkodási hellyel;
- b) a kérelmező nem tartozik a személyek olyan kategóriájába, amelynek tekintetében kivételt tettek, amikor a harmadik országot biztonságos származási országgá nyilvánították;

- c) a kérelmező egyéni elbírálás keretében nem tud olyan elemekkel szolgálni, amelyek indokolnák, hogy a biztonságos származási ország elve miért nem alkalmazandó rá.

62. cikk

Biztonságos származási országgá nyilvánítás uniós szinten

- (1) A harmadik országok a 61. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban nyilváníthatók uniós szinten biztonságos származási országgá.
- (2) A Bizottság a Menekültügyi Ügynökség segítségével és a 61. cikk (3) bekezdésében említett egyéb információforrások alapján felülvizsgálja a biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik országokban fennálló helyzetet.
- (3) A Menekültügyi Ügynökség a Bizottság kérésére információkat és elemzést bocsát a Bizottság rendelkezésére azokról a konkrét harmadik országokról, amelyek esetében fontolóra lehet venni a biztonságos származási országgá nyilvánítást uniós szinten. A Bizottság haladéktalanul megvizsgálja a tagállamoktól kapott, annak értékelésére irányuló kérelmeket, hogy egy harmadik ország uniós szinten biztonságos származási országgá nyilvánítható-e.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 74. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el valamely harmadik ország uniós szinten történő, biztonságos származási országgá való nyilvánításának a 63. cikkben meghatározott feltételekre figyelemmel történő felfüggesztésére vonatkozóan.

63. cikk

Valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának felfüggesztése vagy megszüntetése

- (1) Az uniós szinten biztonságos származási országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánított valamely harmadik országban fennálló helyzet jelentős megváltozása esetén a Bizottság megalapozott értékelést végez arra vonatkozóan, hogy az említett harmadik ország megfelel-e az 59. vagy 61. cikkben meghatározott feltételeknek, és amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e feltételek már nem teljesülnek, a 74. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben hat hónapos időtartamra felfüggeszti az említett harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását.
- (2) A Bizottság folyamatosan felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett harmadik országban fennálló helyzetet, figyelembe véve többek között azokat az információkat, amelyeket a tagállamok és a Menekültügyi Ügynökség nyújtanak az említett harmadik ország helyzetében a felfüggesztést követően bekövetkezett változásokról.
- (3) Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdéssel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának felfüggesztéséről, a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásától számított három hónapon belül rendes jogalkotási eljárás keretében javaslatot terjeszt elő e rendeletnek az említett harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának megszüntetése tekintetében történő módosítására.

- (4) Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásától számított három hónapon belül nem terjeszti elő a (3) bekezdésben említett javaslatot, a harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának felfüggesztéséről szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályát veszti. Amennyiben a Bizottság az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásától számított három hónapon belül előterjeszti az említett javaslatot, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy megalapozott értékelés alapján hat hónappal meghosszabbítsa az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus érvényességét, amelyet még egy alkalommal ismételten meg lehet hosszabbítani.
- (5) A (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának megszüntetése irányuló, a Bizottság által benyújtott javaslat nem kerül elfogadásra a javaslat Bizottság általi benyújtásától számított tizenöt hónapon belül, a harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánításának felfüggesztése hatályát veszti.

64. cikk

Harmadik országok biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítása nemzeti szinten

- (1) A tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek olyan jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek vizsgálata céljából az uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik országoktól eltérő harmadik országokat nemzeti szinten ilyenné nyilvánítsanak.

- (2) Amennyiben valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását a 63. cikk (1) bekezdésével összhangban felfüggesztették, a tagállamok az adott országot nemzeti szinten nem nyilváníthatják biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá.
- (3) Amennyiben valamely harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítását rendes jogalkotási eljárás keretében felfüggesztették, a tagállamok értesíthetik a Bizottságot, ha úgy ítélik meg, hogy a szóban forgó országban fennálló helyzetben bekövetkezett változások nyomán az ország ismét megfelel az 59. cikk (1) bekezdésében és a 61. cikkben meghatározott feltételeknek.

Az értesítésben megalapozott értékelést kell nyújtani arról, hogy az adott ország megfelel az 59. cikk (1) bekezdésében és a 61. cikkben meghatározott feltételeknek, és többek között ki kell fejteni, hogy melyek azok a harmadik ország helyzetében bekövetkezett konkrét változások, amelyek következtében az ország ismét megfelel az említett feltételeknek.

Az értesítést követően a Bizottság felkéri a Menekültügyi Ügynökséget, hogy nyújtson részére információkat és elemzést a harmadik országban fennálló helyzetről.

Az értesítést benyújtó tagállam csak akkor nyilváníthatja nemzeti szinten az említett harmadik országot biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá, ha a Bizottság nem emel kifogást ez ellen.

A Bizottság kifogásolási joga az adott harmadik ország uniós szintű biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítása megszüntetésének időpontjától számított kétéves időtartamra korlátozódik. A Bizottság a tagállam általi értesítés napjától számított három hónapon belül, az adott harmadik országban fennálló helyzet megfelelő felülvizsgálatát követően nyújtja be az esetleges kifogását, figyelembe véve az e rendelet 59. cikkének (1) bekezdésében és 61. cikkében meghatározott feltételeket.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az említett feltételek teljesülnek, rendes jogalkotási eljárás keretében javaslatot nyújthat be e rendelet a tekintetben történő módosítása érdekében, hogy az adott harmadik országot uniós szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítsák.

- (4) A tagállamok ... [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-ig, valamint minden egyes kijelölést vagy kijelölésre vonatkozó változtatást követően haladéktalanul értesítik a Bizottságot és a Menekültügyi Ügynökséget azokról a harmadik országokról, amelyeket nemzeti szinten biztonságos harmadik országgá vagy biztonságos származási országgá nyilvánítottak. A tagállamok évente értesítik a Bizottságot és a Menekültügyi Ügynökséget azokról a további biztonságos harmadik országokról, amelyekre az 59. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett, adott kérelmezők vonatkozásában alkalmazzák az elvet.

IV. fejezet

A nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárások

65. cikk

A nemzetközi védelem visszavonása

Az eljáró hatóságnak, vagy – amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik – az illetékes bíróságnak meg kell kezdenie a nemzetközi védelem harmadik országbeli állampolgártól vagy hontalan személytől való visszavonására irányuló vizsgálatot, ha olyan új elemek vagy tények merülnek fel, amelyek indokolttá teszik az érintett személy nemzetközi védelemre való jogosultságának újbóli megvizsgálását, különösen az (EU) .../... rendelet⁺ 14. és 19. cikkében foglalt esetekben.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

66. cikk

A nemzetközi védelem visszavonására vonatkozó eljárási szabályok

- (1) Amennyiben az eljáró hatóság – illetve, ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, az illetékes bíróság – megkezdi a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nemzetközi védelmének visszavonására irányuló vizsgálatot, az érintett személy számára biztosítani kell a következő garanciákat:
- a) írásbeli tájékoztatást kell kapnia egyrészt arról, hogy a nemzetközi védelemre való jogosultságát újból megvizsgálják, másrészt az említett újbóli vizsgálat indokairól;
 - b) tájékoztatást kell kapnia arról, hogy köteles együttműködni az eljáró hatósággal és más illetékes hatóságokkal, és különösen arról, hogy írásbeli nyilatkozatot kell tennie, és személyes meghallgatáson vagy tárgyaláson kell megjelennie, és kérdésekre kell válaszolnia;
 - c) tájékoztatást kell kapnia arról, hogy milyen következményekkel jár az, ha nem működik együtt az eljáró hatósággal és más illetékes hatóságokkal, valamint arról, hogy ha nem nyújtja be az írásbeli nyilatkozatot, és kellő indokolás nélkül nem jelenik meg a személyes meghallgatáson vagy tárgyaláson, ez nem akadályozza meg az eljáró hatóságot, illetve az illetékes bíróságot abban, hogy a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatot hozzon; és

- d) lehetőséget kell kapnia arra, hogy az a) pontban említett tájékoztatás kézhezvételétől számított észszerű időn belül tett írásbeli nyilatkozatban, és az eljáró hatóság – vagy ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, az illetékes bíróság – által meghatározott időpontban tartott személyes meghallgatáson vagy tárgyaláson indokolást nyújtson be arra vonatkozóan, hogy miért nem indokolt visszavonni a nemzetközi védelmét.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az eljáró hatóság, illetve az illetékes bíróság:
- a) köteles releváns és rendelkezésre álló nemzeti, uniós és nemzetközi forrásokból releváns, pontos és naprakész információkat beszerezni, valamint amennyiben rendelkezésre áll, figyelembe venni az adott származási országban fennálló helyzetre vonatkozó, az (EU) 2021/2303 rendelet 11. cikkében említett közös elemzést és iránymutató feljegyzéseket; és
- b) nem szerezhethet be információkat az az üldöztetés vagy a súlyos sérelem állítólagos forrásaitól oly módon, amely azt eredményezné, hogy az említettek tájékoztatást kapnak arról, hogy az érintett személy olyan, nemzetközi védelemben részesülő személy, akinek a jogállását újból megvizsgálják.
- (3) A nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatot mielőbb írásba kell foglalni. A határozatnak tartalmaznia kell a visszavonás ténybeli és jogi indokolását, és írásbeli tájékoztatással kell szolgálnia a határozat elleni jogorvoslat módjáról és a vonatkozó határidőkről.

- (4) Amennyiben az eljáró hatóság, vagy – amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik – az illetékes bíróság meghozta a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatot, a 6., 17., 18. és 19. cikket értelemszerűen alkalmazni kell.
- (5) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem működik együtt – azáltal, hogy nem nyújt be írásbeli nyilatkozatot, illetve kellő indokolás nélkül nem jelenik meg a személyes meghallgatáson vagy tárgyaláson, vagy nem válaszol a feltett kérdésekre –, az írásbeli nyilatkozat hiánya, illetve a személyes meghallgatás vagy tárgyalás elmaradása nem akadályozza annak, hogy az eljáró hatóság, illetve az illetékes bíróság határozatot hozzon a nemzetközi védelem visszavonásáról. Az együttműködésnek az említettek szerinti megtagadása csak megdönthető vélelemnek tekinthető arra vonatkozóan, hogy a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy már nem kíván nemzetközi védelemben részesülni.
- (6) Az e cikkben meghatározott eljárás nem alkalmazandó, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy:
- a) egyértelműen lemond a nemzetközi védelemben részesülő személyként való elismeréséről;
 - b) valamely tagállam állampolgárává vált; vagy
 - c) a későbbiekben egy másik tagállamban nemzetközi védelemben részesült.

A tagállamok az e bekezdés hatálya alá tartozó ügyeket nemzeti jogukkal összhangban zárják le. Az említett lezárást nem szükséges határozatba foglalni, de azt legalább a kérelmezőre vonatkozó iratanyagban rögzíteni kell, a lezárás jogalapjának megjelölésével együtt.

V. fejezet

Fellebbezési eljárás

67. cikk

A hatékony jogorvoslathoz való jog

- (1) A kérelmezők és a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyek számára a II. fejezetben foglalt, a fellebbezési eljárással kapcsolatos alapelvekkel és garanciákkal összhangban biztosítani kell a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot a következőkre vonatkozóan:
- a) a kérelmet elfogadhatatlanság okán elutasító határozat;
 - b) a kérelmet mind a menekült jogállás, mind a kiegészítő védelmi jogállás tekintetében megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán elutasító határozat;
 - c) a kérelmet annak hallgatólagos visszavonása okán elutasító határozat;
 - d) a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozat;
 - e) az e rendelet 37. cikkével összhangban kiadott kiutasítási határozat.

Az e bekezdés első albekezdésének d) pontjától eltérve, a tagállamok a nemzeti jogukban úgy is rendelkezhetnek, hogy a 66. cikk (6) bekezdésében említett ügyekben nem lehet fellebbezéssel élni.

Amennyiben a kiutasítási határozat az első albekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett kapcsolódó határozat részét képezi, a kiutasítási határozat ellen az említett kapcsolódó határozattal együtt, ugyanazon bíróság előtt, ugyanazon bírósági eljárás keretében és ugyanazon határidőkön belül kell fellebbezni. Amennyiben a kiutasítási határozatot a 37. cikk alapján külön jogi aktusként adják ki, az ellen külön bírósági eljárás keretében lehet fellebbezni. Az említett külön bírósági eljárások határideje nem haladhatja meg az e cikk (7) bekezdésében említett határidőket.

- (2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a kiegészítő védelemre jogosultként elismert személyek számára biztosítani kell a hatékony jogorvoslathoz való jogot a kérelmüket a menekült jogállás tekintetében megalapozatlannak ítéelő határozattal szemben.
- (3) Az (1) bekezdésben említett hatékony jogorvoslatnak mind a ténybeli, mind a jogi kérdések legalább egy elsőfokú bíróság általi, teljes körű, *ex nunc* vizsgálatát magában kell foglalnia, ideértve adott esetben a nemzetközi védelem iránti igénynek az (EU) .../... rendelet⁺ szerinti vizsgálatát is.
- (4) A kérelmezők, a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyek és a kiegészítő védelemre jogosultként elismert személyek számára tolmácsolást kell biztosítani az illetékes bíróság előtti tárgyalás céljából, amennyiben sor kerül ilyen tárgyalásra, és a megfelelő kommunikáció más módon nem biztosítható.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

(5) Amennyiben a bíróság szükségesnek ítéli, gondoskodnia kell azon releváns dokumentumok fordításáról, amelyeket még nem fordítottak le a 34. cikk (4) bekezdésének megfelelően. Alternatív megoldásként az említett releváns dokumentumok fordítását más szervezetek is elvégezhetik, és azt a nemzeti joggal összhangban közpénzből is lehet finanszírozni.

A kérelmezők, a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyek és a kiegészítő védelemre jogosultként elismert személyek saját költségeikre gondoskodhatnak az egyéb dokumentumok fordításáról.

(6) Amennyiben a dokumentumokat nem nyújtják be a bíróság által meghatározott határidőn belül – abban az esetben, ha a fordításról a kérelmezőnek kell gondoskodnia –, illetve amennyiben a dokumentumokat nem nyújtják be kellő időben ahhoz, hogy a bíróság biztosítani tudja a dokumentumok lefordítását – abban az esetben, ha a fordításról a bíróságnak kell gondoskodnia –, akkor a bíróság megtagadhatja az említett dokumentumok figyelembevételét.

(7) A tagállamok a nemzeti jogukban megállapítják a következő határidőket, amelyeken belül a kérelmezők, a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyek és a kiegészítő védelemre jogosultként elismert személyek fellebbezést nyújthatnak be az (1) bekezdésben említett határozatokkal szemben:

- a) legalább öt nap és legfeljebb tíz nap között a kérelmet annak elfogadhatatlansága, hallgatólagos visszavonása, megalapozatlansága vagy nyilvánvaló megalapozatlansága okán elutasító határozat esetében, ha a határozat meghozatalának időpontjában a 42. cikk (1) vagy (3) bekezdésében említett körülmények bármelyike fennáll;
- b) minden más esetben legalább két hét és legfeljebb egy hónap között.

- (8) A (7) bekezdésben említett határidőket attól a naptól kezdődően kell számítani, amikor a kérelmező, a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy, a kiegészítő védelemre jogosultként elismert személy, illetve annak képviselője vagy a kérelmező jogi képviselőjét ellátó jogi tanácsadó részére kézbesítik az eljáró hatóság vagy – a nemzetközi védelem visszavonása esetén és amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik – az illetékes bíróság határozatát. A kézbesítésre irányuló eljárást a nemzeti jogban kell meghatározni.

68. cikk

A fellebbezés halasztó hatálya

- (1) A kiutasítási határozat joghatásait automatikusan fel kell függeszteni mindaddig, amíg a kérelmezőt vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyt e cikkel összhangban megilleti a maradáshoz való jog, vagy amíg engedélyezték számára a maradást.
- (2) A kérelmezők és a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyek számára biztosítani kell a jogot arra, hogy azon határidő lejártáig, ameddig gyakorolhatják az elsőfokú bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogukat, és amennyiben ezt a jogot a megállapított határidőn belül gyakorolják, a jogorvoslat elbírálásáig a tagállamok területén maradjanak.

- (3) A visszaküldés tilalma elvének sérelme nélkül, a kérelmezőt és a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyt nem illeti meg a (2) bekezdés szerinti, maradáshoz való jog, ha az illetékes hatóság az alábbi határozatok valamelyikét hozta:
- a) a kérelmet megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán elutasító határozat, ha a határozat meghozatalának időpontjában:
 - i. a kérelmezővel szemben a 42. cikk (1) vagy (3) bekezdése szerinti gyorsított vizsgálat van folyamatban;
 - ii. a kérelmezővel szemben a határon folytatott eljárás folyamatban van, kivéve, ha a kérelmező kísérelő nélküli kiskorú;
 - b) a kérelmet a 38. cikk (1) bekezdésének a), d) vagy e) pontja vagy a 38. cikk (2) bekezdése alapján elfogadhatatlanság okán elutasító határozat, kivéve, ha a kérelmező olyan, kísérelő nélküli kiskorú, akivel szemben a határon folytatott eljárás folyamatban van;
 - c) a kérelmet annak hallgatólágos visszavonása okán elutasító határozat;
 - d) az ismételt kérelmet megalapozatlanság vagy nyilvánvaló megalapozatlanság okán elutasító határozat; vagy
 - e) a nemzetközi védelemnek az (EU) .../... rendelet⁺ 14. cikke (1) bekezdésének b), d) vagy e) pontjával vagy 19. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban történő visszavonásáról szóló határozat.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát.

- (4) A (3) bekezdésben említett esetekben a bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy – mind a ténybeli, mind a jogi kérdések vizsgálatát követően – a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy kérésére döntsön arról, hogy a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy számára engedélyezni kell-e, hogy a jogorvoslat elbírálásáig a tagállamok területén maradjon. Az illetékes bíróság a nemzeti jog alapján hatáskörrel rendelkezik arra, hogy hivatalból döntsön ebben az ügyben.
- (5) A (4) bekezdés alkalmazása céljából a következő feltételek alkalmazandók, amennyiben valamely, hivatalból hozott határozatra tekintettel relevánsak:
- a) a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy számára a határozat kézbesítésétől számítva legalább ötnapos határidőt kell biztosítani annak kérelmezésére, hogy engedélyezzék számára a jogorvoslat elbírálásáig a tagállamok területén maradást;
 - b) a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy számára tolmácsolást kell biztosítani az illetékes bíróság előtti tárgyalás esetén, amennyiben a megfelelő kommunikáció más módon nem biztosítható;
 - c) a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy számára kérésre a 17. cikknek megfelelően ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselőt kell biztosítani;

- d) a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy nem toloncolható ki a felelős tagállam területéről:
 - i. amíg le nem jár az arra nyitva álló határidő, hogy a bíróságtól kérelmezze a maradás engedélyezését;
 - ii. amennyiben a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy a meghatározott határidőn belül kérelmezte, hogy engedélyezzék számára a maradást, a bíróság arra vonatkozó határozatának meghozataláig, hogy a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy számára engedélyezi-e a tagállamok területén maradást;
 - e) a kérelmezőt vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személyt időben és megfelelően tájékoztatni kell az e bekezdés szerinti jogairól.
- (6) Ismételt kérelmek esetében a tagállamok az (5) bekezdés d) pontjától eltérve a nemzeti jogukban előírhatják, hogy a kérelmezőt – a visszaküldés tilalma elvének sérelme nélkül – ne illesse meg a maradáshoz való jog, ha úgy ítélik meg, hogy a fellebbezést kizárólag azért nyújtották be, hogy késleltessék vagy megghiúsítsák a kérelmezőnek a tagállamból való azonnali kitoloncolását eredményező kiutasítási határozat végrehajtását.

- (7) Az a kérelmező vagy nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy, aki újabb fellebbezést nyújt be az első vagy az ismételt fellebbezés tárgyában hozott határozat ellen, nem jogosult a tagállam területén maradni, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy a bíróság a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy kérésére, illetve – a visszaküldés tilalmának elvére történő hivatkozás esetén – hivatalból engedélyezze a kérelmező vagy a nemzetközi védelem visszavonása által érintett személy számára a maradást.

69. cikk

Az elsőfokú fellebbezés időtartama

A fellebbezések megfelelő és teljes körű vizsgálatának sérelme nélkül, a tagállamok a nemzeti jogukban észszerű határidőket állapítanak meg, amelyekben belül a bíróságnak meg kell vizsgálnia a 67. cikk (1) bekezdése szerinti határozatokat.

VI. fejezet

Záró rendelkezések

70. cikk

A határozatok hatóságok általi megtámadása

Ez a rendelet nem érinti a hatóságok azon lehetőségét, hogy a nemzeti jogban előírtaknak megfelelően megtámadják a közigazgatási vagy bírósági határozatokat.

71. cikk

Együtműködés

- (1) Az e rendelet hatálya alá tartozó kérdésekkel kapcsolatban minden tagállam kijelöl egy nemzeti kapcsolattartót, és ennek címét megküldi a Bizottságnak. A Bizottság továbbítja ezeket az információkat a többi tagállamnak.
- (2) A tagállamok a Bizottsággal együttműködve minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az illetékes hatóságaik között, továbbá az említett illetékes hatóságok és a Menekültügyi Ügynökség között közvetlen együttműködést és információcserét alakítsanak ki.
- (3) A 13. cikk (6) bekezdésében, a 27. cikk (5) bekezdésében, a 28. cikk (5) bekezdésében, valamint a 35. cikk (2) és (5) bekezdésében említett intézkedések alkalmazásakor a tagállamok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a Menekültügyi Ügynökséget, amint e különleges intézkedések alkalmazásának indokai megszűnnek, de legalább évente. E tájékoztatásnak lehetőség szerint adatokat kell tartalmaznia arról is, hogy az adott időszakban feldolgozott kérelmek hány százalékánál alkalmaztak eltérést.

72. cikk
Adattárolás

- (1) A tagállamok a 14., 27. és 28. cikkben említett adatokat a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó jogerős határozat időpontjától számított tíz évig tárolják. Az adatokat az említett időszak leteltét követően, vagy ha azok olyan személlyel kapcsolatosak, aki az említett időszak leteltét megelőzően megszerezte valamely tagállam állampolgárságát, amint a tagállam tudomására jut, hogy az érintett személy ilyen állampolgárságot szerzett, törölni kell.
- (2) Minden adatot az (EU) 2016/679 rendelettel, többek között a célhoz kötöttség és a korlátozott tárolhatóság elvével összhangban kell tárolni.

73. cikk
A határidők számítása

Eltérő rendelkezés hiányában az e rendeletben előírt időtartamokat a következőképpen kell kiszámítani:

- a) a napokban, hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartamot attól az időponttól kell számítani, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik; az a nap, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik, nem számít bele a szóban forgó időtartamba;

- b) a hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartam annak a napnak a végén fejeződik be, amely az utolsó héten vagy hónapban a hét ugyanazon napja, illetve a hónap ugyanazon napjára esik, amelyen az az esemény bekövetkezett vagy az a cselekmény megtörtént, amelytől az időtartamot számítják; amennyiben egy hónapokban kifejezett időtartam során az időtartam utolsó hónapjában nincs olyan nap, amikor az időtartamnak le kell járnia, az időtartam az említett utolsó hónapnak az utolsó napján éjfélkor ér véget;
- c) a határidők magukban foglalják a szombatokat és a vasárnapokat, valamint az érintett tagállam hivatalos munkaszüneti napjait; amennyiben a határidő szombaton, vasárnap vagy hivatalos munkaszüneti napon ér véget, a következő munkanapot kell a határidő utolsó napjának tekinteni.

74. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 60., 62. és 63. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ...[e rendelet hatálybalépésének napja]-tól/-től. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 60., a 62. és a 63. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban²² megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 60., a 62. vagy a 63. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok csak akkor lépnek hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusokról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellenük kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

²² HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

75. cikk
Átmeneti intézkedések

A Bizottság ... [e rendelet hatálybalépésétől számított három hónappal]-ig a tagállamokkal, valamint az érintett uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel szoros együttműködésben az azonosított hiányosságokat és a szükséges operatív lépéseket értékelő közös végrehajtási tervet terjeszt a Tanács elé annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok ... [az e rendelet hatálybalépését követő huszonötödik hónap első napja]-ig megfelelően felkészüljenek annak végrehajtására, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.

Az első bekezdésben említett közös végrehajtási terv alapján ... [e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónappal]-ig az egyes tagállamok – a Bizottság, valamint a releváns uniós szervek, hivatalok és ügynökségek támogatásával – nemzeti végrehajtási tervet készítenek, amelyben meghatározzák az intézkedéseket és azok végrehajtásának ütemtervét. Minden tagállam ... [az e rendelet hatálybalépését követő huszonötödik hónap első napja]-ig befejezi tervének végrehajtását.

E cikk végrehajtása céljából a tagállamok igénybe vehetik a releváns uniós szervek, hivatalok és ügynökségek támogatását, az uniós alapokból pedig pénzügyi támogatás nyújtható a tagállamok számára, az említett szervekre, hivatalokra és ügynökségekre, valamint alapokra vonatkozó jogi aktusokkal összhangban.

A Bizottság szorosan nyomon követi a nemzeti végrehajtási tervek végrehajtását.

76. cikk

Pénzügyi támogatás

A tagállamok által az e rendelet szerinti, határon folytatott eljárás lefolytatása érdekében az ingyenes jogi tanácsadás nyújtása és a megfelelő kapacitás kialakítása céljából hozott intézkedésekhez pénzügyi támogatás nyújtható a 2021–2027-re szóló többéves pénzügyi keret alapján rendelkezésre bocsátott uniós alapokból.

77. cikk

Nyomon követés és értékelés

A Bizottság ... [e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított két évvel]-ig , majd azt követően ötévenként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e rendeletnek a tagállamokban történő alkalmazásáról, és adott esetben módosításokra tesz javaslatot.

A tagállamok a Bizottság kérésére legkésőbb az említett határidő lejárta előtt kilenc hónappal megküldik a jelentés elkészítéséhez szükséges információkat.

A Bizottság ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított három évvel]-ig, majd azt követően háromévenként értékeli, hogy a 46. cikkben és a 47. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott számértékek, valamint a határon folytatott menekültügyi eljárás alóli mentességek az Unióban fennálló általános migrációs helyzetet figyelembe véve továbbra is megfelelők-e, és adott esetben célzott módosításokra tesz javaslatot.

A Bizottság ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított egy évvel]-ig felülvizsgálja a biztonságos harmadik ország elvét, és adott esetben célzott módosításokra tesz javaslatot.

78. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A 2013/32/EU irányelv a 79. cikk (2) bekezdésében említett időponttal hatályát veszti, a 79. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül.
- (2) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.
- (3) Amennyiben a 2005/85/EK tanácsi irányelv²³ továbbra is kötelező volt azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve a 2013/32/EU irányelv nem kötelező, a 2005/85/EK irányelv azzal az időponttal hatályát veszti, amelytől e rendelet az említett tagállamokra nézve kötelező. A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni.

79. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított két évvel]-tól/-től kell alkalmazni.

²³ A Tanács 2005/85/EK irányelve (2005. december 1.) a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól (HL L 326., 2005.12.13., 13. o.).

- (3) Ezt a rendeletet ... [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-tól/-től kezdődően benyújtott kérelmek tekintetében kell alkalmazni a nemzetközi védelem megadására irányuló eljárásokra. Az említett időpont előtt benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében a 2013/32/EU irányelv az irányadó. Ezt a rendeletet a nemzetközi védelem visszavonására irányuló azon eljárásokra kell alkalmazni, amelyek esetében a nemzetközi védelem visszavonására irányuló vizsgálat ... [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja]-tól/-től kezdődően indult. Amennyiben a nemzetközi védelem visszavonására irányuló vizsgálat ... [e rendelet alkalmazásának kezdőnapja] előtt indult, a nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárás tekintetében a 2013/32/EU irányelv az irányadó.
- (4) Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve a 2013/32/EU irányelv nem kötelező, az e cikk (3) bekezdésében szereplő hivatkozásokat a 2005/85/EK irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	3. cikk
2. cikk, a) pont	–
2. cikk, b), c) és d) pont	3. cikk, 12., 13. és 14. pont
2. cikk, e) pont	3. cikk, 8. pont
2. cikk, f) pont	3. cikk, 16. pont
2. cikk, g) és h) pont	3. cikk, 1. és 2. pont
2. cikk, i) pont	3. cikk, 5. pont
2. cikk, j) és k) pont	3. cikk, 3. és 4. pont
2. cikk, l) és m) pont	3. cikk, 6. és 7. pont
2. cikk, n) pont	–
2. cikk, o), p) és q) pont	3. cikk, 17. 18. és 19. pont
–	3. cikk, 9., 10., 11., 15. és 20. pont
3. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) és (7) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés, a) pont	4. cikk, (6) bekezdés
4. cikk, (2) bekezdés, b) pont	–
–	4. cikk, (3) és (5) bekezdés
4. cikk, (3) bekezdés	4. cikk, (8) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
4. cikk, (4) bekezdés	–
4. cikk, (5) bekezdés	–
5. cikk	–
–	5. cikk
–	26. cikk
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	27. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat
6. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	4. cikk, (4) bekezdés és 27. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	4. cikk, (2) bekezdés
–	27. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a)–d) pont és második albekezdés
–	27. cikk, (2), (4), (6) és (7) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés és 41. cikk, (1) bekezdés, a) pont
–	28. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés	28. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (4) bekezdés	28. cikk, (4) bekezdés
–	28. cikk, (5), (6) és (7) bekezdés
6. cikk, (5) bekezdés	27. cikk, (5) bekezdés
–	29. cikk
7. cikk	31. és 32. cikk
7. cikk, (1) bekezdés	–
7. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	31. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	–
–	31. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	32. cikk, (1) bekezdés
–	32. cikk, (2) és (3) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
7. cikk, (4) és (5) bekezdés	–
7. cikk, (5) bekezdés	–
–	33. cikk
8. cikk, (1) bekezdés	30. cikk, (1) és (2) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	30. cikk, (3) bekezdés
9. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) és (2) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés és 10. cikk, (4) bekezdés, a) és b) pont
9. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
–	10. cikk, (4) bekezdés, c) pont
10. cikk, (1) bekezdés	–
10. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés
10. cikk, (3) bekezdés, a) pont	34. cikk, (2) bekezdés
–	34. cikk, (2) bekezdés, a) pont
10. cikk, (3) bekezdés, b) pont	34. cikk, (2) bekezdés, b) pont
–	34. cikk, (2) bekezdés, c) –g) pont
10. cikk, (3) bekezdés, c) és d) pont	34. cikk, (3) bekezdés
10. cikk, (4) bekezdés	–
10. cikk, (5) bekezdés	34. cikk, (4) bekezdés
11. cikk, (1) bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	36. cikk, (2) és (3) bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	–
11. cikk, (3) bekezdés	36. cikk, (3) bekezdés
–	36. cikk, (4) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
12. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, a) pont	8. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b), c) és e) pont és második albekezdés
–	8. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) és d) pont
–	8. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, b) pont	8. cikk, (3) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, c) pont	8. cikk, (4) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, d) pont	8. cikk, (5) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, e) pont	8. cikk, (6) bekezdés
12. cikk, (1) bekezdés, f) pont	8. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, f) pont
–	8. cikk, (7) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	–
–	9. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
–	9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a), b), d), e), g) és h) pont
13. cikk, (2) bekezdés, a) pont	9. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, b) pont	9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, f) pont
13. cikk, (2) bekezdés, c) pont	9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c) pont és 9. cikk, (3) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, d) pont	9. cikk, (5) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, e) pont	–
13. cikk, (2) bekezdés, f) pont	–
–	9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
14. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	11. cikk, (1) bekezdés, 12. cikk, (1) bekezdés és 13. cikk, (6) bekezdés, első mondat

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
–	11. cikk, (2) bekezdés
–	13. cikk, (1) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (6) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés	22. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (11) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, a) pont	13. cikk, (11) bekezdés, a) pont
–	13. cikk, (8) és (10) bekezdés
–	13. cikk, (11) bekezdés, első albekezdés, b), d) és e) pont és harmadik albekezdés
–	13. cikk, (13) bekezdés, első albekezdés
14. cikk, (2) bekezdés, b) pont	13. cikk, (11) bekezdés, első albekezdés, c) pont
14. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (11) bekezdés, második albekezdés
14. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (14) bekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	13. cikk, (11) bekezdés, második albekezdés
14. cikk, (5) bekezdés	41. cikk, (1) bekezdés, d) pont
15. cikk, (1) bekezdés	–
15. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, a) pont	13. cikk, (7) bekezdés, a) pont
15. cikk, (3) bekezdés, b) pont	13. cikk, (9) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, c) pont	13. cikk, (5) és (9) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés, d) pont	13. cikk, (7) bekezdés, b) pont
15. cikk, (3) bekezdés, e) pont	22. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
–	13. cikk, (8) bekezdés
–	13. cikk, (10) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
–	13. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	–
16. cikk	12. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	14. cikk, (3) és (4) bekezdés
17. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	14. cikk, (5) bekezdés
17. cikk, (4) bekezdés	14. cikk, (4) bekezdés
17. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés	14. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
17. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	14. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
17. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés	–
18. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	24. cikk, (1) bekezdés
18. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	24. cikk, (5) és (6) bekezdés
18. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	24. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
–	24. cikk, (2) bekezdés, első és harmadik albekezdés
–	24. cikk, (5) és (6) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	24. cikk, (3) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés	24. cikk, (4) bekezdés
19. cikk	–
–	16. cikk,
20. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
–	17. cikk, (2) bekezdés
–	17. cikk, (2) bekezdés, a) pont
20. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	17. cikk, (2) bekezdés, b) pont

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
–	17. cikk, (2) bekezdés, c) és d) pont
20. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	17. cikk, (3) bekezdés
20. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	19. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (4) bekezdés	–
21. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
21. cikk, (2) bekezdés	–
21. cikk, (3) bekezdés	19. cikk, (2) bekezdés
21. cikk, (4) bekezdés	19. cikk, (4) bekezdés
21. cikk, (5) bekezdés	19. cikk, (5) bekezdés
–	19. cikk, (3) bekezdés
22. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
–	15. cikk, (2) és (4) bekezdés
22. cikk, (2) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
23. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) és (2) bekezdés
23. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (3) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	13. cikk, (4) bekezdés
23. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (13) bekezdés, harmadik albekezdés
23. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	–
23. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	13. cikk, (12) bekezdés
23. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk, (13) bekezdés, második albekezdés
24. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
24. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
–	20. cikk, (2), (4) és (5) bekezdés
–	20. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
24. cikk, (3) bekezdés	21. cikk, (1) és (2) bekezdés
24. cikk, (4) bekezdés	20. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
–	23. cikk, (1) bekezdés
–	23. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés
–	23. cikk, (3) és (4) bekezdés
–	23. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés, b) és c) pont és második albekezdés
–	23. cikk, (6) és (7) bekezdés
25. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont	23. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) és b) pont és második albekezdés, 23. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés, a) pont és 23. cikk, (9) bekezdés
25. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, b) pont	23. cikk, (8) bekezdés
25. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	23. cikk, (8) bekezdés, harmadik albekezdés
–	23. cikk, (10) bekezdés
25. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés
–	22. cikk, (2) és (3) bekezdés
25. cikk, (3) bekezdés, a) pont	22. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
25. cikk, (3) bekezdés, b) pont	23. cikk, (5) bekezdés
25. cikk, (4) bekezdés	–
25. cikk, (5) bekezdés	25. cikk
25. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés	25. cikk, (1) és (3) bekezdés
25. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	25. cikk, (4) bekezdés
25. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés, a) pont	25. cikk, (4) bekezdés
25. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés, b) pont	25. cikk, (5) bekezdés
25. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés, c) pont	–

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
25. cikk, (5) bekezdés, negyedik albekezdés	25. cikk, (6) bekezdés
–	25. cikk, (7) bekezdés
25. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés	22. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, a) pont	42. cikk, (3) bekezdés
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, a) pont, i. alpont	42. cikk, (3) bekezdés, a) pont
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, a) pont, ii. alpont	42. cikk, (3) bekezdés, c) pont
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, a) pont, iii. alpont	42. cikk, (3) bekezdés, b) pont
–	42. cikk, (3) bekezdés, d) és e) pont
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont	53. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont, i. alpont	–
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont, ii. alpont	–
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont, iii. alpont	53. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont, iv. alpont	–
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont, v. alpont	–
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont, vi. alpont	–
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, b) pont, második mondat	–
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, c) pont	59. cikk, (5) és (6) bekezdés
25. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés, d) pont	–
26. cikk	–

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
27. cikk, (1) bekezdés	40. cikk, (1) és (3) bekezdés
–	40. cikk, (2) és (4) bekezdés
27. cikk, (2) bekezdés	–
28. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	41. cikk, (5) bekezdés
28. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) pont	41. cikk, (1) bekezdés, d) pont
28. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont	41. cikk, (1) bekezdés, e) és f) pont
–	41. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont
28. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	–
–	41. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
28. cikk, (2) bekezdés	–
28. cikk, (3) bekezdés	–
29. cikk	6. cikk
30. cikk	7. cikk, (2) bekezdés
31. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
–	34. cikk, (2) bekezdés
–	34. cikk, (3) bekezdés
–	34. cikk, (4) bekezdés
–	35. cikk
–	35. cikk, (1) bekezdés
–	35. cikk, (2) bekezdés
–	35. cikk, (3) bekezdés
31. cikk, (2) bekezdés	35. cikk, (4) bekezdés
31. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	35. cikk, (4) bekezdés
31. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	35. cikk, (5) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
31. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés, a) pont	35. cikk, (5) bekezdés, b) pont
31. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés, b) pont	35. cikk, (5) bekezdés, a) pont
31. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés, c) pont	35. cikk, (5) bekezdés, c) pont
31. cikk, (3) bekezdés, negyedik albekezdés	–
31. cikk, (4) bekezdés	35. cikk, (7) bekezdés
31. cikk, (5) bekezdés	35. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés
31. cikk, (6) bekezdés	–
31. cikk, (7) bekezdés	34. cikk, (5) bekezdés
31. cikk, (8) bekezdés	42. cikk, (1) bekezdés
31. cikk, (8) bekezdés, a) pont	42. cikk, (1) bekezdés, a) pont
31. cikk, (8) bekezdés, b) pont	42. cikk, (1) bekezdés, e) pont
31. cikk, (8) bekezdés, c) pont	42. cikk, (1) bekezdés, c) pont
31. cikk, (8) bekezdés, d) pont	–
31. cikk, (8) bekezdés, e) pont	42. cikk, (1) bekezdés, b) pont
31. cikk, (8) bekezdés, f) pont	42. cikk, (1) bekezdés, g) pont
31. cikk, (8) bekezdés, g) pont	42. cikk, (1) bekezdés, d) pont
31. cikk, (8) bekezdés, h) pont	42. cikk, (1) bekezdés, h) pont
31. cikk, (8) bekezdés, i) pont	–
31. cikk, (8) bekezdés, j) pont	42. cikk, (1) bekezdés, f) pont
–	42. cikk, (1) bekezdés, i) pont
–	42. cikk, (1) bekezdés, j) pont
31. cikk, (9) bekezdés	35. cikk, (3) bekezdés
–	42. cikk, (2) bekezdés
–	42. cikk, (3) bekezdés
–	42. cikk, (4) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
32. cikk, (1) bekezdés	39. cikk, (3) bekezdés
32. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (4) bekezdés
33. cikk, (1) bekezdés	39. cikk, (1) bekezdés
33. cikk, (2) bekezdés	38. cikk, (1) bekezdés
33. cikk, (2) bekezdés, a) pont	38. cikk, (1) bekezdés, c) pont
33. cikk, (2) bekezdés, b) pont	38. cikk, (1) bekezdés, a) pont
33. cikk, (2) bekezdés, c) pont	38. cikk, (1) bekezdés, b) pont
33. cikk, (2) bekezdés, d) pont	38. cikk, (2) bekezdés
33. cikk, (2) bekezdés, e) pont	–
–	38. cikk, (1) bekezdés, d) pont
–	38. cikk, (1) bekezdés, e) pont
34. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (6) bekezdés
–	57. cikk
35. cikk, első bekezdés	58. cikk, (1) bekezdés
35. cikk, második bekezdés	58. cikk, (2) bekezdés
–	58. cikk, (3) bekezdés
–	58. cikk, (4) bekezdés
–	58. cikk, (5) bekezdés
–	60. cikk
36. cikk, (1) bekezdés	61. cikk, (5) bekezdés
–	61. cikk, (1) bekezdés
–	61. cikk, (2) bekezdés
–	61. cikk, (3) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
–	61. cikk, (4) bekezdés
36. cikk, (2) bekezdés	–
–	62. cikk
–	63. cikk
37. cikk, (1) bekezdés	64. cikk, (1) bekezdés
37. cikk, (2) bekezdés	–
37. cikk, (3) bekezdés	–
–	64. cikk, (2) bekezdés
–	64. cikk, (3) bekezdés
37. cikk, (4) bekezdés	64. cikk, (4) bekezdés
38. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés
–	59. cikk, (2) bekezdés
–	59. cikk, (3) bekezdés
38. cikk, (2) bekezdés, a) pont	59. cikk, (5) bekezdés, b) pont
–	59. cikk, (4) bekezdés
38. cikk, (2) bekezdés, b) pont	–
38. cikk, (2) bekezdés, c) pont	59. cikk, (5) bekezdés
–	59. cikk, (6) bekezdés
–	59. cikk, (7) bekezdés
38. cikk, (3) bekezdés	59. cikk, (8) bekezdés
38. cikk, (4) bekezdés	59. cikk, (9) bekezdés
38. cikk, (5) bekezdés	64. cikk, (4) bekezdés
39. cikk	–
40. cikk, (1) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
–	55. cikk, (2) bekezdés
40. cikk, (2) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés
40. cikk, (3) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés, a) pont
–	55. cikk, (3) bekezdés, b) pont
–	55. cikk, (4) bekezdés
40. cikk, (4) bekezdés	55. cikk, (5) bekezdés
–	55. cikk, (6) bekezdés
40. cikk, (5) bekezdés	55. cikk, (7) bekezdés
40. cikk, (6) bekezdés	–
40. cikk, (7) bekezdés	–
41. cikk	56. cikk
41. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a) pont	56. cikk, a) pont
41. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, b) pont	56. cikk, b) pont
41. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	56. cikk, első mondat
41. cikk, (2) bekezdés	–
42. cikk	–
42. cikk, (1) bekezdés	55. cikk, (4) bekezdés
42. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	–
42. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	55. cikk, (4) bekezdés
42. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	–
42. cikk, (3) bekezdés	–
43. cikk	43–54. cikk
44. cikk	65. cikk
45. cikk	66. cikk

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
45. cikk, (1) bekezdés	66. cikk, (1) bekezdés
45. cikk, (2) bekezdés	66. cikk, (2) bekezdés
45. cikk, (3) bekezdés	66. cikk, (3) bekezdés
45. cikk, (4) bekezdés	66. cikk, (4) bekezdés
–	66. cikk, (5) bekezdés
45. cikk, (5) bekezdés	66. cikk, (6) bekezdés
46. cikk	67. cikk
46. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés
46. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i. alpont	67. cikk, (1) bekezdés, b) pont
46. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ii. alpont	67. cikk, (1) bekezdés, a) pont
46. cikk, (1) bekezdés, a) pont, iii. alpont	–
46. cikk, (1) bekezdés, a) pont, iv. alpont	–
46. cikk, (1) bekezdés, b) pont	–
46. cikk, (1) bekezdés, c) pont	67. cikk, (1) bekezdés, d) pont
46. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	67. cikk, (2) bekezdés
46. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	–
46. cikk, (3) bekezdés	67. cikk, (3) bekezdés
–	67. cikk, (4) bekezdés
–	67. cikk, (5) bekezdés
46. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	–
–	67. cikk, (6) bekezdés
46. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	–
–	68. cikk
–	68. cikk, (1) bekezdés
46. cikk, (5) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés

A 2013/32/EU irányelv	E rendelet
46. cikk, (6) bekezdés	68. cikk, (3) és (4) bekezdés
46. cikk, (6) bekezdés, a) pont	68. cikk, (3) bekezdés a) pont, i és ii. alpont
46. cikk, (6) bekezdés, b) pont	68. cikk, (3) bekezdés, b) pont
46. cikk, (6) bekezdés, c) pont	–
46. cikk, (6) bekezdés, d) pont	–
–	68. cikk, (3) bekezdés, c) és e) pont
46. cikk, (7) bekezdés	68. cikk, (4) és (5) bekezdés
46. cikk, (8) bekezdés	68. cikk, (5) bekezdés, d) pont, i. és ii. alpont
46. cikk, (9) bekezdés	–
46. cikk, (10) bekezdés	69. cikk
46. cikk, (11) bekezdés	–
47. cikk	70. cikk
48. cikk	7. cikk, (1) bekezdés
49. cikk	71. cikk
–	72. cikk
–	73. cikk
–	74. cikk
–	75. cikk
–	76. cikk
50. cikk	77. cikk
51. cikk	–
52. cikk	–
53. cikk	78. cikk
54. cikk	79. cikk
55. cikk	–